№ 32 (2783) ■ Субота, 16 лютого 2002 року ■ Ціна договірна

Голос України

Газета Верховної Ради України

Традиційна акція «Стіна плачу» відбулася днями на столичному Хрещатику. Тут усі бажаючі могли висловити свої думки стосовно роботи органів влади та місцевого самоврядування.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

ЦЬОГО ДНЯ

■ 1813 р. Народився співак і композитор Семен Гулак-Артемовський. Автор першої української опери «Запорожець за Дунаєм». ■ 1831 р. Народився класик російської літератури Микола Лєсков. Вісім років прожив у Києві, написав кілька творів на місцевому матеріалі. ■ 1918 р. Проголошено незалежну Кубанську Народну Республіку (у грудні того ж року змінила назву на Кубанський Край). ■ 1934 р. Не стало поета Едуарда Багрицького, одесита. ■ 1943 р. Харків визволено від гітлерівців.

Пенсії можуть наблизитися до прожиткового мінімуму

Комітет Верховної Ради у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів рекомендує парламенту розглянути в другому читанні проект закону про внесення змін до Закону України «Про пенсійне забезпечення» у новій редакції. Документом пропонується підвищити максимальний розмір пенсії до п'яти мінімальних пенсій за віком для працівників, зайнятих на підземних роботах, на роботах з особливо шкідливими і особливо важкими умовами праці, **повідомляє Інформуправління ВР.**

Законопроектом також пропонується підвищити максимальний розмір пенсії до шести мінімальних пенсій за віком для працівників, безпосередньо зайнятих повний робочий день на підземних і відкритих гірничих роботах, якщо вони були зайняті на цих роботах не менш як 25 років. Запропоноване підвищення пенсій згаданим категоріям пенсіонерів спрямовано на поступове наближення пенсійного забезпечення громадян до рівня прожиткового мінімуму, який на 2002 рік становить 342 гривні.

Без краваток та офіційного порядку денного

На неформальному саміті СНД, що відбудеться на початку березня в Алмати, не буде офіційного порядку денного, як це і передбачено форматом таких зустрічей «без краваток». Глави держав Співдружності розглянуть на зустрічі ті питання, що їх особливо цікавлять, зокрема, президент Казахстану Нурсултан Назарбаєв ініціював розгляд проблем, пов'язаних із забезпеченням енергетичної безпеки держав СНД.

Затісний ефір для кандидатів

У виборчому процесі виникла нова серйозна проблема: як виконати положення виборчого закону про надання ефірного часу на радіо і телебаченні для оприлюднення політичними партіями, блоками і кандидатами-мажоритарниками своїх передвиборних програм за кошти Держбюджету, особливо на регіональному рівні. Про це йшлося на засіданні ЦВК.

Голова Держкомінформу Іван Чиж заявив, що параметри виборчого закону — надання телерадіоефіру з 19.00 до 22.00 по 30 хвилин для партій і блоків на загальнонаціональних каналах радіо і телебачення, по 20 хвилин на регіональному рівні і по 10 хвилин для мажоритарників — «у реальному житті виконати неможливо».

(Закінчення на 2-й стор.).

Аннан приїде до Києва вперше

У червні Україну відвідає з дводенним візитом генеральний секретар ООН Кофі Аннан. Це буде його перший візит до нашої країни. Принципову згоду генсека ООН щодо цього візиту було отримано ще торік, але кризові події у світі не давали йому змоги приїхати. Терміни візиту Аннана в Україну буде остаточно узгоджено на початку наступного тижня. Однією з тем, які обговорить українська сторона з главою ООН, буде участь організацій у ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС, а українських підприємств — у здійсненні проектів програми розвитку ООН у світі.

Фінанси

Критичне вдоволення

Місія Світового банку задоволена підсумками переговорів у Києві щодо підготовки другої частини програмної системної позики обсягом 250 млн. доларів, **повідомляє «Інтерфакс-Україна».** «Я дуже задоволений прогресом за час роботи в Києві», — заявив глава місії, директор Світового банку по Україні та Білорусі Лука Барбоне. Водночас «ВВС» повідомляє, що Світовий банк виступив з критикою уряду України за субсидування нерентабельних шахт. Лука Барбоне наголосив, що субсидії не розв'язують проблем шахт, які залишаються найнебезпечнішими у світі.

Фотофакт

У Маріупольській лікарні № 2 відкрито госпітальне відділення для ветеранів Великої Вітчизняної війни.
На знімку: *художник, учасник бойових дій Петро Андрійович Сем'янников, який подарував відділенню кілька репродукцій картин відомих митців.*

Фото Бориса ДЕМБИЦЬКОГО (УКРІНФОРМ).

Коментар

Надто солодко

Уряд укотре вдався до стабілізації «солодкого» ринку. За словами віце-прем'єра Леоніда Козаченка, вирішено в 2002 — 2003 маркетинговому році зберегти мінімальні ціни на цукор на рівні 2370 гривень за тонну. Тобто виробники цукру, сільгосппідприємства, що отримують білий пісок за здані на переробку буряки, інші учасники ринку не мають права «впасти» нижче цієї цифри. Йдеться не лише про стратегічний продукт, зварений з корінців майбутнього врожаю.

(Закінчення на 3-й стор.).

БУДЬ ЯК Є!

Будь-яка картинка, потрапляючи в нашу передвиборну ситуацію, стає майже символічною. Ось дві киянки знайшли собі прихисток од вітру під щитом з гаслом «Будь особливим!». Звучить — як наказ, ніби це писали іміджмейкери кандидатів-себелюбців, у котрих тільки й турбот, щоб хоч на мить скочити вище чиєїсь голови. Щоб побачили, запримітили. А якщо по-людськи — чи не краще кожному бути таким, яким він є? Ті, кому треба, помітять тебе! Будеш потрібен — знайдуть. Отож просто будь. І не думай, що ти гірший.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

P. S. У Запоріжжі припинила мовлення незалежна телекомпанія «Хортиця»

Затісний ефір для кандидатів

У Центрвиборчкомі

(Початок на 1-й стор.).

Насамперед тому, що в мажоритарних округах зареєстровано дуже багато кандидатів у депутати. Лише в Донецькій області — понад 400. За словами І. Чижа, не враховано також те, що час мовлення регіональних державних телерадіокомпаній, як правило, завершується до 18—19 години. Неможливо і виконати вимогу виборчого закону, щоб виступи партій, блоків і окремих кандидатів не збігалися в часі на радіо і телебаченні.

Для виходу із ситуації, що склалася, Держкомінформ залучив до показу передвиборних програм, окрім державних, ще два загальнонаціональні комерційні канали — «1+1» та «Інтер». Вони виділили по одній годині ефіру для регіональних обласних телекомпаній для трансляції передвиборних програм. Поступилася своїм часом і Національна радіокомпанія України. Відтак Держкомінформ розробив нову сітку мовлення, згідно з якою ефірний час надаватиметься з 11 лютого до 29 березня на УТ-1 — з 19.00 до 19.30, на УР-1 — з 21.10 до 21.40 (для партій і блоків). Для трансляції силами обласних ТРК програми кандидатів-мажоритарників з 18 лютого по 29 березня на УТ-2 — з 21.05 до 22.00, на УТ-3 — з 19.00 до 19.55 (по 10 хвилин кожному). Крім цього, для оприлюднення партійних програм у регіонах з 27 лютого по 29 березня буде надано ефірний час на УТ-1 з 20.00 до 20.40, на УР-1 — з 19.30 до 21.00 і після випуску новин із 21.40 до 22.00.

Найкращим варіантом, на думку Держкомінформу, Національної ради з питань телебачення і радіомовлення, було б, якби Верховна Рада прийняла зміни до виборчого закону і визначила 6 час для оприлюднення виборчих програм на телебаченні з 19.00 до 23.00, а на радіо — з 8.00 до 12.00. Однак оскільки у лютому вже не буде пленарних засідань парламенту, треба «викручуватися» у рамках чинного закону. Голова Нацради Борис Холод повідомив, що запропоновану сітку мовлення буде розглянуто на засіданні 19 лютого, і якщо вона відповідатиме виборчому закону, її буде прийнято.

ЦВК також створила робочу групу з контролю за дотриманням виборчого законодавства під час проведення передвиборної агітації. До неї увійшли сім членів ЦВК, працівники секретаріату ЦВК, представники громадських організацій і творчих спілок. Головою робочої групи, яка відстежуватиме порушення вимог закону, обрано члена ЦВК Олександра Нельгу.

Уже вдруге ЦВК відмовила у реєстрації блоку «За Ющенка». Причина та сама: було порушено встановлений законом порядок висування кандидатів у депутати від виборчого блоку. За законом, з'їзди партій, на яких приймається рішення про входження до блоку, мають відбутися до початку виборчого процесу. Однак три партії, що увійшли до блоку «За Ющенка», провели свої з'їзди вже після офіційного старту виборів — 6, 12 і 19 січня. Крім того, в рішеннях з'їздів трьох партій не було вказано, що вони блокуватимуться зі Слов'янською партією, яка увійшла до блоку 19 січня. Лідер блоку «За Ющенка» Олександр Ржавський в інтерв'ю журналістам заявив, що знову оскаржить рішення ЦВК у Верховному Суді.

ЦВК також зняла з реєстрації кандидата у депутати за одномандатним виборчим округом № 75 у Закарпатській області Віктора Жердицького, скасувавши рішення окружкому. Його знято з реєстрації, зокрема, за те, що в автобіографії В. Жердицький написав, що проживає протягом останніх п'яти років на території України. Однак з жовтня 2000 року він перебуває на території Німеччини (у тюрмі, зі звинуваченнями у незаконному використанні коштів для українських остарбайтерів).

Юліана ШЕВЧУК.

Фотофакт

У день 13-ї річниці виведення радянських військ із Афганістану керівники України поклали квіти до столичного Меморіального комплексу українцям, які загинули у цій війні.

Фото Валерія СОЛОВЙОВА (Укрінформ).

Вибори-2002

Від розмов — до політичної відповідальності

Глава адміністрації Президента України, лідер виборчого блоку «За єдину Україну!» Володимир Литвин каже про можливість створення пропрезидентської партії на базі цього блоку.

«Нашою угодою про створення блоку «За єдину Україну!» передбачено дві принципові речі — створення парламентської фракції та пропрезидентської партії на базі блоку. Президент очолить партію», — сказав В. Литвин.

В. Литвин вважає, що створення партії і рішення Президента її очолити «буде доброю нагодою прискорити процес політичної реорганізації суспільства, відійти від загальних розмов, зробити владу політично відповідальною». За його словами, нині «опрацьовують робочу назву партії, плани щодо її створення», **повідомляє «Інтерфакс-Україна».**

У комітетах ВР

У морі — за єдиними правилами

Комітет Верховної Ради з питань будівництва, транспорту і зв'язку рекомендує парламенту прийняти у цілому проект закону про приєднання України до Міжнародної конвенції про морські застави та іпотеки 1993 року.

Як **повідомляє Інформуправління ВР,** конвенція визначає умови реєстрації і визнання морських застав та іпотек, а також порядок забезпечення вимог по них. Конвенція також обумовлює, що кожна держава-учасниця може передбачити у своєму законодавстві право затримки стосовно судна, що знаходиться у володінні суднобудівного і судноремонтного підприємства, для забезпечення вимоги у зв'язку з будівництвом і ремонтом судна.

Парламентський комітет зазначив, що приєднання України до Міжнародної конвенції, у разі її схвалення Верховною Радою, забезпечить створення правової основи для фінансування розвитку національного торговельного флоту за рахунок імпортних кредитів.

Просять захисту

Лідери партій—учасниць блоку Юлії Тимошенко стверджують, що відмова всіх центральних телеканалів України розмістити рекламні матеріали блоку може стати «об'єктивною підставою для визнання виборів 2002 року недійсними», і просять керівників телеканалів захистити свободу слова. Про це йдеться у відкритому листі лідерів партій — учасниць БЮТ до керівників центральних телеканалів, переданому в **агентство «Інтерфакс-Україна».**

Водночас директор відділу з реклами Нового каналу Ігор Остраков повідомив «Голос України», що це інформація неправдива. За його словами, офіційного звернення від БЮТ не було. «Ми ні з ким із цього блоку не обговорювали ні медіаплан, ні інші питання, пов'язані з розміщенням реклами на Новому каналі. До нас просто ніхто з офіційними документами не звертався, тому ми не могли нікому відмовити», — наголосив Ігор Остраков.

Фотофакт

У Києві відбулося четверте засідання Спільної міжурядової україно-азербайджанської комісії з питань економічного співробітництва.

***На знімку:** Прем'єр-міністр України Анатолій Кінах і віце-прем'єр-міністр Азербайджанської Республіки Аббас Аббасов під час зустрічі.*

Фото Володимира РЕПІКА (Укрінформ).

До побачення у суді

Лідер Соціал-демократичної партії України (об'єднаної) Віктор Медведчук, перебуваючи в Дніпропетровську, заперечив інформацію про причетність СДПУ (о) до ситуації, яка склалася навколо глави столичної міськдержадміністрації Олександра Омельченка, **повідомляє «Інтерфакс-Україна».**

Окрім цього, він заявив на прес-конференції, що не сумнівається в утворенні в новому парламенті нової парламентської більшості — на основі СДПУ (о), ПЗУ блоків «За єдину Україну!» і «Жінки за майбутнє». Разом з тим В. Медведчук назвав основними опонентами його партії на виборах блоки «За єдину Україну!», «Наша Україна» і КПУ.

Віктор Медведчук також повідомив про свій намір подати в суд на Дмитра Чобота — автора книжки «Нарцис. Штрихи до політичного портрета В. Медведчука». «У книзі є багато моментів для юридичного розбирання, тому після 31 березня ми обов'язково зустрінемося з Дмитром Чоботом у суді», — сказав він.

Готові співпрацювати

Лідер виборчого блоку «Наша Україна» Віктор Ющенко допускає можливість фальсифікацій на виборах. Про це він заявив на прес-конференції у Полтаві під час виборчого туру, **повідомляє прес-служба блоку.** «Якщо вже зараз, за півтора місяця до виборів, створюються проблеми з наданням прямих ефірів і навіть приміщень для зустрічей з виборцями, то чого чекати 31 березня, в день голосування?» — запитав В. Ющенко.

В. Ющенко вважає, що адміністративний ресурс найбільше заважатиме кандидатам, котрі балотуються в мажоритарних округах. Лідер «Нашої України» звернувся до виборців з проханням не піддаватися пропаганді, а зустрічати кожну політичну силу за її справами. Він зазначив, що в майбутньому парламенті фракція «Нашої України» готова співпрацювати з усіма політичними силами, які підтримають гасло «Україна — понад усе».

Претендентів поки що 9

На черговому засіданні Київської міської територіальної виборчої комісії на посаду Київського міського голови зареєстровано шість кандидатів. Серед них міський голова Олександр Омельченко, висунутий міським виборчим блоком «Єдність», а також деякими громадськими організаціями та трудовими колективами, народний депутат Віктор Чайка, висунутий київською організацією партії «Яблуко».

Крім того, кандидатами зареєстровано народного депутата, співголову фракції «Єдність» Івана Салія, члена Соцпартії, директора підприємства «Глобус» Анатолія Ікранова, директора ВАТ «Васта» Сергія Кропивіна, голову Всеукраїнської Чорнобильської народної партії «За добробут і соціальний захист народу» Миколу Ісаєва.

Раніше було зареєстровано лідера всеукраїнської молодіжної організації «Молодь — надія України» Вадима Гладчука, провідного спеціаліста державного підприємства Міноборони «Укроборонпостач» В'ячеслава Петрова-Козьмина та президента всеукраїнської громадської організації «Український громадсько-політичний фонд передової підтримки президентства, парламентаризму і демократичних виборів «Суспільний прогрес XXI століття» Андрія Тараненка.

Документи на реєстрацію прийматимуть до 23 лютого, а всі кандидати мають бути зареєстровані до 28 лютого.

Олесь ІВАНЧЕНКО.

Одіозний окружком

У Сімферополі вп'яте не зміг набрати кворуму 25-й окружком з виборів до Верховної Ради автономії. Подальша робота одіозного окружкому опинилася під великим сумнівом. Виправляти ситуацію заходився виборчком автономії, який взявся переглянути всі питання реєстрації. І тут раптом з'ясувалося, що зникли підписні листи Леоніда Грача. Голова окружної комісії Олександр Гуцаленко каже, що ці документи «передано у виборчком на його запит, бо приміщення окружкому мале, а у виборчкомі зберігати їх зручніше, бо є сейф». Чому ж тоді підписні листи решти кандидатів залишилися на місці? Це питання з'ясовували на засіданні виборчкому Криму.

Заяву Олександра Гуцаленка про те, що зникли з окружкому підписні листи Леоніда Грача було передано у виборчком, його голова Іван Поляков не підтвердив.

Прикро те, що такі передвиборні «дива» трапляються не лише в одіозній 25-й окружній комісії. Чи не тому в Сімферополі депутати міськради внесли зміни до складу вже в семи з дев'ятнадцяти окружкомів з виборів депутатів кримської ВР?

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

До смаку й іноземцям

Торгова марка «Оболонь» — одна з небагатьох українських торгових марок, яка здобула широке визнання і популярність серед споживачів. Про що свідчать і цифри. Торік на головному заводі в Києві та дочірніх підприємствах у регіонах зварили 35 млн. декалітрів пива, збільшивши його випуск порівняно з 2000 роком на 6,8 млн. дал. Причому українське пиво припало до смаку й громадянам 15 країн, куди й відправлено продукції на 20 мільйонів доларів.

Зросло й виробництво безалкогольних, слабоалкогольних напоїв та мінеральних вод. Загалом, за словами почесного президента АТ «Оболонь», народного депутата України Олександра Слободяна, виготовили продукції на 761,5 млн. гривень. Сталося це завдяки збільшенню експорту, а також за рахунок стабільно високих продажів на внутрішньому ринку.

Цього року на підприємстві сподіваються втримати лідерство з випуску популярного напою. На думку Олександра Слободяна, успішний розвиток компанії залежатиме від стабільності законодавства, яке стосується пивної галузі, від роботи уряду та нової Верховної Ради після виборів 31 березня. А ще — від чесної гри конкурентів.

Богдан ДОВНИЧ.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Надто солодко

Коментар

(Початок на 1-й стор.).

Аби унеможливити продаж «старого» цукру за демпінговими цінами, уряд запровадив щорічну переоцінку його залишків за станом на перше вересня. Чи буде ефективною оголошена надлишку білих кристалів війна — питання. Адже заводи торік «видали на-гора» 1,65 мільйона тонн стратегічного продукту — майже стільки, скільки й потрібно для внутрішнього споживання. Реалізувати його прибутково виробникам заважає «конкурент» — закордонний цукор-сирець.

— Переробні підприємства купують буряки за встановленою урядом ціною, а потім змушені продавати цукор на збиток собі, — обурювався в Українській академії аграрних наук на засіданні «круглого столу», під час якого обговорювалося питання стабілізації вітчизняного «солодкого» ринку, Борис Криницький, начальник управління маркетингу продовольчих товарів концерну «Укрпромінвест», що є власником кількох заводів. — Як утриматися мінімальній ціні — 2,37 грн. за кіло — якщо везуть цукор-сирець. На наших складах лежить 24 тисячі тонн звареного торік солодкого піску. За встановленою ціною ніхто не купує, а коли продати за тією, що склалася на ринку, — зазнаємо збитків.

За офіційними даними, 2001 року до нашої країни потрапило 468 тисяч тонн цього іноземного продукту, завезеного на пільгових умовах: 260 тисяч тонн сировини перетнули кордони України за дозволом Верховної Ради, решта опинилася на вітчизняному ринку завдяки запровадженим вільним економічним зонам та статтям спільних підприємств, що мають послаблення при імпорті. Причому цукор-сирець завозять нібито для переробки на наших потужностях з подальшим вивезенням за межі країни. Насправді зроблений з нього пісок осідає на теренах України.

Інша шпарина, завдяки якій іноземний «пільговий» цукор потрапляє до України, — режим вільної торгівлі. Приміром, через Молдову торік його ввезли 8 тисяч тонн. За інформацією голови Держхарчопрому Леоніда Сваткова, «чотири судна з сирцем — 100 тисяч тонн! — прямує до Молдови». Громадяни сусідньої держави, мовляв, «стільки не з'їдять, і є небезпека, що цукор опиниться у нас».

Перешкоджатиме нинішнього року реалізації «лівого» цукру на внутрішньому ринку, вважає Леонід Козаченко, ліцензування оптової торгівлі солодким продуктом. Його порядок Кабмін уже затвердив і передав відповідний законопроект до Верховної Ради. Запровадження такого механізму дасть можливість контролювати продавців білих кристалів на предмет ціни, кількості і походження продукту. Але чи не доцільніше разом з тим закрити шпарини для імпорту білого піску та цукру-сирцю на пільгових умовах, якщо вітчизняний виробник у змозі забезпечити внутрішні потреби самотужки?

Галина КВІТКА.

Перспективи

Указ на захист прав споживачів

Понад 18 тисяч скарг розглянули торік працівники Держстандарту України. З них 80 відсотків було вирішено на користь споживачів. Схоже, тепер у фахівців роботи побільшає — 12 січня цього року Президент України підписав Указ «Про заходи щодо посилення державного захисту прав споживачів».

Уже розроблено проект постанови Кабінету Міністрів України про створення міжвідомчої Ради та українського Центру з питань захисту прав споживачів. Як зазначив заступник голови Держстандарту України Анатолій Воронков, це дасть змогу розширити інформаційно-правове забезпечення потреб споживачів. Також планується створити систему оперативного оповіщення органів державного контролю та споживачів про появу на продовольчому ринку небезпечної, неякісної та фальсифікованої продукції. У перспективі — розробка Державної програми захисту прав споживачів.

Великі сподівання на указ Президента покладають представники територіальних управлінь захисту прав споживачів. Наприклад, на Херсонщині у жодному районі немає служби, яка захищала б інтереси споживачів. Найближчим часом такі відділення буде створено у 400 районних центрах України.

Надія ГОРБАТЮК.

Спорт

Винуватців додому?..

Те, що в нас швиденько вміють знайти «крайніх», факт добре відомий. От і в олімпійському Солт-Лейк-Сіті, який, схоже, поступово перетворюється на український спортивний Чорнобиль, меч покарання без зволікань упав на голови двох Романів — Бондарука і Зубрилова. Перший — донедавна головний тренер збірної України з біатлону, другий — тренер жіночої команди і особистий — своєї дружини Олени. Кажуть, що вчора вони вже прилетіли до Києва. Отже, винуватців провальних виступів стріляючих лижниць і лижників викрито.

Не сперечатимемося, частка вини панів Романів, звісно, є. Але на ситуацію варто подивитися ширше і глибше.

Тому цікаво дізнатися, як оцінять персональний внесок у ці «успіхи» президента НОК України Івана Федоренка та його апаратної команди? До речі, Іван Никифорович свого часу дуже постраждав. За попередній олімпійський неуспіх його звільнили з посади голови Держкомспорту України.

Гадаємо, народ сьогодні згорає від нетерпіння дізнатися: що буде з тими керманичами, які спорядили до США таку непідготовлену олімпійську команду? Чи ефективно витрачали кошти, надані державою для спортсменів-олімпійців?

А тим, хто вважає Україну незимовою країною, пропонуємо звернути увагу на те, що другу золоту медаль здобув представник «зимової» Іспанії, лижник Йоган Мюлігг. Він після перемоги на дистанції 20 км виграв і перегони переслідування (10+10 км). Тут наш Роман Лейбюк посів 12-те місце.

Ще одна «північанка» — хорватка Яніца Костелич — виграла гірськолижну комбінацію (швидкісний спуск плюс слалом).

Фігурне катання. 1. Олексій Ягудін (Росія)... 18. Дмитро Дмитренко (Україна).

Ковзани. Жінки. 500 м. Кетрін Лемей-Доун (Канада).

Хокей. Матч за 9—10 місця. Україна—Латвія. 2:9.

Леннарт ЙОГАНССОН: «Український футбол розвивається»

Під час візиту в Україну президент УЄФА Леннарт ЙОГАНССОН і виконавчий директор Герхард АЙГНЕР зустрілися з представниками українських ЗМІ.

— Пане Йоганссон, сім років тому ви вже відвідували Київ. Що змінилося відтоді в інфраструктурі футболу України?

— Я помітив, що з'явилися нові спортивні споруди, мені приємно, що Прем'єр-міністр та інші міністри не байдужі до футболу і, попри складну фінансову ситуацію в державі, намагаються допомогти різним футбольним проектам. Однак найбільше мене вразило те, як ваша футбольна федерація, продовжуючи розвиватися у професійному аспекті, водночас концентрує свою увагу на шкільному футболі. Сьогодні ми побачили, як планують роботу в цьому напрямі: йдеться не про якісь окремі проекти, а про системний підхід до цього питання. Вважаю, що є всі умови для підвищення в наступні роки рівня українських клубів і національної збірної.

У Києві нас прийняли дуже гостинно. Ми оглянули визначні місця, дуже багато церков, соборів. Однак цей візит передусім — робочий, і я мушу сказати, що задоволений зробленим.

— Пане президенте, що для вас означає словосполучення «Україна футбольна»?

— Мені нелегко описати своє розуміння цього терміну, та зазначу, що футбол в Україні стрімко розвивається. Важливо, що у вашої країни славні футбольні традиції. Гадаю, що в найближчому майбутньому ви зможете на рівних конкурувати з визнаними грандами на найвищому рівні. Та є проблема, котра стоїть і перед вами, і перед іншими країнами — це проблема трансферних правил. І тут немає різниці між Україною та іншими державами.

Україна, так само як і деякі інші країни, концентрує свої зусилля на підтримці й розвиткові юнацького футболу. І такий підхід я вважаю вельми позитивним, адже, розвиваючи юнацький футбол сьогодні, ви піклуєтеся про завтрашній день футболу дорослого.

— Нині дуже багато розмов про можливу реформу єврокубків — Ліги чемпіонів та Кубка УЄФА. Є побоювання, що від змін можуть постраждати країни, котрі не належать до найсильніших у футбольному світі. Яка ваша думка з цього приводу, і чи змінилася вона після візиту в Україну?

— Сьогодні ми не обговорюємо можливість зміни формату проведення Ліги чемпіонів, тим паче, що більшість клубів позитивно оцінює чинну формулу. Можлива реформа Ліги чемпіонів стосується лише питання про потребу або непотрібність другого групового етапу турніру. А проблема зміни кількості учасників Ліги чемпіонів не стоїть: у Лізі, як і раніше, братимуть участь 32 клуби.

(Закінчення на 5-й стор.).

У номер

■ Маріуполь

Залиште брухт

Колектив доменного цеху Маріупольського металургійного комбінату імені Ілліча виробив за добу 15 тисяч 300 тонн чавуну. Таких показників доменники не досягали за всю історію підприємства, яке днями відзначило своє 105-річчя.

Збільшення виробництва чавуну не в останню чергу обумовлене тим, що комбінат уклав угоду на постачання коксу з Кузбасу. Із середини січня підприємство вийшло на беззбитковий рівень, і нині металургійний велет, як і торік, працює рентабельно.

За словами генерального директора комбінату Володимира Бойка, уряд мусить ввести мито на вивезення металобрухту в розмірі 25—30 доларів за тонну і скасувати повернення ПДВ таким експортерам, повідомляє *наш власний кореспондент Ліна КУЩ.*

■ Одеса

Свято виноградної лози

У сільгосппідприємствах Буджацького степу між Дністром та Дунаєм відбулися свята виноградної лози, якими розпочинається формування кущів, що дають сонячні ягоди. Саме від вчасного і правильного обрізування лози залежить врожайність винограду, найприбутковішої тут культури. Приміром, у ВАТ «Шампань України», розташованому в селі Надеждівка Арцизького району, торік саме завдяки виноградникам одержали 2,5 мільйона гривень прибутку. На не менший зиск сподіваються і нині. Свято виноградної лози скрізь супроводжували народними обрядами, піснями й танцями, *повідомляє наш власний кореспондент Георгій ВОРОТНЮК.*

■ Світловодськ

«Його благословенна правда слів дарує вічні зерна»

Ці слова викарбувано на меморіальній дошці, встановленій у Світловодську на будинку, де народився журналіст Вадим Бойко. Нині ця вулиця носить його ім'я.

Вадима Бойка не стало десять років тому. Йому не виповнилося й тридцяти. Але за своє коротке життя він встиг чимало: був всенародним улюбленцем, за що й отримав високий знак довіри — став народним депутатом України. Передача Вадима Бойка «Гарт» була чи не єдиною конкурентоспроможною програмою на периферійному тоді українському телебаченні.

Ніхто із присутніх на відкритті оновленої меморіальної дошки (ту, що висіла раніше, сплюндрували вандали — мисливці за кольоровим металом) досі не вірить у випадковість трагічної загибелі журналіста.

Присутні були щиро вдячні представникам Всеукраїнського фонду підтримки сільської молоді «Надія XXI століття», які за власної ініціативи і власним коштом відновили в рідному місті Вадима пам'ять про нього, *повідомляє наш власний кореспондент Олег БОНДАР.*

■ Прилуки

Ринок збуту гарантовано

На прилуцькому ВАТ «Будмаш» почали виробляти контейнери для сміття. Вони стали дефіцитними в більшості міст України, отож заводчани сподіваються, що ринок збуту буде великий. Вже укладено контракт на поставку цієї продукції до Києва на суму 4,5 мільйона гривень. Загалом освоєно випуск 20 видів сміттєконтейнерів, *повідомляє наш власний кореспондент Сергій ПАВЛЕНКО.*

■ Фотофакт

Міський бюджет виділив кошти на ремонт старовинної будівлі Одеської станції швидкої медичної допомоги, якій наступного року виповниться 100 років.

***На знімку:** служба «03» працює цілодобово.*

Фото Олександра СЄРОГО (Укрінформ).

Постанова Центральної виборчої комісії

Про реєстрацію кандидатів у народні депутати України в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі, включених до виборчого списку кандидатів у народні депутати України Партії Зелених України по виборах народних депутатів України 31 березня 2002 року

Розглянувши повторно подану заяву Партії Зелених України про реєстрацію кандидатів у народні депутати України в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі, висунутих 20 січня 2002 року на IX з'їзді (другий етап роботи) цієї партії та включених до виборчого списку кандидатів у народні депутати України Партії Зелених України, а також додані до заяви необхідні для реєстрації документи, відповідно до частин перших статей 41, 43, 44, частин першої, сьомої, дев'ятої, дванадцятої статті 45 Закону України «Про вибори народних депутатів України» та керуючись статтею 11 Закону України «Про Центральну виборчу комісію», Центральна виборча комісія **п о с т а н о в л я є :**

1. Зареєструвати таких кандидатів у народні депутати України в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі із включених до виборчого списку кандидатів у народні депутати України від Партії Зелених України по виборах народних депутатів України 31 березня 2002 року:

Бабініна Юрія Дмитровича, 1953 року народження, освіта вища, проживає в м. Нікополь Дніпропетровської області, директора науково-виробничої фірми «Фенікс», члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 32;

Осипова Валерія Борисовича, 1949 року народження, освіта вища, проживає в м. Одесі, пенсіонера, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 55;

Єременка Євгенія Володимировича, 1976 року народження, освіта вища, проживає в м. Донецьк, спеціаліста I категорії корпорації «Індустріальна спілка Донбасу», члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 58;

Хотлубея Вадима Васильовича, 1980 року народження, освіта незакінчена вища, проживає в м. Запоріжжі, менеджера відкритого акціонерного товариства «Дніпрохолд», члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 62;

Герасименка Леоніда Михайловича, 1960 року народження, освіта вища, проживає в м. Немирів Вінницької області, лікаря-психіатра Немирівської центральної районної лікарні, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 79;

Хорошко Ірину Петрівну, 1962 року народження, освіта вища, проживає м. Кривий Ріг Дніпропетровської області, викладача Будинку культури металургів, члена Партії Зелених України, включеної до виборчого списку під № 82;

Котлярова Сергія Юрійовича, 1969 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в м. Світловодськ Кіровоградської області, пенсіонера, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 112;

Шевчук Альвіну Миколаївну, 1970 року народження, освіта середня-спеціальна, проживає в м. Хмельницькому, інженера-маркетолога закритого акціонерного товариства «ЮЕНПІКОМ», члена Партії Зелених України, включеної до виборчого списку під № 122;

Гордійчука Петра Петровича, 1975 року народження, освіта незакінчена вища, проживає в м. Вінниці, директора товариства з обмеженою відповідальністю фірми «Люкс-В. И. Л.», члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 125;

Дудакова Віктора Михайловича, 1955 року народження, освіта вища, проживає в м. Знам'янка Кіровоградської області, заступника начальника Знам'янської регіональної екологічної інспекції Державного управління екоресурсів у Кіровоградській області, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 134;

Коваленка Віктора Миколайовича, 1966 року народження, освіта вища, проживає в м. Полтаві, директора приватного підприємства «Ганза», члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 139;

Тіменко Любов Володимирівну, 1941 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в м. Новомосковськ Дніпропетровської області, пенсіонерку, члена Партії Зелених України, включеної до виборчого списку під № 150;

Боганця Анатолія Григоровича, 1951 року народження, освіта вища військова, проживає в м. Біляївка Одеської області, заступника голови правління відкритого акціонерного товариства «Вигодянське хлібоприймальне підприємство» з питань охорони праці, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 160;

Мадригу Ярослава Олексійовича, 1961 року народження, освіта вища, проживає в м. Свалява Закарпатської області, директора комунального лісогосподарського підприємства «Агроліс», члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 171;

Обертаса Миколу Івановича, 1955 року народження, освіта вища, проживає в м. Олександрія Кіровоградської області, представника в місті Олександрія Кіровоградської дирекції закритого акціонерного товариства «Європейський страховий альянс», члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 174;

Цип'ящука Сергія Антоновича, 1973 року народження, освіта незакінчена вища, проживає в м. Києві, інструктора відділу роботи з регіонами Партії Зелених України, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 204;

Гапоненко Світлану Григоріївну, 1979 року народження, освіта вища, проживає в м. Луганську, тимчасово не працює, члена Партії Зелених України, включену до виборчого списку під № 219;

Юрову Світлану Вікторівну, 1971 року народження, освіта вища, проживає в м. Луганську, тимчасово не працює, члена Партії Зелених України, включену до виборчого списку під № 220;

Йолкіна Ігоря Євгеновича, 1966 року народження, освіта вища, проживає в м. Луганську, головного інженера приватного підприємства «Висторобська», члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 221;

Костіна Геннадія Олександровича, 1950 року народження, освіта вища, проживає в м. Луганську, тимчасово не працює, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 222;

Растатуріну Надію Олександрівну, 1979 року народження, освіта вища, проживає в м. Лутугіне Луганської області, тимчасово не працюючу, члена Партії Зелених України, включену до виборчого списку під № 223.

2. Видати представнику Партії Зелених України в Центральній виборчій комісії копію цієї постанови разом із посвідченнями кандидатів у народні депутати України, зазначених у пункті 1 постанови.

3. Цю постанову оприлюднити в газетах «Голос України» та «Урядовий кур'єр».

Голова Центральної виборчої комісії
М. РЯБЕЦЬ.

м. Київ,
від 31 січня 2002 року.
№ 162.

Постанова Центральної виборчої комісії

Про реєстрацію кандидатів у народні депутати України в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі, включених до виборчого списку виборчого блоку політичних партій «За Єдину Україну!» по виборах народних депутатів України 31 березня 2002 року

Розглянувши повторно подану заяву Аграрної партії України, Народно-демократичної партії, Партії промисловців і підприємців України, Партії регіонів, Політичної партії «Трудова Україна», що утворили виборчий блок «За Єдину Україну!», про реєстрацію кандидатів у народні депутати України в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі, висунутих 12 січня 2002 року від вищезазначеного виборчого блоку на міжпартійному з'їзді цих партій та включених до виборчого списку кандидатів у народні депутати України виборчого блоку «За Єдину Україну!», а також додані до неї необхідні для реєстрації документи, виправлені згідно з вимогами Закону України «Про вибори народних депутатів України», відповідно до частин перших статей 41, 43, 44, частин першої, сьомої, дев'ятої, дванадцятої статті 45 Закону України «Про вибори народних депутатів України» та керуючись статтею 11 Закону України «Про Центральну виборчу комісію», Центральна виборча комісія **п о с т а н о в л я є**:

1. Зареєструвати таких кандидатів у народні депутати України в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі із включених до виборчого списку кандидатів у народні депутати України від виборчого блоку «За Єдину Україну!» по виборах народних депутатів України 31 березня 2002 року:

Бубку Сергія Назаровича, 1963 року народження, освіта вища, проживає в м. Донецьку, президента клубу «Спортклуб Сергія Бубки», безпартійного, включеного до виборчого списку під № 12;

Станецького Геннадія Станіславовича, 1960 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, заступника голови Державної корпорації українських будівельних матеріалів, безпартійного, включеного до виборчого списку під № 41;

Дзоня Валентина Михайловича, 1956 року народження, освіта вища, проживає в м. Сєвєродонецьк Луганської області, голову правління Північно-Донбаського регіонального відділення Українського союзу промисловців і підприємців, члена Партії промисловців і підприємців України, включеного до виборчого списку під № 43;

Пилипишина Віктора Петровича, 1961 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, адвоката адвокатського об'єднання юридичної консультації Оболонського району м. Києва, члена Аграрної партії України, включеного до виборчого списку під № 66;

Ржоткевича Віктора Леонідовича, 1961 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, голову правління Державної акціонерної компанії «Укрресурси», члена Аграрної партії України, включеного до виборчого списку під № 76;

Мальчина Юрія Макаровича, 1940 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, ректора Академії муніципального управління, члена Народно-демократичної партії, включеного до виборчого списку під № 87;

Саблука Петра Трохимовича, 1941 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, директора Інституту аграрної економіки Української академії аграрних наук, члена Аграрної партії України, включеного до виборчого списку під № 95;

Райковича Андрія Павловича, 1956 року народження, освіта вища, проживає в м. Кіровограді, голову правління відкритого акціонерного товариства «Птахокомбінат», члена Аграрної партії України, включеного до виборчого списку під № 126;

Ковальова Олексія Миколайовича, 1951 року народження, освіта вища, проживає в м. Луганську, директора Луганського аукціонного центру, члена Політичної партії «Трудова Україна», включеного до виборчого списку під № 131;

Дзесу Остапа Васильовича, 1953 року народження, освіта вища, проживає в м. Івано-Франківську, голову правління відкритого акціонерного товариства виробничо-торгового швейного підприємства «Галичина», члена Партії промисловців і підприємців України, включеного до виборчого списку під № 133;

Чернія Василя Васильовича, 1959 року народження, освіта вища, проживає в м. Вінниці, начальника Головного управління сільського господарства і продовольства Вінницької обласної державної адміністрації, члена Аграрної партії України, включеного до виборчого списку під № 136;

Черевка Петра Андрійовича, 1952 року народження, освіта вища, проживає в м. Вінниці, президента Вінницького обласного комунального підприємства «Ресурсна компанія», члена Політичної партії «Трудова Україна», включеного до виборчого списку під № 170;

Тимківа Василя Петровича, 1959 року народження, освіта вища, проживає в м. Львові, директора Львівської філії акціонерного товариства закритого типу «Інтерконтакт», члена Політичної партії «Трудова Україна», включеного до виборчого списку під № 190;

Лобаса Сергія Вікторовича, 1960 року народження, освіта вища, проживає в м. Харкові, начальника Головного управління сільського господарства і продовольства Харківської обласної державної адміністрації, члена Аграрної партії України, включеного до виборчого списку під № 196.

2. Видати представнику виборчого блоку «За Єдину Україну!» в Центральній виборчій комісії копію цієї постанови разом із посвідченнями кандидатів у народні депутати України, зазначених у пункті 1 постанови.

3. Цю постанову оприлюднити в газетах «Голос України» та «Урядовий кур'єр».

Голова Центральної виборчої комісії
М. РЯБЕЦЬ.

м. Київ
від 31 січня 2002 року,
№ 163.

Постанова Центральної виборчої комісії

Про реєстрацію кандидатів у народні депутати України в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі, включених до виборчого списку кандидатів у народні депутати України політичної партії Українська Національна Асамблея по виборах народних депутатів України 31 березня 2002 року

Розглянувши повторно заяву політичної партії Українська Національна Асамблея про реєстрацію кандидатів у народні депутати України в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі, висунутих 21 січня 2002 року на XVIII Загальних зборах цієї партії та включених до виборчого списку кандидатів у народні депутати України від політичної партії Українська Національна Асамблея, а також додані до заяви необхідні для реєстрації документи, відповідно до частин перших статей 41, 43, 44, частин першої, сьомої, дев'ятої, дванадцятої статті 45 Закону України «Про вибори народних депутатів України» та керуючись статтею 11 Закону України «Про Центральну виборчу комісію», Центральна виборча комісія **п о с т а н о в л я є :**

1. Зареєструвати таких кандидатів у народні депутати України в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі із включених до виборчого списку кандидатів у народні депутати України від політичної партії Українська Національна Асамблея по виборах народних депутатів України 31 березня 2002 року:

Карпюка Миколу Андроновича, 1964 року народження, освіта середня, проживає в с. Великий Житин Рівненського району Рівненської області, голову правління фонду «Нашим нащадкам», члена Української Національної Асамблеї, включеного до виборчого списку під № 1;

Коваленка Едуарда Володимировича, 1965 року народження, освіта вища, проживає в м. Генічеськ Херсонської області, тимчасово не працює, члена Української Національної Асамблеї, включеного до виборчого списку під № 2;

Тиму Юрія Казимировича, 1966 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, тимчасово не працює, члена Української Національної Асамблеї, включеного до виборчого списку під № 3;

Зайченка Руслана Петровича, 1963 року народження, освіта середня, проживає в м. Черкасах, тимчасово не працює, члена Української Національної Асамблеї, включеного до виборчого списку під № 4;

Марчука Олега Автономовича, 1969 року народження, освіта вища, проживає в м. Тернополі, заступника директора приватного підприємства «ТДТ», члена Української Національної Асамблеї, включеного до виборчого списку під № 5;

Мазура Ігоря Петровича, 1973 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, тимчасово не працює, члена Української Національної Асамблеї, включеного до виборчого списку під № 7;

Марчука Івана Автономовича, 1975 року народження, освіта вища, проживає в м. Тернополі, директора приватного підприємства «ТДТ», члена Української Національної Асамблеї, включеного до виборчого списку під № 8;

Гументика Михайла Ярославовича, 1964 року народження, освіта вища, проживає в м. Борщів Тернопільської області, наукового співробітника Інституту цукрових буряків Української академії аграрних наук, члена Української Національної Асамблеї, включеного до виборчого списку під № 10;

Бойка Олега Миколайовича, 1967 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, інженера з комплектації матеріально-технічного постачання ВО «Агромаш», члена Української Національної Асамблеї, включеного до виборчого списку під № 12;

Франченка Леоніда Яковича, 1943 року народження, освіта вища, проживає в м. Умань Черкаської області, пенсіонера, члена Української Національної Асамблеї, включеного до виборчого списку під № 13;

Запорожця Андрія Вікторовича, 1968 року народження, освіта вища, проживає в м. Єнакієве Донецької області, директора ТОВ «ІФ, ЛТД», члена Української Національної Асамблеї, включеного до виборчого списку під № 17;

Романчука Анатолія Васильовича, 1971 року народження, освіта вища, проживає в м. Конотоп Сумської області, інженера Конотопського Центру електрозв'язку № 3 Сумської дирекції ВАТ «Укртелеком», члена Української Національної Асамблеї, включеного до виборчого списку під № 18;

Коваленка Володимира Івановича, 1931 року народження, освіта вища, проживає в м. Генічеськ Херсонської області, пенсіонера, позапартійного, включеного до виборчого списку під № 19;

Гриня Андрія Дмитровича, 1967 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в м. Полтаві, референта з благодійної діяльності Свято-Миколаївської церкви м. Полтави, члена Української Національної Асамблеї, включеного до виборчого списку під № 23;

Клиха Станіслава Романовича, 1974 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, викладача Академії муніципального управління, позапартійного, включеного до виборчого списку під № 28;

Краснікова Сергія Євгеновича, 1965 року народження, освіта вища, проживає в м. Генічеськ Херсонської області, генерального директора концерну «Парадіз», члена Української Національної Асамблеї, включеного до виборчого списку під № 29;

Гомана Сергія Миколайовича, 1964 року народження, освіта вища, проживає в м. Генічеськ Херсонської області, приватного підприємця, позапартійного, включеного до виборчого списку під № 30;

Балду Ігоря Івановича, 1959 року народження, освіта середня, проживає в м. Шепетівка Хмельницької області, тимчасово не працює, члена Української Національної Асамблеї, включеного до виборчого списку під № 32;

Горощука Володимира Віталійовича, 1977 року народження, освіта середня, проживає в с. Бухарів Рівненської області, тимчасово не працює, члена Української Національної Асамблеї, включеного до виборчого списку під № 37;

Московця Володимира Миколайовича, 1950 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в м. Полтаві, майстра ремонтної дільниці Полтавського тролейбусного управління, члена Української Національної Асамблеї, включеного до виборчого списку під № 47;

Собківа Андрія Степановича, 1963 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в м. Львові, тимчасово не працює, члена Української Національної Асамблеї, включеного до виборчого списку під № 53;

Довганя Володимира Сергійовича, 1980 року народження, освіта середня, проживає в м. Вінниці, приватного підприємця, члена Української Національної Асамблеї, включеного до виборчого списку під № 55;

Малого Віктора Григоровича, 1956 року народження, освіта вища, проживає в м. Полтаві, лікаря-ревматолога поліклініки Полтавської обласної лікарні, члена Української Національної Асамблеї, включеного до виборчого списку під № 57;

Коніса Анатолія Степановича, 1947 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в м. Умань Черкаської області, приватного підприємця, члена Української Національної Асамблеї, включеного до виборчого списку під № 61;

Тимошенка Миколу Миколайовича, 1961 року народження, освіта вища, проживає в м. Полтаві, вчителя технічних дисциплін СШ № 24, члена Української Національної Асамблеї, включеного до виборчого списку під № 62;

Борисова Дмитра Миколайовича, 1980 року народження, освіта середня, проживає в м. Донецьку, студента Донецького національного університету, члена Української Національної Асамблеї, включеного до виборчого списку під № 65;

Іванину Василя Павловича, 1948 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в м. Львові, начальника котельні Львівського винноробного заводу, члена Української Національної Асамблеї, включеного до виборчого списку під № 69;

Огорового Станіслава Валентиновича, 1968 року народження, освіта вища, проживає в м. Одесі, заступника директора ВАТ «Одеська книжкова фабрика», члена Української Національної Асамблеї, включеного до виборчого списку під № 76;

Бокова Віталія Васильовича, 1939 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в м. Харкові, директора ПП «Основа», члена Української Національної Асамблеї, включеного до виборчого списку під № 77.

2. Видати представнику політичної партії Української Національної Асамблеї в Центральній виборчій комісії копію цієї постанови разом із посвідченнями кандидатів у народні депутати України, зазначених у пункті 1 постанови.

3. Цю постанову оприлюднити в газетах «Голос України» та «Урядовий кур'єр».

Голова Центральної виборчої комісії
М. РЯБЕЦЬ.

м. Київ,
від 1 лютого 2002 року.
№ 171.

Про реєстрацію кандидатів у народні депутати України в багатомандатному загальнодержавному виборчому округу, включених до виборчого списку кандидатів у народні депутати України від виборчого блоку політичних партій «Єдність» по виборах народних депутатів України 31 березня 2002 року

ПОСТАНОВА ЦЕНТРАЛЬНОЇ ВИБОРЧОЇ КОМІСІЇ

Розглянувши заяву політичних партій Української партії «Єдність», «Соціал-Демократичний Союз», Української партії Справедливості — Союзу ветеранів, інвалідів, чорнобильців, афганців, «Молода Україна», що утворили виборчий блок політичних партій «Єдність», про реєстрацію кандидатів у народні депутати України в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі, висунутих 20 січня 2002 року від вищезазначеного виборчого блоку на міжпартійному з'їзді (другий етап) цих партій та включених до виборчого списку кандидатів у народні депутати України від виборчого блоку політичних партій «Єдність» по виборах народних депутатів України 31 березня 2002 року, а також додані до неї необхідні для реєстрації документи, відповідно до частин перших статей 41, 43, 44, частин першої, сьомої, дев'ятої статті 45 Закону України «Про вибори народних депутатів України» та керуючись статтею 11 Закону України «Про Центральну виборчу комісію», Центральна виборча комісія **постановляє:**

1. Зареєструвати таких кандидатів у народні депутати України в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі із включених до виборчого списку кандидатів у народні депутати України від виборчого блоку політичних партій «Єдність», утвореного політичними партіями Українською партією «Єдність», «Соціал-Демократичний Союз», Українською партією Справедливості — Союзу ветеранів, інвалідів, чорнобильців, афганців, «Молода Україна», по виборах народних депутатів України 31 березня 2002 року:

Омельченка Олександра Олександровича, 1938 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, Київського міського голову, члена Української партії «Єдність», включеного до виборчого списку під № 1;

Бойка Віталія Федоровича, 1937 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, Голову Верховного Суду України, безпартійного, включеного до виборчого списку під № 2;

Матвієнко Ніну Митрофанівну, 1947 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, солістку Державного ансамблю солістів «Київська камерата», безпартійну, включену до виборчого списку під № 3;

Червонописького Сергія Васильовича, 1957 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, голову Державного комітету України у справах ветеранів, члена Української партії Справедливості — Союзу ветеранів, інвалідів, чорнобильців, афганців, включеного до виборчого списку під № 4;

Шалімова Олександра Олексійовича, 1918 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, почесного директора Київського НДІ хірургії та трансплантації, члена Української партії «Єдність», включеного до виборчого списку під № 5;

Масола Віталія Андрійовича, 1928 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, радника голови правління акціонерного банку «Росток», безпартійного, включеного до виборчого списку під № 6;

Поляченка Володимира Аврумовича, 1938 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, президента АТ холдингової компанії «Київміськбуд», члена Української партії «Єдність», включеного до виборчого списку під № 7;

Ступку Богдана Сильвестровича, 1941 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, художнього керівника Національного українського драматичного театру ім. І. Франка, безпартійного, включеного до виборчого списку під № 8;

Пітцика Мирослава Васильовича, 1952 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, віце-президента з виконавчої роботи добровільного об'єднання органів місцевого самоврядування «Асоціація міст України», члена Української партії «Єдність», включеного до виборчого списку під № 9;

Вереса Миколу Юхимовича, 1948 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, голову Київської міської ради профспілок, члена Української партії «Єдність», включеного до виборчого списку під № 10;

Пересунька Сергія Івановича, 1952 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, народного депутата України, члена партії «Соціал-Демократичний Союз», включеного до виборчого списку під № 11;

Шушкевича Володимира Григоровича, 1965 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, народного депутата України, члена Української партії «Єдність», включеного до виборчого списку під № 12;

Таранова Олега Вадимовича, 1955 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, директора громадської організації «Інститут стратегічних проблем економіки», члена Української партії Справедливості — Союзу ветеранів, інвалідів, чорнобильців, афганців, включеного до виборчого списку під № 13;

Зубка Юрія Григоровича, 1962 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, першого заступника голови Державного комітету України у справах ветеранів, члена Української партії Справедливості — Союзу ветеранів, інвалідів, чорнобильців, афганців, включеного до виборчого списку під № 14;

Полякова Сергія Васильовича, 1953 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, народного депутата України, члена Української партії «Єдність», включеного до виборчого списку під № 15;

Литвина Олександра Тарасовича, 1969 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, голову правління ВАТ «Готель «Прем'єр-Палац», члена Української партії «Єдність», включеного до виборчого списку під № 16;

Сіроштана Володимира Григоровича, 1952 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, голову Ревізійної комісії Української спілки ветеранів Афганістану (воїнів-інтернаціоналістів), члена Української партії Справедливості — Союзу ветеранів, інвалідів, чорнобильців, афганців, включеного до виборчого списку під № 17;

Рябченка В'ячеслава Герасимовича, 1945 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, голову Всеукраїнської організації інвалідів «Союз організацій інвалідів України», члена Української партії Справедливості —Союзу ветеранів, інвалідів, чорнобильців, афганців, включеного до виборчого списку під № 18;

Федорина Ярослава Володимировича, 1955 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, народного депутата України, члена Української партії «Єдність», включеного до виборчого списку під № 19;

Дейнегу Володимира Петровича, 1962 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, генерального директора українсько-бельгійсько-ізраїльського спільного підприємства «Арго-Трейдінг, ЛТД», члена Української партії «Єдність», включеного до виборчого списку під № 20;

Яковенка Олександра Степановича, 1944 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, радника Київського міського голови, члена Української партії «Єдність», включеного до виборчого списку під № 21;

Головача Володимира Володимировича, 1949 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, радника Київського міського голови, члена Української партії «Єдність», включеного до виборчого списку під № 23;

Бортника Володимира Федоровича, 1949 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, народного депутата України, безпартійного, включеного до виборчого списку під № 24;

Радукана Панаса Петровича, 1961 року народження, освіта вища, проживає в м. Одесі, уповноваженого представника Державного комітету України у справах ветеранів в Одеській області, члена Української партії Справедливості — Союзу ветеранів, інвалідів, чорнобильців, афганців, включеного до виборчого списку під № 25;

Крюкову Нілу Валеріївну, 1943 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, майстра художнього слова Національної філармонії України, безпартійну, включену до виборчого списку під № 26;

Князевича Василя Михайловича, 1956 року народження, освіта вища, проживає в м. Тернополі, генерального директора спеціалізованого територіального медичного об'єднання «Обласний протитуберкульозний диспансер», члена партії «Соціал-Демократичний Союз», включеного до виборчого списку під № 27;

Петренка Володимира Івановича, 1944 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, голову правління ВАТ «Київметробуд», члена Української партії «Єдність», включеного до виборчого списку під № 28;

Пальчуковського Юрія Івановича, 1950 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, директора дочірнього підприємства торгівельного центру «Люкс», члена Української партії «Єдність», включеного до виборчого списку під № 29;

Бойка Анатолія Григоровича, 1950 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, заступника директора науково-виробничого підприємства «Аргут», безпартійного, включеного до виборчого списку під № 30;

Проценко Діну Йосипівну, 1926 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, пенсіонерку, безпартійну, включену до виборчого списку під № 31;

Подоліна Ігоря В'ячеславовича, 1963 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, виконавчого директора законотворчого центру «Європейський вибір», члена партії «Соціал-Демократичний Союз», включеного до виборчого списку під № 32;

Литвака Олега Михайловича, 1949 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, народного депутата України, члена Української партії «Єдність», включеного до виборчого списку під № 33;

Боднарчука Леоніда Івановича, 1938 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, директора інституту бджільництва ім. П.І. Прокоповича УААН, члена Української партії «Єдність», включеного до виборчого списку під № 34;

Шемшученка Юрія Сергійовича, 1935 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, директора Інституту держави і права ім. В.М. Корецького Національної академії наук України, безпартійного, включеного до виборчого списку під № 35;

Карандєєва Ростислава Володимировича, 1972 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, директора центру соціальних служб для молоді Київської міської державної адміністрації, члена політичної партії «Молода Україна», включеного до виборчого списку під № 36;

Пронюка Євгена Васильовича, 1936 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, пенсіонера, голову Всеукраїнського товариства політичних в'язнів і репресованих, безпартійного, включеного до виборчого списку під № 37;

Ментова Павла Валентиновича, 1957 року народження, освіта вища, проживає в м. Житомирі, голову Житомирської обласної спілки ветеранів афганської війни, члена Української партії Справедливості — Союзу ветеранів, інвалідів, чорнобильців, афганців, включеного до виборчого списку під № 38;

Свінціцького Володимира Миколайовича, 1937 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, завідувача кафедри філософії Київського національного економічного університету, безпартійного, включеного до виборчого списку під № 39;

Якимчука Миколу Андрійовича, 1954 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, директора Центру менеджменту та маркетингу в галузі наук про Землю ІГН НАНУ, безпартійного, включеного до виборчого списку під № 40;

Алексейчука Віктора Івановича, 1959 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, тимчасово не працює, члена Української партії «Єдність», включеного до виборчого списку під № 41;

Менжерес Галину Миколаївну, 1934 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, помічника Генерального директора комунального підприємства Генеральної дирекції з обслуговування іноземних представництв, члена Української партії «Єдність», включену до виборчого списку під № 42;

Андронова Олександра Миколайовича, 1949 року народження, освіта вища, проживає в м. Сумах, Сумського міського голову, безпартійного, включеного до виборчого списку під № 43;

Матіко-Бубнову Ганну Василівну, 1954 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, радника голови Київської міської державної адміністрації, члена Української партії «Єдність», включену до виборчого списку під № 45;

Бабака Віталія Павловича, 1954 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, ректора Національного авіаційного університету, члена Української партії «Єдність», включеного до виборчого списку під № 46;

Нікуліна Олександра Васильовича, 1954 року народження, освіта вища, проживає в м. Кіровограді, Кіровоградського міського голову, безпартійного, включеного до виборчого списку під № 48;

Ламбуцького Миколу Михайловича, 1955 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, генерального директора «Київпастранс», члена Української партії «Єдність», включеного до виборчого списку під № 49;

Попова Олександра Юхимовича, 1941 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, генерального директора Державного комунального об'єднання «Київводоканал», члена Української партії «Єдність», включеного до виборчого списку під № 51;

Балацького Миколу Євтихійовича, 1936 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, начальника Київського метрополітену, члена Української партії «Єдність», включеного до виборчого списку під № 52;

Негоду В'ячеслава Андроновича, 1957 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, голову Секретаріату Спілки лідерів місцевих та регіональних влад України, члена Української партії «Єдність», включеного до виборчого списку під № 53;

Коцюбу Олександра Павловича, 1939 року народження, освіта вища, проживає в с. Пірново Вишгородського району Київської області, декана юридичного факультету, завідувача кафедри Академії муніципального управління, безпартійного, включеного до виборчого списку під № 54;

Поповича Валерія Федоровича, 1951 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, заступника начальника Управління капітального будівництва Київської міської державної адміністрації, члена Української партії «Єдність», включеного до виборчого списку під № 55;

Воронцова Володимира Гавриловича, 1929 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, пенсіонера, заступника голови Ради Організації ветеранів України, безпартійного, включеного до виборчого списку під № 56;

Маркова Сергія Івановича, 1958 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, помічника-консультанта народного депутата України, члена партії «Соціал-Демократичний Союз», включеного до виборчого списку під № 58;

Кізиму Мар'яна Миколайовича, 1976 року народження, освіта вища, проживає в м. Львові, начальника адміністративної служби ВАТ «Південьзахіделектромережбуд», члена політичної партії «Молода Україна», включеного до виборчого списку під № 60;

Клебана Степана Олександровича, 1945 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, заступника виконавчого директора Асоціації міст України, члена Української партії «Єдність», включеного до виборчого списку під № 61;

Чижа Юрія Івановича, 1948 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, старшого тренера збірної команди України з фехтування Державного комітету з фізичної культури і спорту України, члена Української партії «Єдність», включеного до виборчого списку під № 62;

Луцика Федора Савича, 1954 року народження, освіта вища, проживає в м. Луцьку, уповноваженого представника Державного комітету у справах ветеранів у Волинській області, члена Української партії Справедливості — Союзу ветеранів, інвалідів, чорнобильців, афганців, включеного до виборчого списку під № 63;

Савчука Віорела Анатолійовича, 1956 року народження, освіта вища, проживає в м. Чернівцях, виконавчого директора Чернівецького регіонального відділення Асоціації міст України, члена Української партії «Єдність», включеного до виборчого списку під № 64;

Шестопалова Сергія Вадимовича, 1953 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, начальника організаційного відділу апарату Київської міської державної адміністрації, члена Української партії «Єдність», включеного до виборчого списку під № 66;

Ситніка Альберта Вікторовича, 1964 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, юрисконсульта ТОВ «Інвестиційна ком-

Спорт

Леннарт ЙОГАНССОН: «Український футбол розвивається»

(Початок на 3-й стор.).

Тепер щодо Кубка УЄФА. Ми вислухали думки представників багатьох клубів, і тепер обговорюємо питання про введення в це змагання групового турніру. Клуби також висловили побажання справедливо розподіляти прибутки між учасниками турніру. Говорити щось конкретне про реформу Кубка УЄФА не доводиться, бо все ще перебуває у стадії переговорів і обговорень. При цьому важливо враховувати умови ринку. Передусім ідеться про телевізійні трансляції. Адже навіть такі великі футбольні держави, як Італія, Іспанія чи Англія, неохоче купують права на трансляцію матчів Кубка УЄФА. Загалом нам слід бути дуже обережними у своїх діях відносно реформ єврокубків. Треба все детально розглянути, прорахувати і продумати, перш ніж приймати рішення про зміну формули проведення змагань.

— Пане Йоганссон, на виконкомі ФФУ було вирішено звернутися з клопотанням про присвоєння Валерію Лобановському рубінового ордена УЄФА «За заслуги». Чи можете це якось прокоментувати?

— Свого часу Конгрес УЄФА прийняв рішення про нагородження тренерів, котрі зробили істотний внесок у розвиток європейського футболу. Для цього футбольна асоціація країни, котру представляє тренер, має висунути його кандидатуру на розгляд УЄФА. Потім наш виконком прийме рішення і винесе свій вердикт на розгляд Конгресу. Якщо ви вважаєте, що Лобановський гідний такої відзнаки, то ваша федерація має пройти описану процедуру подання заявки.

— А як прокоментуєте пропозицію Григорія Суркіса про створення в Києві офісу УЄФА для допомоги футбольним країнам Східної Європи?

— Чудово, що ми отримали таку пропозицію від пана Суркіса. Що ж до відкриття у Києві нашого офісу, то я сам не можу приймати такі рішення — є відповідні комітети, передусім вони мали б розглянути це питання і сформулювати свої висновки.

— Яка на цей момент ситуація з питанням про приєднання України до конвенції «Джіро», інакше кажучи, чи буде українська тренерська ліцензія легітимна в Європі? (відповів Герхард Айгнер).

— Це питання — на завершальній стадії вирішення. Буде ще один візит наших колег в Україну, вони розглянуть концепцію програми, що впроваджується саме тепер футбольною асоціацією України. Сподіваємося, що невдовзі Україна приєднається до конвенції «Джіро». Вирішення цього питання — справа часу. До речі, крім України, долучитися до «Джіро» прагнуть близько десяти європейських країн.

— Пане Йоганссон, популярна українська газета «Команда» виступила з ініціативою провести товариський матч між українськими гравцями та легіонерами, котрі виступають у чемпіонаті України. Яке ваше ставлення до цієї ідеї, чи траплялося вам раніше стикатися з проведенням таких поєдинків?

— Коли проводять такі матчі, всім зрозуміло, що справа не в підсумковому рахунку. Це незвичайне змагання. Я, безперечно, не проти таких ігор, але передусім ви самі маєте визначитися, чи підуть люди на такий матч, чи буде він цікавий для вболівальників.

— 2000 року вперше чемпіонат Європи було проведено у двох країнах. Наскільки вдалим виявився цей досвід, чи маєте намір надалі повторювати його?

— Саме я й запропонував свого часу проводити чемпіонат Європи одночасно в кількох країнах. Маємо намір ретельно проаналізувати досвід, нагромаджений під час чемпіонату Європи у Нідерландах і Бельгії, і той, що маємо отримати під час проведення чемпіонату світу в Японії та Кореї. Гадаю, кооперація в організації великомасштабних змагань — дуже перспективна ідея, бо немає в Європі достатнього числа країн, котрі могли б прийняти змагання хоча б 16 команд. Як мені відомо, ідеї кооперації на 2008 рік мають Ірландія і Шотландія, Швейцарія та Австрія, а також інші країни. Та, безперечно, для прийняття таких рішень нам потрібний грунтовний аналіз у кожному конкретному випадку...

Записав Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

На знімку: *владна верхівка УЄФА — Леннарт Йоганссон і Герхард Айгнер.*

Фото Олександра ЗАДИРАКИ («Команда», спеціально для «Голосу України»).

(Початок на 5-й стор.).

панія «Воінтер», члена політичної партії «Молода Україна», включеного до виборчого списку під № 67;

Козака Вячеслава Івановича, 1969 року народження, освіта вища, проживає в м. Луганську, виконавчого директора Луганського регіонального відділення Асоціації міст України, члена Української партії «Єдність», включеного до виборчого списку під № 68;

Кузнєцова Олександра Дмитровича, 1945 року народження, освіта вища, проживає в с. Фурси Білоцерківського району Київської області, директора товариства з обмеженою відповідальністю «Яхонт», члена Української партії Справедливості — Союзу ветеранів, інвалідів, чорнобильців, афганців, включеного до виборчого списку під № 69;

Геру Геннадія Івановича, 1959 року народження, освіта вища, проживає в с. Маріуполь Донецької області, генерального директора підприємства «Лада», члена Української партії «Єдність», включеного до виборчого списку під № 70;

Загорну Світлану Миколаївну, 1937 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в м. Харкові, начальника відділу охорони навколишнього середовища Харківського заводу «Променергоремонт», члена партії «Соціал-Демократичний Союз», включену до виборчого списку під № 71;

Березинського Володимира Павловича, 1961 року народження, освіта вища, проживає в м. Дніпропетровську, заступника Дніпропетровського міського голови, члена Української партії «Єдність», включеного до виборчого списку під № 72;

Коноваленка Анатолія Івановича, 1966 року народження, освіта вища, проживає в смт Іванків Київської області, юрисконсульта секретаріату політичної партії «Молода Україна», члена політичної партії «Молода Україна», включеного до виборчого списку під № 73;

Аганянса Володимира Сергійовича, 1948 року народження, освіта вища, проживає в м. Сумах, виконавчого директора Сумського регіонального відділення Асоціації міст України, члена Української партії «Єдність», включеного до виборчого списку під № 74;

Шердеця Івана Павловича, 1949 року народження, освіта вища, проживає в м. Луганську, уповноваженого представника Державного комітету України у справах ветеранів у Луганській області, члена Української партії Справедливості — Союзу ветеранів, інвалідів, чорнобильців, афганців, включеного до виборчого списку під № 75;

Цюзіка Олександра Дмитровича, 1947 року народження, освіта вища, проживає в м. Хмельницькому, начальника Хмельницького міського комплексу реабілітації та побутового обслуговування пенсіонерів, члена Української партії «Єдність», включеного до виборчого списку під № 76;

Солоненка Володимира Івановича, 1951 року народження, освіта вища, проживає в м. Вінниці, завідувача кафедри фізики Вінницького державного педагогічного інституту ім. М. Коцюбинського, члена партії «Соціал-Демократичний Союз», включеного до виборчого списку під № 77;

Мирошника Віктора Даниловича, 1948 року народження, освіта вища, проживає в м. Харкові, завідуючого організаційним відділом міськвиконкому міста Харкова, члена Української партії «Єдність», включеного до виборчого списку під № 78;

Волкова Геннадія Олександровича, 1975 року народження, освіта вища, проживає в смт Іванків Київської області, голову виконкому Київської обласної організації ПП «Молода Україна», члена політичної партії «Молода Україна», включеного до виборчого списку під № 79;

Конотопенка Якова Івановича, 1944 року народження, освіта вища, проживає в м. Миколаєві, голову Миколаївської обласної організації Української партії «Єдність», члена Української партії «Єдність», включеного до виборчого списку під № 80;

Міхневича Олега Едуардовича, 1949 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, завідувача відділення Інституту травматології та ортопедії Академії медичних наук України, безпартійного, включеного до виборчого списку під № 81;

Головутого Ярослава Івановича, 1966 року народження, освіта вища, проживає в м. Івано-Франківську, директора дочірнього підприємства «Тандем-С», члена Української партії «Єдність», включеного до виборчого списку під № 82;

Лебедя Івана Петровича, 1942 року народження, освіта вища, проживає в м. Черкасах, редактора відділу з проблем села Черкаської обласної газети «Нова доба», члена Української партії «Єдність», включеного до виборчого списку під № 84;

Бєлкіна Владислава Яковича, 1963 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, віце-президента спортивного клубу «Боксерський клуб заслуженого тренера України В. Золотарьова», помічника-консультанта народного депутата України, члена політичної партії «Молода Україна», включеного до виборчого списку під № 85;

Машовця Павла Леонтійовича, 1921 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, голову організації інвалідів війни та Збройних сил, безпартійного, включеного до виборчого списку під № 87;

Соломонова Сергія Дем'яновича, 1933 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, начальника управління зовнішніх зв'язків та стратегічного розвитку Народної компанії «Енергетичні ресурси», члена партії «Соціал-Демократичний Союз», включеного до виборчого списку під № 89;

Булатецького Максима Миколайовича, 1976 року народження, освіта вища, проживає в м. Черкасах, приватного підприємця ПП «Булатецький» м. Черкаси, члена політичної партії «Молода Україна», включеного до виборчого списку під № 91;

Нагайчука Василя Янковича, 1954 року народження, освіта вища, проживає в м. Чернігові, директора ТОВ фірми «СНГ», члена Української партії «Єдність», включеного до виборчого списку під № 92;

Леонова Анатолія Борисовича, 1946 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, консультанта директора підприємства інвалідів «Допомога І», члена Української партії Справедливості — Союзу ветеранів, інвалідів, чорнобильців, афганців, включеного до виборчого списку під № 93;

Навроцького Володимира Володимировича, 1954 року народження, освіта вища, проживає в м. Луцьку, заступника керівника виконавчого апарату Волинської обласної ради, члена Української партії «Єдність», включеного до виборчого списку під № 94;

Якимчука Миколу Трохимовича, 1957 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, генерального директора ТОВ «Торговий дім «Спілка Ділового Співробітництва», члена партії «Соціал-Демократичний Союз», включеного до виборчого списку під № 95;

Комарова Олександра Олександровича, 1953 року народження, освіта вища, проживає в м. Запоріжжі, генерального директора комунального підприємства «Запоріжелектротранс», члена Української партії «Єдність», включеного до виборчого списку під № 96;

Буткевича Олега Григоровича, 1976 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, керівника оргвідділу Секретаріату політичної партії «Молода Україна», члена політичної партії «Молода Україна», включеного до виборчого списку під № 97;

Вихованця Олександра Вікторовича, 1957 року народження, освіта вища, проживає в м. Вінниці, голову реєстраційної палати Вінницької міської ради, члена Української партії «Єдність», включеного до виборчого списку під № 98;

Міська Віктора Володимировича, 1962 року народження, освіта вища, проживає в м. Тернополі, уповноваженого представника Держкомітету України у справах ветеранів у Тернопільській області, члена Української партії Справедливості — Союзу ветеранів, інвалідів, чорнобильців, афганців, включеного до виборчого списку під № 99;

Болгова Євгенія Петровича, 1938 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, заступника з юридичних питань Українського наукового центру «Софт-Рейтинг», члена партії «Соціал-Демократичний Союз», включеного до виборчого списку під № 101;

Іващенка Тараса Григоровича, 1956 року народження, освіта вища, проживає в м. Дніпродзержинськ, директора підприємства «Надія» Всеукраїнської громадської організації «Союз організацій інвалідів України», м. Дніпродзержинськ, члена Української партії Справедливості — Союзу ветеранів, інвалідів, чорнобильців, афганців, включеного до виборчого списку під № 105;

Маковеєва Сергія Анатолійовича, 1959 року народження, освіта вища, проживає в м. Донецьку, директора науково-виробничого об'єднання «Донбудкомплект», члена партії «Соціал-Демократичний Союз», включеного до виборчого списку під № 107;

Даниленка Віктора Григоровича, 1946 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, голову Київської міської громадської організації «Союз Чорнобиль України», члена Української партії «Єдність», включеного до виборчого списку під № 110;

Гураля Вадима Петровича, 1961 року народження, освіта вища, проживає в м. Черкасах, уповноваженого представника Державного комітету України у справах ветеранів Черкаської області, члена Української партії Справедливості — Союзу ветеранів, інвалідів, чорнобильців, афганців, включеного до виборчого списку під № 111;

Кравця Миколу Михайловича, 1933 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, генерального директора заводу ВАТ «Київгума», члена Української партії «Єдність», включеного до виборчого списку під № 112;

Лабінського Василя Макаровича, 1950 року народження, освіта вища, проживає в м. Вінниці, голову правління ТОВ «ЛАКО», м. Вінниця, члена політичної партії «Молода Україна», включеного до виборчого списку під № 115;

Чурилова Олександра Андрійовича, 1953 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, директора підприємства «Союз організацій інвалідів України», члена Української партії Справедливості — Союзу ветеранів, інвалідів, чорнобильців, афганців, включеного до виборчого списку під № 117;

Титарчука Валерія Григоровича, 1948 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, голову Солом'янської районної ради м. Києва та державної адміністрації м. Києва, члена Української партії «Єдність», включеного до виборчого списку під № 118;

Манька Андрія Миколайовича, 1972 року народження, освіта вища, проживає в м. Луганську, директора ТОВ «Анна», члена політичної партії «Молода Україна», включеного до виборчого списку під № 121;

Коваленка Віктора Кузьмича, 1940 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, віце-президента холдингової компанії «Київміськбуд», члена Української партії «Єдність», включеного до виборчого списку під № 122;

Кирилішина Петра Андрійовича, 1961 року народження, освіта вища, проживає в м. Вінниці, уповноваженого представника Державного комітету України у справах ветеранів, члена Української партії Справедливості — Союзу ветеранів, інвалідів, чорнобильців, афганців, включеного до виборчого списку під № 123;

Новицького Григорія Миколайовича, 1950 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, заступника голови Деснянської районної ради м. Києва, члена Української партії «Єдність», включеного до виборчого списку під № 124;

Капітоненка Геннадія Федоровича, 1952 року народження, освіта вища, проживає в м. Запоріжжі, директора ТОВ «Радіо Європа плюс Запоріжжя», члена партії «Соціал-Демократичний Союз», включеного до виборчого списку під № 125;

Парубець Людмилу Іванівну, 1959 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, заступника голови Подільської районної державної адміністрації м. Києва, члена Української партії «Єдність», включену до виборчого списку під № 126;

Мельничука Олега Богдановича, 1977 року народження, освіта вища, проживає в м. Тернополі, приватного підприємця ПП «Єленчук С. Г.», члена політичної партії «Молода Україна», включеного до виборчого списку під № 127;

Пасічника Михайла Георгійовича, 1949 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, уповноваженого представника Державного комітету України у справах ветеранів, члена Української партії Справедливості — Союзу ветеранів, інвалідів, чорнобильців, афганців, включеного до виборчого списку під № 129;

Свідерського Сергія Павловича, 1978 року народження, освіта вища, проживає в м. Севастополі, спеціаліста відділу цінних паперів Севастопольського філіалу АКБ «Правекс-банк», члена політичної партії «Молода Україна», включеного до виборчого списку під № 133;

Наметченка Олександра Віталійовича, 1958 року народження, освіта вища, проживає в м. Запоріжжі, голову Запорізького обласного об'єднання Української спілки ветеранів Афганістану, члена Української партії Справедливості — Союзу ветеранів, інвалідів, чорнобильців, афганців, включеного до виборчого списку під № 135;

Михайлусова Миколу Гавриловича, 1947 року народження, освіта вища, проживає в м. Харкові, заступника директора Харківського обласного центру зайнятості, члена Української партії «Єдність», включеного до виборчого списку під № 136;

Маланчина Анатолія Миколайовича, 1952 року народження, освіта вища, проживає в м. Тернополі, голову правління — генерального директора ВАТ «Тернопільський комбайновий завод», члена Української партії «Єдність», включеного до виборчого списку під № 138;

Середу Олександра Івановича, 1960 року народження, освіта вища, проживає в м. Кіровограді, голову Кіровоградської обласної організації політичної партії «Молода Україна», члена політичної партії «Молода Україна», включеного до виборчого списку під № 139;

Саковича Петра Вікентійовича, 1938 року народження, освіта вища, проживає в м. Херсоні, пенсіонера, члена Української партії «Єдність», включеного до виборчого списку під № 140;

Артюха Володимира Васильовича, 1962 року народження, освіта вища, проживає в м. Сумах, уповноваженого представника Держкомітету України у справах ветеранів, члена Української партії Справедливості — Союзу ветеранів, інвалідів, чорнобильців, афганців, включеного до виборчого списку під № 141;

Трофименко-Волошанівську Єлізавету Леонтіївну, 1951 року народження, освіта вища, проживає в м. Васильків Київської області, інспектора Секретаріату Української партії «Єдність», члена Української партії «Єдність», включену до виборчого списку під № 144;

Судраба Андрія Володимировича, 1967 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, голову правління ВАТ «Центр Розвитку Моди», члена політичної партії «Молода Україна», включеного до виборчого списку під № 145;

Масляка Миколу Михайловича, 1945 року народження, освіта вища, проживає в м. Калуш Івано-Франківської області, заступника міського голови, начальника житлово-комунального господарства міськвиконкому м. Калуш, члена Української партії «Єдність», включеного до виборчого списку під № 146;

Купчія Юрія Петровича, 1968 року народження, освіта вища, проживає в м. Івано-Франківську, голову Івано-Франківського обласного об'єднання ветеранів Афганістану, члена Української партії Справедливості — Союзу ветеранів, інвалідів, чорнобильців, афганців, включеного до виборчого списку під № 147;

Федорова Василя Михайловича, 1950 року народження, освіта вища, проживає в м. Вознесенськ Миколаївської області, першого заступника міського голови Вознесенського міського виконавчого комітету, члена Української партії «Єдність», включеного до виборчого списку під № 148;

Трякіну Галину Лук'янівну, 1950 року народження, освіта вища, проживає в м. Сєвєродонецьк Луганської області, викладача історії, правознавства в ЗОШ № 5, курсу конституційного права в Сєвєродонецькому факультеті Київського економічного інституту менеджменту ЕКОМЕН, члена партії «Соціал-Демократичний Союз», включену до виборчого списку під № 149;

Глущенка Володимира Степановича, 1947 року народження, освіта вища, проживає в м. Ровеньки Луганської області, заступника голови виконавчого комітету Ровеньківської міської ради, члена Української партії «Єдність», включеного до виборчого списку під № 156;

Алєксєєву Людмилу Андріївну, 1951 року народження, освіта вища, проживає в м. Хмельницькому, відповідального секретаря Хмельницької обласної організації ветеранів Афганістану, голову обласної партійної організації, члена Української партії Справедливості — Союзу ветеранів, інвалідів, чорнобильців, афганців, включену до виборчого списку під № 165;

Палагечу Михайла Семеновича, 1953 року народження, освіта вища, проживає в м. Вишгород Київської області, радника — заступника міського голови м. Вишгород, члена партії «Соціал-Демократичний Союз», включеного до виборчого списку під № 167;

Яцищука Павла Богдановича, 1978 року народження, освіта середня, проживає в м. Івано-Франківську, студента економічного факультету Івано-Франківського державного технічного університету нафти та газу, голову Івано-Франківської обласної організації політичної партії «Молода Україна», члена політичної партії «Молода Україна», включеного до виборчого списку під № 169;

Горощука Леоніда Олександровича, 1960 року народження, освіта вища, проживає в м. Рівному, уповноваженого представника Державного комітету України у справах ветеранів у Рівненській області, члена Української партії Справедливості — Союзу ветеранів, інвалідів, чорнобильців, афганців, включеного до виборчого списку під № 171;

Коваленка Олександра Дмитровича, 1951 року народження, освіта вища, проживає в м. Валки Харківської області, голову Валківської міської ради народних депутатів, безпартійного, включеного до виборчого списку під № 172;

Денисова Віталія Григоровича, 1948 року народження, освіта вища, проживає в м. Первомайський Харківської області, міського голову Первомайської міської ради, голову міського партійного осередку, заступника голови Харківської обласної організації, члена контрольно-ревізійної комісії Української партії «Єдність», члена Української партії «Єдність», включеного до виборчого списку під № 174;

Власова Андрія Володимировича, 1969 року народження, освіта вища, проживає в м. Севастополі Автономної Республіки Крим, директора ТОВ «Сендінтермарін», члена партії «Соціал-Демократичний Союз», включеного до виборчого списку під № 179;

Нахатакяна Серго Апетовича, 1960 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, завідуючого хірургічним відділенням поліклініки № 3 Деснянського району м. Києва, члена Української партії «Єдність», включеного до виборчого списку під № 182;

Огея Володимира Миколайовича, 1947 року народження, освіта вища, проживає в м. Чернігові, завідуючого сектором охорони праці Головного управління праці та соціального захисту населення облдержадміністрації, голову обласної організації партії «Соціал-Демократичний Союз», члена партії «Соціал-Демократичний Союз», включеного до виборчого списку під № 183;

Неліну Наталію Василівну, 1960 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, директора середньої школи № 307 м. Києва, члена Української партії «Єдність», включену до виборчого списку під № 184;

Лебідєву Ларису Миколаївну, 1957 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, голову громадської організації «Діти Чорнобиля» Деснянського району м. Києва, члена Української партії «Єдність», включену до виборчого списку під № 188;

Ражика Миколу Панасовича, 1961 року народження, освіта вища, проживає в м. Рівному, пенсіонера, голову обласної організації Української спілки ветеранів Афганістану, члена Української партії Справедливості — Союзу ветеранів, інвалідів, чорнобильців, афганців, включеного до виборчого списку під № 189;

Романенка Євгена Олександровича, 1978 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, тимчасово не працює, слухача Української Академії державного управління при Президентові України, члена Української партії «Єдність», включеного до виборчого списку під № 192;

Зарудіна Олега Вадимовича, 1964 року народження, освіта вища, проживає в м. Житомирі, начальника відділу освіти Житомирської районної державної адміністрації, члена Української партії Справедливості — Союзу ветеранів, інвалідів, чорнобильців, афганців, включеного до виборчого списку під № 193;

Ковальчук Марину Віталіївну, 1957 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, президента приватного підприємства «Юридична, консультативно-правова та виробнича фірма «Київ-Хуст», члена Української партії «Єдність», включену до виборчого списку під № 194;

Бєляєва Володимира Олександровича, 1958 року народження, освіта вища, проживає в м. Чернігові, лікаря-спеціаліста Управління охорони здоров'я Чернігівської міської ради, члена Української партії Справедливості — Союзу ветеранів, інвалідів, чорнобильців, афганців, включеного до виборчого списку під № 197;

Коваля Миколу Миколайовича, 1957 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, голову правління адвокатської ліги «Полюддя», члена Української партії «Єдність», включеного до виборчого списку під № 200;

Щербакова Миколу Миколайовича, 1962 року народження, освіта вища, проживає в смт Немишаєве Київської області, представника Державного комітету України у справах ветеранів Київської області, члена Української партії Справедливості — Союзу ветеранів, інвалідів, чорнобильців, афганців, включеного до виборчого списку під № 201;

Пилиповича Анатолія Федоровича, 1952 року народження, освіта вища, проживає в м. Нова Каховка Херсонської області, директора товариства з обмеженою відповідальністю «Тавіс» ЛТД, члена Української партії «Єдність», включеного до виборчого списку під № 202;

Пересунька Віталія Сергійовича, 1975 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, консультанта Комітету Верховної Ради України з правової політики, члена партії «Соціал-Демократичний Союз», включеного до виборчого списку під № 203;

Чепура Дмитра Миколайовича, 1966 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, директора МПП «Ініціал», члена партії «Соціал-Демократичний Союз», включеного до виборчого списку під № 204;

Гомона Олександра Адамовича, 1965 року народження, освіта вища, проживає в м. Рівному, педагога-організатора підліткового клубу Рівненського міськвиконкому, члена партії «Соціал-Демократичний Союз», включеного до виборчого списку під № 210;

Попович Людмилу Богданівну, 1967 року народження, освіта вища, проживає в м. Львові, вчителя математики середньої школи № 75 м. Львова, члена партії «Соціал-Демократичний Союз», включену до виборчого списку під № 211;

Заплатнікова Сергія Михайловича, 1965 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в м. Кіровограді, керівника департаменту аналітики законотворчого центру «Європейський вибір», члена партії «Соціал-Демократичний Союз», включеного до виборчого списку під № 212;

Приходька Миколу Михайловича, 1951 року народження, освіта вища, проживає в смт Каланчак Херсонської області, селищного голову селища Каланчак Херсонської області, члена Української партії «Єдність», включеного до виборчого списку під № 213;

Горбатюка Володимира Васильовича, 1943 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, керівника правового департаменту законотворчого центру «Європейський вибір», члена партії «Соціал-Демократичний Союз», включеного до виборчого списку під № 216;

Чекубаша Юрія Володимировича, 1964 року народження, освіта вища, проживає в м. Дніпропетровську, провідного спеціаліста виконавчого комітету Дніпропетровської міської ради, члена Української партії «Єдність», включеного до виборчого списку під № 217;

Олексієнко Олександру Миколаївну, 1967 року народження, освіта вища, проживає в м. Бровари Київської області, вчителя початкових класів вищої категорії загальноосвітньої школи № 7 м. Бровари, члена партії «Соціал-Демократичний Союз», включену до виборчого списку під № 218;

Воронюка Олександра Васильовича, 1959 року народження, освіта вища, проживає в м. Чернівцях, завідувача хірургічного відділення Чернівецького обласного госпіталю інвалідів Великої Вітчизняної війни м. Чернівці, члена партії «Соціал-Демократичний Союз», включеного до виборчого списку під № 222;

Багана Анатолія Олександровича, 1965 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, заступника директора ДП «Міжнародна Консалтингова Компанія-Оцінка», безпартійного, включеного до виборчого списку під № 224.

2. Видати представнику виборчого блоку політичних партій «Єдність» у Центральній виборчій комісії копію цієї постанови разом із посвідченнями кандидатів у народні депутати України, зазначених у пункті 1 постанови.

3. Цю постанову оприлюднити в газетах «Голос України» та «Урядовий кур'єр».

Голова
Центральної виборчої комісії
М. РЯБЕЦЬ.

м. Київ,
1 лютого 2002 року.
№ 181.

Виборчий блок «ЗУБР» (За Україну, Білорусію, Росію), утворений політичними партіями «Світло зі Сходу» та «Союз Труда»

Куди ти йдеш, Україно?

Передвиборна програма

Понад десять років тому ми були громадянами великої, квітучої та сильної держави світу — Радянського Союзу, мали високий життєвий рівень, роботу, безкоштовну освіту, медичне обслуговування і житло, були впевнені у майбутньому. Однак завдяки націоналістам та правлячій верхівці було розтоптано волю братніх народів і злочинно зруйновано багатющу державу світу. Це мало найзгубніші наслідки для всіх народів СРСР. Тільки на Україні внутрішній валовий продукт скоротився за роки незалежності більш, ніж в 3 рази, тобто **народ України отримав матеріальні збитки більші, ніж від фашистів у 1941-1945 роках** *(у Білорусії ВВП зменшився лише на 18%, в Росії — на 40% за той же період).* З'явилися мільйони безробітних, знедолених та зліденних. Сотні тисяч українців, ризикуючи здоров'ям і життям, шукають кращої долі за кордоном. Жебрацтво, наркоманія та дитяча безпритульність стали звичайними явищами незалежної країни.

Роздіlені та принижені, ми завершили XX сторіччя. Що чекає нас у XXI сторіччі, чи готові ми до його загроз? А що такі загрози реальні — показали вересневі події в США.

Для чого потрібен «ЗУБР» у Верховній Раді?

Світ не став кращим і спокійнішим після зникнення СРСР. Навпаки! Не виправдався міф націоналістів, що, відвернувшись від Росії та Білорусії, Україна стане квітучою європейською державою. В цих умовах більшість наших співгромадян розуміє, що **Україна зайшла у глухий історичний кут.** Ми бачимо, що Білорусія і Росія зробили прорив у процесі регіональної інтеграції, підписавши Договір про створення Союзної держави, в якому враховано досвід європейської інтеграції. Створення Союзної держави Республіки Білорусь і Російської Федерації дозволило цим двом братнім народам добитися значних результатів у своєму соціально-економічному розвитку. Ми вважаємо, що наші слов'янські народи мають незаперечне право об'єднатися в Союз держав України, Білорусії і Росії у відповідності з механізмами, передбаченими Конституцією та чинним законодавством України шляхом проведення всенародних референдумів. Це невід'ємне священне право народів. В їх єдності — їх сила, їх майбутнє, їх зв'язок з Богом (ще Гоголь казав, що **наші народи щедро обдаровані Богом. Але Бог зробив так, щоб один з цих народів доповнював другий, а для цього їм потрібно бути разом).** Створення Союзу держав України, Білорусії і Росії вистраждане нашими народами і стане суттєвим проривом в процесі регіональної інтеграції, створить стійкі передумови щодо стабільного економічного росту та цивілізаційного розвитку вже найближчими роками. Але на заваді стоять христопродавці всіх кольорів (на Україні «на кожну старуху по руху»). Майже завжди на їх боці зовнішні сили неправославного світу та наша доморощена компрадорська буржуазія. Ця буржуазія допомогла рухівцям в питаннях мови і символіки, а вони за це дозволили кримінальним елементам, олігархам та бізнесовим хижакам розкрасти Батьківщину. Саме цей обмін цих темних сил був (і є!) головним чинником всіх наших бід і нераздів!

Для протидії злу створено блок «ЗУБР» («За Україну, Білорусію, Росію»). Сама доля вибрала нас і зробила знаряддям боротьби, бо Бог милостивий.

«ЗУБР» пропонує нову стратегію розвитку України:

втілення в життя досвіду російського та білоруського народів та поступове створення у відповідності з Конституцією та чинним законодавством України нового Союзу України, Білорусії і Росії.

ЦЕ ОЗНАЧАЄ:

В галузі економіки і управління — впровадження досвіду ***президента В. В. Путіна*** щодо підвищення керованості державою, реформування економіки, жорсткої боротьби з олігархами, підвищення ефективності природних монополій та зниження податків. Добиватися введення єдиної валюти для України, Білорусії і Росії, що буде сприяти поновленню традиційних ринків збуту нашої продукції, піднесенню вітчизняного виробництва, створенню нових робочих місць. Забезпечити, щоб в розпорядженні регіонів залишалося не менше 2/3 від загальної суми податкових надходжень. Хто як працює, так повинен і жити!

В соціальній політиці — впровадження досвіду ***президента О. Г. Лукашенка*** по захисту соціальних прав громадян, забезпеченню добробуту та захищеності кожної людини. Створити умови, які б надавали можливість робітнику і підприємцю, вчителю і військовому, селянину і службовцю бути багатим і заможним тільки за рахунок ефективної та чесної праці. Добиватися зростання купівельної спроможності населення шляхом систематичного та суттєвого підвищення розмірів заробітної плати та пенсій в залежності від якості праці.

В питаннях безпеки — сприяння захисту геополітичних інтересів України, Білорусії, Росії, створення оновленої ***системи колективної безпеки. По-путінськи*** жорстка боротьба с тероризмом, злочинністю та корупцією.

В гуманітарній сфері — захист конституційних прав і свобод кожної людини. Рівноправні відносини між людьми всіх національностей. Вільний розвиток української та російської культур, культур національних меншин. Надання, за прикладом Білорусії, ***російській мові статусу другої державної мови.*** Відновлення традиційних духовних, культурних, релігійних, наукових і економічних зв'язків народів України, Білорусії, Росії, розширення загального інформаційного простору.

Наші найближчі цілі:

— здоровим і сильним — робота, хворим і слабким — захист і підтримка, молодим — освіта і перспектива в житті, старим — гідна пенсія і повага, обдарованим — свобода творчості;

— справедливий перерозподіл податків — щоб малий і середній бізнес «дихав» легше, а сформований нечесним шляхом кримінальний бізнес ніс майже весь податковий тягар; дрібну торгівлю на ринках та біля ринків в тих випадках, коли людина продає свої речі, щоб годувати сім'ю, взагалі звільнити від будьяких податків та поборів;

— зняття кордонів між Україною і Білорусією та Росією (як між Білорусією і Росією);

— підвищення заробітної плати в 2-3 рази (тобто до рівня Росії);

— зменшення квартплати в 4-5 разів (тобто до рівня Білорусії);

— вчасне отримання робітниками заробітної плати, студентами — стипендії, пенсіонерами — пенсії, безробітними — грошової допомоги по безробіттю;

— припинення марнотратства в країні, зокрема — помпезного святкування видуманих свят, чужих для більшості народу, будівництва зайвих, нікому не потрібних монументальних споруд.

Чесні, порядні громадяни повинні мати захист і спокій, а крадії і розбійники — неминучу кару!

Виборчий блок «ЗУБР» («За Україну, Білорусію, Росію») впевнений, що створення у відповідності з Конституцією та чинним законодавством України Союзу держав — України, Білорусії і Росії дозволить побудувати в наших країнах ефективну ринкову економіку в ім'я людини праці, забезпечити безпеку нашим сім'ям, досягти високого рівня життя й посісти в XXI сторіччі гідне місце в світовій цивілізації. Зокрема, протягом першої п'ятирічки Україна мала б можливість вийти по основних економічних показниках на рівень 1990 року, в трічотири рази підвищити заробітну плату і пенсії, розпочати масове будівництво житла, шкіл, інших соціальних об'єктів. Водночас, **беручи участь у Союзі держав, і Україна, і Білорусія, і Росія збережуть незалежність і територіальну цілісність,** національно-державний і адміністративно-територіальний розподіл, національну правову базу та систему органів державної влади, міжнародну правосуб'єктність, атрибути державності. Подальше влаштування Союзу держав можна буде визначити шляхом народних референдумів.

НАШІ ГАСЛА:

Труд, зарплата, достаток!
Справедливість, порядок, безпека!
Українській і російській мовам рівний державний статус!
«ЗУБР» за новий курс України!
За союз України, Білорусії і Росії!
Товариші! Співгромадяни! Брати!
Підтримуйте «ЗУБР»!
Пам'ятайте ! ! !

Не пасивні, поважні, солідні директори, банкіри, державні функціонери, які читають газети і сплять у залі Верховної Ради (у ті дні, коли вони взагалі туди завітають), захистять ваші інтереси, а **активні, наполегливі, хоробрі бійці «ЗУБРу».**

З нами Бог і Вітчизна!

Голова Політради партії «Світло зі Сходу» ЧАРОДЄЄВ О. В.

Голова партії «Союз Труда» ТАРАСОВ В. В.

20 січня 2002 року.

ПОСТАНОВА ЦЕНТРАЛЬНОЇ ВИБОРЧОЇ КОМІСІЇ

Про реєстрацію кандидатів у народні депутати України в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі, включених до виборчого списку кандидатів у народні депутати України від Селянської партії України по виборах народних депутатів України 31 березня 2002 року

Розглянувши надіслану повторно заяву Селянської партії України про реєстрацію кандидатів у народні депутати України в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі, висунутих 17 січня 2002 року на IV з'їзді цієї партії та включених до виборчого списку кандидатів у народні депутати України від Селянської партії України по виборах народних депутатів України 31 березня 2002 року, а також додані до неї необхідні для реєстрації документи, виправлені згідно з вимогами Закону України «Про вибори народних депутатів України», відповідно до частин перших статей 41, 43, 44, частин першої, сьомої, дев'ятої, дванадцятої статті 45 Закону України «Про вибори народних депутатів України» та керуючись статтею 11 Закону України «Про Центральну виборчу комісію», Центральна виборча комісія **постановляє:**

1. Зареєструвати таких кандидатів у народні депутати України в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі із включених до виборчого списку кандидатів у народні депутати України від Селянської партії України по виборах народних депутатів України 31 березня 2002 року:

Дроботова Анатолія Івановича, 1951 року народження, освіта вища, проживає в с. Донське Автономної Республіки Крим, народного депутата України, члена Селянської партії України, включеного до виборчого списку під № 5;

Жилу Андрія Миколайовича, 1965 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, генерального директора ТОВ «Техноінвест», безпартійного, включеного до виборчого списку під № 11;

Шморгуна Леоніда Григоровича, 1951 року народження, освіта вища, проживає в м. Вишгород Київської області, докторанта з економічних наук Національного аграрного університету, члена Селянської партії України, включеного до виборчого списку під № 15;

Баліцького Бориса Васильовича, 1936 року народження, освіта вища, проживає в с. Украінка Хмельницької області, голову правління ВАТ «Білогірське підприємство «Агрохім», члена Селянської партії України, включеного до виборчого списку під № 16;

Стрелкіна Миколу Івановича, 1935 року народження, освіта вища, проживає в м. Луганську, пенсіонера, члена Селянської партії України, включеного до виборчого списку під № 17;

Вегеру Петра Павловича, 1940 року народження, освіта вища, проживає в с. Зарічне Рівненської області, голову СВК «Маяк» Радивилівського району, члена Селянської партії України, включеного до виборчого списку під № 21;

Степаненка Анатолія Гнатовича, 1940 року народження, освіта вища, проживає в м. Вінниці, пенсіонера, члена Селянської партії України, включеного до виборчого списку під № 27;

Шапара Петра Дмитровича, 1936 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, пенсіонера, члена Селянської партії України, включеного до виборчого списку під № 30;

Шапар Тамару Григорівну, 1936 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, пенсіонерку, члена Селянської партії України, включену до виборчого списку під № 75;

Денисенка Віктора Миколайовича, 1948 року народження, освіта вища, проживає в м. Обухів Київської області, фермера, члена Селянської партії України, включеного до виборчого списку під № 95;

Степанечка Володимира Олександровича, 1947 року народження, проживає в м. Вишгород Київської області, начальника ВАТ «ПМК-43» м. Вишгород, члена Селянської партії України, включеного до виборчого списку під № 96.

2. Видати представнику Селянської партії України в Центральній виборчій комісії копію цієї постанови разом із посвідченнями кандидатів у народні депутати України, зазначених у пункті 1 постанови.

3. Цю постанову оприлюднити в газетах «Голос України» та «Урядовий кур'єр».

Голова Центральної виборчої комісії М. РЯБЕЦЬ.

м. Київ.
2 лютого 2002 року.
№ 191.

Друкується з комп'ютерного набору ЦВК

Реалії

«Кримську світлицю» загнали у темницю?

У зв'язку з відсутністю коштів не вийшла єдина в Криму україномовна просвітницька громадсько-політична газета. Досі часопис виходив у світ у борг лише завдяки ентузіазму працівників редакції. Вже три місяці «Кримська світлиця», якій окремим рядком у Держбюджеті України передбачено фінансову дотацію, не отримує жодної копійки. Кредиторська заборгованість на сьогодні досягла 36 тис. грн.

Через відсутність власного приміщення і неможливість розрахуватися з орендодавцями і люди, і обладнання можуть будь-якого дня опинитися на вулиці.

Колектив редакції часопису, за дев'ять років його існування стомившись стукати у двері всіх київських владних структур, від яких залежить його доля, битися об кабмінівські, мінфінівські, держкомінформівські, казначейські чиновницькі мури, вважає, що відповідальність за позбавлення кримських українців державномовного просвітницького друкованого слова несуть і вони. Гарбу фінансових, кадрових, транспортних, офісних проблем колективу привселюдно, давно, з патріотичними епітетами обіцяють полегшити чиновники найвищого рангу. Останньою прозвучала обіцянка кримського прем'єра Валерія Горбатова допомогти газеті розв'язати, бодай, проблему з приміщенням. І справді, через деякий час до редакції зателефонували з кримського Рескому інформації й продиктували аж шість адрес приміщень, які у відповідь на листа Голови Ради міністрів АРК запропонували «Кримській світлиці» Фонд майна Криму та Сімферопольський міськвиконком.

Окрилені такою незвичною увагою, «світличани» поспішили на оглядини. Але... один із варіантів виявився за півтора десятка кілометрів від Сімферополя, інший — ідальню діючого авторемзаводу —опротестували самі заводчани. А з решти (це три «безвіконні», захаращені підвали житлових будинків з пацюками, мокрими каналізаційними трубами та іншими подібними «вигодами», і колишнє бомбосховище) сміялися навіть працівники жеків, коли журналісти просили їх ті «темниці» показати. Вони так і не повірили, що хтось міг серйозно запропонувати таке «житло» під офіс.

Чого дивуватися з того, що кримське чиновництво, спостерігаючи за відвертим київським «відспівуванням» єдиного на півострові регулярного українського часопису, бере за приклад таке зневажливе ставлення до газети, важливої для розбудови нашої державності, поширення українського слова, культури, духовності у поки що аж ніяк не українській автономії, заганяє «Кримську світлицю» в підземелля.

Як їй за таких умов існування, без грошей, транспорту, серйозно зайнятися передплатною кампанією? Як інакше, ніж на чистісінькому ентузіазмі, від зорі до зорі плекати кожний новий номер газети, бо штат досі не укомплектовано провідними газетними спеціалістами. Немає відповідального секретаря, редактора відділу інформації, репортерів, на яких тримається кожне видання. Чим привабити їх до редакції, в якій вже десятий рік немає ні зарплати, ні навіть власного даху над головою?

Тим часом віддані своєму часопису світличани, незважаючи на тривалі випробування, не занепадають духом, а роблять своє діло — пристойну громадсько-політичну та літературну газету. Ще й три додатки випускають — дитячий, молодіжний і спортивний. Проводять популярний серед кримських школярів мовно-літературно-історично-пісенно-комп'ютерний конкурс, аналогів якому поки що в Україні не бачимо. Кримські діти, впродовж року граючи у запропоновану «Світлицею» гру, вивчають українську мову, історію, народні пісні, ще й виборюють для своєї школи сучасний комп'ютер. Як вдалося редакції знайти на це спонсора в Сімферополі, тут досі дивуються.

Почали проведення першого в Криму конкурсу української авторської пісні. Приз уже є — 12-струнна львівська гітара.

— Невже все це доведеться змарнувати? А скільки планів засіювалося, — скрушно зітхає головний редактор «Кримської світлиці» Віктор Качула, — видавати дитячий, молодіжний та спортивний додатки на півострові окремими газетами, організувати на допомогу освітянам-українцістам ще й педагогічний додаток до «Світлиці», зробити наш дитячий мовно-комп'ютерний конкурс всеукраїнським, створити на противагу російським шовіністичним державномовну кримську Інтернет-сторінку «Кримської світлиці».

Чи здійсниться цим добрим намірам хоча б колись, якщо «Світлиця» остаточно «згасне»?

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

ЧЕРКАЩИНА

Дещо з історії

Найродючіші у світі «класичні» чорноземи Всевишній подарував Україні. Ще точніше — Черкащині. Древні українці — трипільці, котрі жили у Середньому Подніпров'ї, принесли в Європу не лише свій знаменитий винахід — колесо, а й життєдайну злакову культуру — пшеницю, котра добре родила на чорноземах.
У 1881 році В. Докучаєв зробив опис і класифікацію грунтових зрізів в Уманському повіті. Видатний грунтознавець написав: «Це і є один з найнормальніших випадків будови нашого чорнозему». Метровий зріз черкаського чорнозему не раз демонструвався у минулому столітті на міжнародних виставках Європи та Північної Америки. Нині «золотий еталон» зберігається в Амстердамі, у Міжнародному центрі з охорони грунтів.

Кайдашева сім'я

Там, де бурхлива Рось в'ється поміж скелястими берегами, розкинулося містечко Стеблів. Це про нього та навколишні села «український Бальзак» Іван Нечуй-Левицький написав захоплюючі слова: «Од самого берега Росі, на південь, де Канівський повіт межується з Звенигородським, починається такий рай, якого трудно знайти на Україні... Їдеш селами, неначе густими лісами: по обидва боки улиць скрізь стоять садки, наче зелені стіни. Здорові черешні та груші зовсім закривають білі хати...»
У цьому раю, «під однією горою, коло зеленої левади», жили персонажі повісті Нечуя-Левицького старі Кайдаші з синами, Карпом та Лавріном. Їх колоритні постаті, взаємини у родині, побут, яскраво змальовані письменником, і досі цікаві нам. Бо хоч минуло з тих часів більше століття, а й сьогодні в сучасних Кайдашах і Довбишах, Балашах і Паляниках ми впізнаємо селян, схожих на нечуєвих героїв. Таких же працьовитих і завзятих, запальних і дотепних, співчутливих і мрійливих, бідових і гострих на язик.
Втім, давайте познайомимося з стеблівськими Кайдашами — родиною Василя Петровича Кайдаша, з його синами та невістками.

Родовід

Садибу Кайдашів, у невеликій западинці, у садку, видно здалеку. На подвір'ї, попід повіткою, на вулиці стоять віз, «Жигулі», трактор, плуги, різний реманент. Кожен скаже, що тут живуть господарі. — На нашому кутку, на Заросі, — підтвердив Василь Кайдаш, — з діда-прадіда живуть люди не ледачі, хазяйновиті... Непогані господарі і в Круглику, Захоробрій чи в Боровиці, але наші таки кращі... Отак почали згадувати ми родове коріння Кайдашів. За переказом батька Василя Петровича, його дід, Сава Кайдаш, приятелював з сином стеблівського священика Іваном Левицьким. Сава був заможним селянином. Мав кілька десятин землі, воли круторогі, коні, садок, пасіку. Умів добре майструвати. Жив Сава у чималій хаті, під горою, неподалік звивистої Росі. Коли його сини оженилися, почали господарювати гуртом. У великій родині, як водилося і тоді і зараз, час від часу спалахували сварки. То свекруха не помириться з невістками коло печі. То брати заведуться між собою. Іван Левицький, котрий часто бував у Сави, використав живі картинки з народного життя і написав «Кайдашеву сім'ю». Повість мала великий успіх. Однак Сава, котрий упізнав у персонажах повісті себе і свою родину, розсердився на приятеля і ... подав на нього до суду...

Чи так це було чи інакше, однак достеменно те, що Нечуй-Левицький переробив початок і кінець «Кайдашевої сім'ї». З містечка Стеблева він переніс своїх героїв у село Семигори, що під Богуславом. А завершив розповідь «мировою» — знаменита груша, що розрослася на межі і сварила братів, всохла і помирила сім'ї Карпа та Лавріна. «В обох садибах настала мирнота і тиша», — закінчив повість письменник.

У житті доля Кайдашів склалася інакше. На початку тридцятих минулого століття, одного з синів Сави, доброго господаря Логвина, було розкуркулено і заслано з сім'єю до Сибіру. Там, у лютих заметілях, і склали голови старі Кайдаші. Залишився лиш живим їх син Петро. Він продовжив рід. У Стеблеві у Петра народилися Марія, Євдокія, Параска, Ганна, Катерина, Василь і Володимир. Як могутнє дерево знову розросталася родина Кайдашів. Усі роботящі, беручкі, запальні, вони і за радянської влади були дбайливими господарями дома і кращими колгоспниками. Параска Петрівна впродовж усього життя давала лад у городній бригаді. Василь Петрович 36 років орав, засівав, збирав урожай на колгоспних полях. Очолював тракторну бригаду. Він і залишився хазяйнувати на дідовому дворищі. Разом з дружиною Любою побудували вони хату, посадили обабіч старого, молодий садок, виростили двох синів, Василя та Юрія.

Сини

Молоді Кайдаші вдалися гарними на вроду і до роботи гарячими. Змалку вдома по господарству поралися і з батьком у полі жнивували. Не одна стеблівська дівчина задивлялася на міцних, чорнявих, дотепних хлопців. То ж недовго довелося парубкувати Василеві з Юрком. Коли відслужили армію, самостійно почали заробляти собі на хліб, оженилися. Спочатку Василь привів до батьківської хати Юлю. Згодом справили весілля Юркові. З'явилася у Кайдашів друга невістка, Таня. Три сім'ї зібралися під одним дахом у невеликій хаті. Невдовзі у ній заспівали колискових. У старшого сина народилася донька. У молодшого — син... Не вистачало лиш пера прапрадідового приятеля Івана Нечуя-Левицького, щоб змалювати побут сучасної Кайдашевої сім'ї...

Та все ж сваритися за мотовило свекрусі з невісткою не доводилося. За грушу — також. Велика родина з ранку до вечора дружно трудилася. Василь Петрович у полі. Любов Петрівна на прядильно-ткацькій фабриці. Василь працював механіком, а Юрко трактористом у сільському профтехучилищі. Молоді мами доглядали за малюками, домашнім господарством, готували їжу. Тому й не довелося, як нечуєвим Кайдашам, «відривати» братам хату. Чи слухати поради «премудрої» баби Палажки Солов'їхи і «одіпхнути» одну її частину «геть-геть на гору або й за гору», а другу «ген-ген за ставок, аж у діброву»... Натомість стеблівські Кайдаші поставили для старшого сина великий, добротний будинок. Неподалік від свого обійстя, на пригірку, у мальовничому місці. Тепер Василевим дітям є де гратися. У будинку простора зала, три спальні, їдальня, веранда. Є господарські будівлі. Молода сім'я утримує корову, свині, птицю. Молодята, з допомогою батьків, гарно умеблювали оселю, провели телефон. У ній тепло, світло і затишно. Тепер Кайдаші збираються будувати «маєток» для молодшого сина.

Господарство

Кайдаші не були б Кайдашами — тими міцними, заможними хазяями — аби тепер не скористалися із «земельної волі». Хоч як добре працював Василь Петрович у колгоспі, хоч як уболівав за колективні врожаї, а своя, кровна, земля, «за яку згноїли діда Логвина у Сибіру», завжди манила, навіть приходила йому у сни. Тому тільки-но у місцевому СТОВ «Рось» почали «нарізати паї», Василь Кайдаш з ріднею (не без тяганини, звичайно), забрали свої наділи і почали хазяйнувати одноосібно. Кілька старих сусідів з кутка передали їм в оренду свої земельні сертифікати. На 20 гектарах посіяли Кайдаші пшеницю, ячмінь, жито, гречку, цукрові буряки. Щоб доглядати за просапними, старший син продав легкову машину і купив трактора. Ще два трактори склали з брухту. Придбали причіпний інвентар. Батько завів ще й коня. За полем ходили, як за малою дитиною. І хоч землі відійшли родині не кращі, урожай виростили добрий. Та, головне, сказав селищний голова Віктор Логвиненко, що розрахувалися Кайдаші з своїми пайовиками удвічі щедріше, ніж у сільгосптоваристві.

— З людьми треба по совісті обходитися, — розмірковував Василь Петрович. — Ми дали за пай по 300 гривень. Але ж, завважте, це наш перший урожай. Нива, котра упродовж кількох років не вдобрялася як слід, забур'янилася. Коли доведемо землю до пуття, обробимо її гарно і «нагодуємо», — тоді й віддячить вона сторицею. І старим людям можна буде жити, як годиться, цілий рік за свій зданий в оренду пай...

Нинішньої весни планують Кайдаші розширити площу під посів зернових гектарів на сорок. Люди охоче пропонують їм свої наділи в оренду. Тому нині батько з синами запасаються якісним насінням, мінеральними добривами. Хочуть внести і органіку. Адже на старому Кайдашевому обійсті утримується три корови, телята, свині. Однак чи «з миром» відпустить сільгосптовариство до «одноосібників» своїх пайовиків? Чи знову морочитиме голову і знову доведеться воювати «з конторою»? Це нині непокоїть Кайдашів.

Свято

На Василя Василеві Петровичу «стукнуло» 55 років. За вечерею у світлиці зібралася вся рідня: сини, невістки, онуки, свати, куми, сестри... Святковий стіл аж угинався від пирогів, голубців, завиванців, шинки, кров'янки та інших страв та наїдків із свого, домашнього, господарства. «Дай Боже, — сказав розчулений ювіляр, — щоб усі в Україні так жили, як Кайдаші...». А коли його почали вітати-віншувати, не втримав своєї веселої і дотепної вдачі, почав жартувати:

— Я ще зовсім не старий, — усміхався одними веселими очима. — А може, ще молодший й за молодих! Бо хто з них щодня, по снігу, пройде по полю 15 кілометрів в один край і назад?! А я марширую. Отож проживу я 97 або 99 років. Точно вам зараз, на жаль, сказати не можу. Але обов'язково скажу, лиш пізніше...

Родина сердечно здоровила ювіляра і зичила йому здоров'я «на многая літа».

Непомітно, як це буває навіть за празниковим столом, розмова перейшла про сьогоднішнє життя-буття. Говорили про рідний Стеблів, про місцеву фабрику, «яка труїть Рось так, що раки навесні аж на дерева вилазять...». А потім зайшла мова про політику. Кайдаші запитували у «кореспондентки з Києва», чия візьме на виборах і за кого їм голосувати. Молодші сказали, що симпатизують Вікторові Ющенку та Юлії Тимошенко, а старші згадували про Олександра Мороза.

— Очевидячки, і я піду в депутати, — несподівано заявив з покуття найстарший Кайдаш. — А що — у районні чи селищні мене оберуть! Бо хто ж там за нас, за гречкосіїв, руку тягнути буде, як не самі?! А у Верховну треба вибирати чоловіка, який знає сільське господарство. І не покривить душею проти своїх батьків. Правда починається отут, із землі, і її треба обстоювати. Щоб не погнали нас, як діда Логвина, голого і босого, у сибірську млу...

...Довго, до півночі, святкували Кайдаші батькові іменини. Онуки гралися біля теплої лежанки. Дорослі співали пісень. За вікном, у темному небі, яскраво сяяли зорі. Такі ж, як і за часів Нечуя-Левицького.

Хліба виростили на одного жителя, як у Канаді

Коментар заступника голови Черкаської облдержадміністрації Сергія ТЕРЕЩУКА

Земельна карта Черкащини — 2,02 мільйона гектарів. З них сільськогосподарських угідь — 1,45 мільйона. У приватну власність перейшло 870 тисяч гектарів. Це земля, яку селяни одержали на паї. Середній земельний наділ по області — 2,8 гектара, вартість його — 32 тисячі гривень.

Переважна більшість пайовиків віддали свої частки в оренду новоствореним господарствам та фермерам, яких на Черкащині понад 800. Близько 8 тисяч селян приєднали свої земельні частки до присадибних ділянок або ж обробляють їх спільно окремим масивом.

Торік валовий збір зернових в області сягнув більш як 2 мільйони тонн. На кожного жителя Черкащини вирощено по півтори тонни хліба. Такі показники у світі мають лише Канада і США. Майже сто черкаських сільгосптовариств стабільно одержують щороку по 70—80 центнерів озимої пшениці з гектара, по 60—75 — кукурудзи. Це також кращі світові й європейські результати.

Отже, кращі товариства, фермерські господарства переконливо доводять — у нас величезний потенціал збільшення виробництва сільськогосподарської продукції. Реалізувати його, а значить, подолати відсталість села, підняти життєвий рівень селян, допоможе новий Земельний кодекс України. Я вірю — через 7—10 років аграрної України буде не впізнати. На оновленій землі український селянин-власник житиме не гірше західних сусідів. А то й краще.

У маленькій Кавунівці великі зміни

Кавунівка — маленьке, мальовниче сільце дворів на двісті. Було воно колись, ще за хрущовських часів, самостійним господарством. Навіть передовим у районі. А потім, довгі роки, бригадним. І цим все сказано. Тож на позаторішнє реформування вийшло воно «голим і босим». Як сказала одна стара колгоспниця.

На тваринницькій фермі від кожної корови доїли менше, ніж від доброї кози. На тракторній бригаді механізатори клепали брухт зранку до вечора, щоб вийти у поле... Ось таку спадщину й прийняв у Кавунівці Володимир Мартинюк, колишній ... учитель, інспектор районного відділу освіти. Втім, у директора новоствореного господарства «Агрофірма Кавунівка» був не лише педагогічний досвід роботи, а й агрономічний. Після закінчення Уманського сільгоспінституту, він працював за фахом на Донеччині. А потім здобув ще й педагогічну освіту.

Очолити агрофірму Володимир Никифорович погодився з кількох причин. Найголовніша — він знайшов однодумця й інвестора в одній особі. Разом з Миколою Андрійовичем Сабадашем, директором Шполянського елеватора, досвідченим господарником і мудрою людиною, вони накреслили план підняття Кавунівки «з дна морського».

Через два роки напруженої праці, на районному хліборобському святі Кавунівку вже відзначали як одне з кращих господарств Шполянського району. Урожайність зернових сягнула в агрофірмі 52 центнерів, пшениці — 68 центнерів з гектара. Середній надій на фуражну корову піднявся майже до 5 тисяч кілограмів молока. Тому й річна виручка від реалізації тваринницької продукції досягла 426 тисяч гривень. Що ушестеро більше, ніж було у 1999 році. Удвічі зросла зарплата працівників СТОВ. У доярок вона становить у середньому 410 гривень. Хто надоює понад 5 тисяч — значно більше. Водночас, хто з холодком ставиться до праці, а то й, за старою колгоспною звичкою, цупить з ферми, що бачить, — з тими довелося розлучитися.

З власниками земельних паїв у Кавунівці (а тут, до речі, ніхто не відокремився від СТОВ), розрахувалися сповна. Видали за оренду наділів по 6 центнерів пшениці. Хто хотів одержати гроші — одержав 360 гривень.

— Ми пройшли перший, але найтяжчий етап становлення сільгосптовариства, —поділився міркуваннями В. Мартинюк. — Тепер перед нами відкривається добра перспектива. Ми пройшли державну атестацію на отримання статусу племрепродуктора з розведення молочної симентальської породи великої рогатої худоби. Працюємо над запровадженням інтенсивних технологій в рослинництві. Навчаємо свою молодь у вузах... І молимо Бога, Верховну Раду і уряд, щоб хоч років чотири-п'ять не змінювали закони про сільське господарство. Якщо буде збережено фіксований податок, налагоджено пільгове кредитування сільгосптоваровиробника — ми прорвемося. Це точно.

Став на крило «Білий лебідь»

Фермерське господарство Івана Онищенка з села Мошни, добре знають на Черкащині. Створене на початку 90-х, воно стало одним з наймiцніших в області.

А починав Іван Миколайович з дружиною Аллою Петрівною з організації кооперативу «Морозко». За вдачею люди надзвичайно роботящі і підприємливі, вони разом з синами Романом і Сашком, взялися за вирощування норок та лисиць-чорнобурок, шили хутряні шапки. Згодом, нагромадивши певний капітал, почали господарювати на 100 гектарах землі. Грунт їм дістався найгірший — той, що потребував розкислення та внесення великої кількості добрив. Напевне через це Онищенки й не зустріли серед односельців недоброзичливих поглядів, як, на жаль, буває. Їм віддали те, за що ніхто не хотів братися.

— Спочатку ми взялися за оздоровлення землі, —пригадував початок господарювання фермер. — А вже згодом посіяли 50 гектарів зернових та цукрових буряків. Болота, а це ще 50 гектарів, використали під ставки, зарибнили їх. Одночасно поставили на утримання кілька голів великої рогатої худоби.

Перший успіх окрилив господарів «Білого лебедя» —так назвали вони своє господарство. До Онищенків на постійну роботу почали проситися люди. А коли розгорнулося паювання землі — понесли свої земельні сертифікати.

Нині фермерська родина співпрацює з 200 власниками земельних наділів. Обробляє близько 700 гектарів ріллі. Вирощує 100 голів ВРХ, удвічі більше — свиней. Розводить гусей і качок. Вся тваринницька продукція переробляється у власному м'ясному цеху. Його добова потужність — 500 кілограмів ковбас найвищого гатунку та всіляких м'ясних копчень. Діє у господарстві також млин потужністю 30 тонн борошна за добу, столярний і токарний цехи. Незабаром стане до ладу цех для переробки молока. І до 80 робочих місць, які створило фермерське господарство, додасться ще з десяток.

«Білий лебідь» впевнено став на крило і показує приклад плідної, красивої роботи.

Яке насіння, таке й коріння

Сільське товариство з обмеженою відповідальністю «Смілянське», потужне агропромислове об'єднання, взяло торік під свою опіку 18 колишніх сільгосппідприємств. По суті, цілий сільськогосподарський район. Перший рік співпраці, «вливання» у відстаючі господарства не лише коштів, а головне, постійний контроль за дотриманням технологічної дисципліни, дав позитивні результати. Всі філії СТОВ одержали добрий урожай зернових. Особливо порадувала кукурудза, котра дала в середньому по 60—65 центнерів з гектара.

І це не дивно. Адже «Смілянське» на власному кукурудзокалібрувальному заводі виробляє високоякісне гібридне насіння качанистої добре відомої в Україні торгової марки «Маїс». Сьогодні лідер вітчизняного насінництва кукурудзи забезпечує високопродуктивними гібридами вітчизняної та зарубіжної селекції не лише господарства Черкащини, а й інших областей України. Насіння «Маїсу» гарантує високий урожай «королеви полів».

Текуча — означає квітуча

Вісім років існує у селі Текуча Уманського району спільне німецько-українське сільськогосподарське підприємство. Німецька фірма «Гольцер» взяла в оренду текучанські землі і вивела своїх українських партнерів у незмінні лідери серед сільгосптоваровиробників не лише району, а й області.

Урожайність зернових і технічних культур у «Текучій» завжди стабільна. Незважаючи «на складні погодні умови». Озимої пшениці, до прикладу, тут одержують щорічно по 70—80 центнерів з гектара. Вал сільгосппродукції найбільший у районі. Всі місцеві механізатори працюють на комбайнах, обладнаних комп'ютерами.

До речі, в сільській школі інформатику вивчають не у старших класах, а починають з першого. Комп'ютерів, завдяки німецьким співзасновникам СП, вистачає на всіх школярів.

Як би «витанцювати» новий Будинок культури?

Шполянські танцюристи після виступу на районному хліборобському святі.

Ці веселі хлопці та дівчата — танцюристи Шполянського районного Будинку культури. На жаль, у райцентрі «вогнище культури» розташоване у старезному приміщенні колишньої синагоги. А новий красень-палац, котрий з ентузіазмом почали будувати з десяток років тому, стоїть «без вікон, без дверей». Тому самодіяльні артисти ходять на репетиції у прийми. Це додає чимало клопотів художньому керівникові ансамблю Едуардові Преслiцькому. Однак молодь любить і хоче танцювати — навіть у «непристосованих приміщеннях». Та ще й як! Шполянських танцюристів завжди запрошують на виступи в область, у сусідні райони. То ж, дивись, може, запальним «козачком» чи «метелицею» витанцюють таки дівчата і хлопці новий Будинок культури?

Фото автора.

Підготувала матеріали наш власний кореспондент Лідія ТИТАРЕНКО.
Тел. 8(0472) 47-12-87, 32-86-77.

! У номер

■ Луганськ

«Транзитна афера»

На Луганщині відвернено викрадення коштів у розмірі понад сто тисяч гривень. Якби цього не зробили, постраждало б одне з найбільших підприємств регіону.

Скориставшись доступом до комп'ютерної банківської системи, шахраї перераховували на розрахунковий рахунок підконтрольній собі комерційної структури величезні суми. За п'ять місяців існування «транзитної» фірми через її рахунки пройшло понад 20 млн. гривень. Ще кілька таких «транзитних» структур утворили так звану «довгу схему оготівкування», в яку було залучено людей без певних занять і місця проживання, *повідомила наш власний кореспондент Алла АНТИПОВА.*

■ Харків

Після нас — хоч потоп

Певне, за таким принципом «упоряджують» упродовж багатьох років один із мікрорайонів Харкова. Для мешканців Журавлівки нинішня зима стала випробуванням. Після сильних заморозків та різкої відлиги, що настала, тала вода, не маючи стоку через промерзлу землю, ринула в житло. Як розповідають учасники ліквідації аварії, вода наповнила підвали, вихлюпнула на поверхню вміст численних в цьому районі вигрібних ям, а в деяких будинках навіть підтопила перші поверхи. Холоди, що настали по тому, скували воду, що унеможливило її відкачування.

Більшість фахівців вважає, що причини підтоплення не можна списувати лише на рахунок природних катаклізмів. Левова їх частка — результат недбальства, що нагромаджувався роками: і непродумане будівництво величезних комунікацій (метро, будівель, шляхів), і зменшення кількості чинних водопонижувальних свердловин, і часті прориви водогінних і водовідвідних мереж. У результаті — стоки ледь не з усього міста заливають низовини Журавлівки.

Генеральний директор МКП «Харківкомуночищвод» Іван Корінько заявляє, що нині провадять потрібні роботи. Водночас за багато того, що вже зроблено, досі не сплачено. І хоча грошей надається вкрай мало, розв'язання проблеми більше відкладати не можна — потенційно підтоплювані ділянки становлять більш як третину території Харкова. А на площі в 1,3 гектара підтоплення взагалі стало звичним явищем — там рівень грунтових вод перевищує всі наявні санітарні норми. В таких умовах перебувають 11 тисяч малоповерхових будинків і 200 висотних, *повідомляє наш власний кореспондент Микола КОСИЙ.*

■ Одеса

Землю — школам

Мирненська сільська рада першою в Біляївському районі прийняла рішення щодо передачі в постійне володіння чималих земельних наділів середнім школам у Мирному (90 гектарів) та в Широкій Балці (70 гектарів). Відтепер, вважають і в сільраді, і в навчальних закладах, школам буде набагато легше розв'язувати багато нагальних проблем — від харчування дітей, ремонтів приміщень до придбання, скажімо, комп'ютерів. Адже земля в приміському районі, та ще й зрошувана, здатна давати щедрі врожаї передусім овочів, реалізація яких принесе чималі прибутки, *повідомляє наш власний кореспондент Георгій ВОРОТНЮК.*

Про реєстрацію кандидатів у народні депутати України в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі, включених до виборчого списку кандидатів у народні депутати України від Партії реабілітації тяжкохворих України по виборах народних депутатів України 31 березня 2002 року

ПОСТАНОВА ЦЕНТРАЛЬНОЇ ВИБОРЧОЇ КОМІСІЇ

Розглянувши повторно подану заяву Партії реабілітації тяжкохворих України про реєстрацію кандидатів у народні депутати України в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі, висунутих 15 січня 2002 року на IV з'їзді цієї партії та включених до виборчого списку кандидатів у народні депутати України від Партії реабілітації тяжкохворих України по виборах народних депутатів України 31 березня 2002 року, а також додані до неї необхідні для реєстрації документи, виправлені згідно з вимогами Закону України «Про вибори народних депутатів України», відповідно до частин перших статей 41, 43, 44, частин першої, сьомої, дев'ятої, дванадцятої статті 45 Закону України «Про вибори народних депутатів України» та керуючись статтею 11 Закону України «Про Центральну виборчу комісію», Центральна виборча комісія **постановляє:**

1. Зареєструвати таких кандидатів у народні депутати України в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі із включених до виборчого списку кандидатів у народні депутати України від Партії реабілітації тяжкохворих України по виборах народних депутатів України 31 березня 2002 року:

Черниша Григорія Семеновича, 1941 року народження, проживає в с. Фронтівка Оратівського району Вінницької області, голову Партії реабілітації тяжкохворих України, включеного до виборчого списку під № 1;

Персіянову-Гаврилюк Наталію Сергіївну, 1974 року народження, освіта вища, проживає в м. Хмельницькому, тимчасово не працює, члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включену до виборчого списку під № 2;

Черниш Ірину Григорівну, 1974 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, наукового співробітника Інституту біохімії НАНУ, члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включену до виборчого списку під № 3;

Білька Івана Петровича, 1941 року народження, проживає в м. Києві, завідуючого кафедрою мікробіології Київської медичної академії післядипломної освіти, члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включеного до виборчого списку під № 4;

Канигіна Юрія Михайловича, 1935 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, головного наукового співробітника Центру дослідження наукового потенціалу та історії науки НАНУ, члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включеного до виборчого списку під № 5;

Фесюру Анатолія Федоровича, 1947 року народження, проживає в м. Києві, керуючого міжрайонною філією АКБ «Укрсоцбанк», члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включеного до виборчого списку під № 6;

Дзябенко Валентину Володимирівну, 1944 року народження, проживає в м. Києві, відповідального секретаря Українського руху «Педагоги за мир», члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включену до виборчого списку під № 7;

Тімошкова Леоніда Михайловича, 1937 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, пенсіонера, члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включеного до виборчого списку під № 8;

Лазоренка Володимира Михайловича, 1956 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, директора ТОВ «Вторбудвест», члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включеного до виборчого списку під № 9;

Петренка Миколу Івановича, 1946 року народження, освіта вища, проживає в м. Черкасах, генерального директора обласного підприємства «Черкаситурист», члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включеного до виборчого списку під № 11;

Борисевича Леоніда Петровича, 1961 року народження, проживає в с. Фронтівка Оратівського району Вінницької області, голову СГ «Срібна Зоря», члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включеного до виборчого списку під № 12;

Данька Василя Петровича, 1941 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, директора МПП «Даліс», члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включеного до виборчого списку під № 13;

Мороз Наталію Миколаївну, 1969 року народження, проживає в м. Черкасах, операційну медсестру Черкаської обласної станції переливання крові, члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включену до виборчого списку під № 14;

Тарасюка Костянтина Кузьмича, 1949 року народження, освіта вища, проживає в м. Вінниці, директора ПМП «Фітекс», члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включеного до виборчого списку під № 15;

Лисенко Тетяну Борисівну, 1955 року народження, освіта вища, проживає в м. Мелітополь Запорізької області, тимчасово не працює, члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включену до виборчого списку під № 16;

Черниша Ігоря Олександровича, 1953 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, інструктора-методиста ТОВ УСК «Снайпер», члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включеного до виборчого списку під № 17;

Ромашко Ларису Іллівну, 1952 року народження, освіта вища, проживає в м. Дніпропетровську, приватного підприємця, члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включену до виборчого списку під № 20;

Коваль Марію Борисівну, 1942 року народження, проживає в м. Вінниці, пенсіонера, члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включену до виборчого списку під № 21;

Немова Віктора Анатолійовича, 1975 року народження, проживає в м. Києві, програміста-бухгалтера, ТДВ СК «Союзспецстрах», члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включеного до виборчого списку під № 22;

Тітенко Галину Іванівну, 1947 року народження, освіта вища, проживає в м. Черкасах, тимчасово не працює, члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включену до виборчого списку під № 23;

Вторую Ольгу Петрівну, 1954 року народження, проживає в м. Ужгороді, менеджера СП «Діліжанс R ЛТД», члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включену до виборчого списку під № 24;

Стешенка Володимира Володимировича, 1967 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, начальника відділу ЗАТ «КамАЗ-Україна», члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включеного до виборчого списку під № 25;

Школенко Раїсу Іванівну, 1940 року народження, проживає в м. Полтаві, пенсіонерку, члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включену до виборчого списку під № 26;

Люха Олега Вадимовича, 1962 року народження, проживає в м. Житомирі, президента приватного благодійного фонду «ЄвгенС», члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включеного до виборчого списку під № 27;

Болдеска Олександра Миколайовича, 1965 року народження, проживає в м. Києві, тимчасово не працює, члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включеного до виборчого списку під № 28;

Ніколіну-Шурайц Тетяну Миколаївну, 1958 року народження, освіта вища, проживає в с. Лютіж Вишгородського району Київської області, пенсіонерку, члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включену до виборчого списку під № 29;

Куликову Ольгу Вячеславівну, 1969 року народження, освіта вища, проживає в м. Дніпропетровську, адміністратора-консультанта ТОВ «Луан», члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включену до виборчого списку під № 30;

Василенко Алевтину Олексіївну, 1951 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, заступника директора ТОВ ЛТД «Марічка», члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включену до виборчого списку під № 31;

Лівшуна Олександра Анатолійовича, 1967 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в м. Києві, тимчасово не працює, члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включеного до виборчого списку під № 32;

Чернявського Віктора Миколайовича, 1970 року народження, освіта вища, проживає в с. Кочали Бородянського району Київської області, агента з нерухомості ПП «Давид», члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включеного до виборчого списку під № 33;

Зарубайка Івана Пилиповича, 1963 року народження, освіта вища, проживає в смт Дослідницьке Васильківського району Київської області, юриста-ріелтера ПП «Благодать», члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включеного до виборчого списку під № 34;

Іванченка Ігоря Миколайовича, 1962 року народження, проживає в м. Києві, тимчасово не працює, члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включеного до виборчого списку під № 35;

Сергійчука Костянтина Володимировича, 1972 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, начальника відділу архітектурного бюро «Серго», члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включеного до виборчого списку під № 36;

Топоренка Дмитра Петровича, 1973 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, юриста КРУ КБ «Приватбанк», члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включеного до виборчого списку під № 38;

Хоменко Ольгу Іванівну, 1951 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, інженера-нормувальника ПО «Електронмаш», члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включену до виборчого списку під № 39;

Голляка Юрія Миколайовича, 1977 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, головного юриста агентства «Богдан», члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включеного до виборчого списку під № 40;

Лук'янова Ігоря Михайловича, 1937 року народження, проживає в с. Буки Житомирського району Житомирської області, пенсіонера, члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включеного до виборчого списку під № 42;

Макаганчука Павла Антоновича, 1952 року народження, проживає в м. Ялта Автономної Республіки Крим, приватного підприємця, члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включеного до виборчого списку під № 43;

Тімошкова Олексія Леонідовича, 1980 року народження, проживає в м. Києві, студента Київського гуманітарного інституту, члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включеного до виборчого списку під № 44;

Сидоренка Анатолія Віталійовича, 1938 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, пенсіонера, члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включеного до виборчого списку під № 45;

Ткаченка Володимира Трифоновича, 1949 року народження, освіта вища, проживає в с. Кардашівка Сумського району Сумської області, директора МФ ім. І. Мазепи, члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включеного до виборчого списку під № 46;

Грудініна Володимира Трифоновича, 1942 року народження, освіта вища, проживає в м. Одесі, пенсіонера, члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включеного до виборчого списку під № 48;

Олійника Олексія Андрійовича, 1951 року народження, освіта вища, проживає в м. Харкові, тимчасово не працює, члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включеного до виборчого списку під № 49;

Макаренко Тетяну Василівну, 1952 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в м. Києві, вантажника ТОВ «Київтелемонтаж», члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включену до виборчого списку під № 50;

Вітра Миколу Івановича, 1942 року народження, проживає в м. Києві, віце-президента Інконцерну «Ескулап», члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включеного до виборчого списку під № 55;

Грицюка Юрія Володимировича, 1962 року народження, проживає в м. Ніжин Чернігівської області, товарознавця ТПК «Орхідея», члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включеного до виборчого списку під № 56;

Бондаренка Геннадія Олексійовича, 1957 року народження, освіта вища, проживає в м. Лебедин Сумської області, голову МФ ім. І. Мазепи, члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включеного до виборчого списку під № 57;

Максименко Валентину Феодосіївну, 1968 року народження, проживає в м. Києві, тимчасово не працює, члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включену до виборчого списку під № 58;

Поліську Марію Іванівну, 1948 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, приватного підприємця, члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включену до виборчого списку під № 59;

Семченка Валентина Тимофійовича, 1943 року народження, проживає в м. Києві, пенсіонера, члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включеного до виборчого списку під № 60;

Безуглого Володимира Івановича, 1962 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, бухгалтера ТОВ «Стелз», члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включеного до виборчого списку під № 61;

Андрієнка Віктора Дмитровича, 1954 року народження, освіта вища, проживає в м. Сумах, президента ТОВ «Трон», члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включеного до виборчого списку під № 62;

Дмитренко Ларису Михайлівну, 1942 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, пенсіонерку, члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включену до виборчого списку під № 63;

Піскуненка Петра Васильовича, 1950 року народження, освіта вища, проживає в м. Олександрія Кіровоградської області, муляра ТОВ «Артмайстер», члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включеного до виборчого списку під № 65;

Коновалову Світлану Федорівну, 1950 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, економіста ПП «Антонов», члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включену до виборчого списку під № 67;

Ляшинську Людмилу Володимирівну, 1955 року народження, проживає в смт Дослідницьке Васильківського району Київської області, заступника директора Пологівської ЗОШ, члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включену до виборчого списку під № 68;

Мельник Тетяну Інокентіївну, 1956 року народження, освіта вища, проживає в смт Гребінки Васильківського району Київської області, інженера ВАТ Саливонківського цукрового заводу, члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включену до виборчого списку під № 69;

Ляшок Ірину Анатоліївну, 1959 року народження, освіта вища, проживає в смт Гребінки Васильківського району Київської області, інженера ВАТ Саливонківського цукрового заводу, члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включену до виборчого списку під № 70;

Нікітіну Тетяну Іванівну, 1952 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, головного бухгалтера РГХЦПЄ «Слово Боже», члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включену до виборчого списку під № 71;

Арбузову Лідію Федорівну, 1949 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, тимчасово не працює, члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включену до виборчого списку під № 72;

Спіріна Олександра Івановича, 1948 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, бортінженера-випробувальника авіаційного заводу № 410-Ц.А., члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включеного до виборчого списку під № 73;

Болейко Валентину Дмитрівну, 1950 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, заступника завідуючого відділом інформації ВАТ «Агропромсистема», члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включену до виборчого списку під № 74;

Дідок Юлію Іванівну, 1974 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, тимчасово не працює, члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включену до виборчого списку під № 75;

Якименка Ігоря Вікторовича, 1968 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, муляра ТОВ «КСК», члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включеного до виборчого списку під № 76;

Куксенка Олександра Опанасовича, 1947 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, провідного спеціаліста відділу забезпечення КБ «Правексбанк», члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включеного до виборчого списку під № 77;

Карпенка Миколу Васильовича, 1946 року народження, проживає в с. Осламово Віньковецького району Хмельницької області, голову СГК агрофірми «Осламово», члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включеного до виборчого списку під № 83;

Фесак Віру Миколаївну, 1948 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в м. Черкасах, медсестру обласного онкодиспансеру, члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включену до виборчого списку під № 84;

Шкура Сергія Анатолійовича, 1969 року народження, проживає в м. Дніпропетровську, заступника директора ТОВ «Гідромонтаж», члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включеного до виборчого списку під № 87;

Квітка Віталія Олександровича, 1942 року народження, проживає в м. Севастополі, викладача творчо-виробничого центру м. Севастополя, члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включеного до виборчого списку під № 88;

Браковського Романа Романовича, 1950 року народження, проживає в м. Києві, генерального директора ТОВ «Гарант-Консалтинг», члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включеного до виборчого списку під № 90;

Бобкова Юрія Леонідовича, 1937 року народження, проживає в м. Миколаєві, пенсіонера, члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включеного до виборчого списку під № 91;

Сіманову Галину Германівну, 1947 року народження, освіта вища, проживає в м. Хмельницькому, викладача Хмельницького ПТУ-7, члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включену до виборчого списку під № 92;

Бойка Віталія Олександровича, 1951 року народження, проживає в смт Чорнобай Черкаської області, тимчасово не працює, члена Партії реабілітації тяжкохворих Ук-

раїни, включеного до виборчого списку під № 93;

Марчука Костянтина Володимировича, 1961 року народження, проживає в м. Рівному, тимчасово не працює, члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включеного до виборчого списку під № 94;

Тейковцева Володимира Івановича, 1947 року народження, проживає в м. Дніпропетровську, директора ГН ПП «Текопром», члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включеного до виборчого списку під № 97;

Борисова Володимира Єгоровича, 1957 року народження, проживає в м. Бердичів Житомирської області, тимчасово не працює, члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включеного до виборчого списку під № 100;

Романа Михайла Самойловича, 1944 року народження, проживає в м. Ужгороді, директора ТОВ «Ален», члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включеного до виборчого списку під № 101;

Лисенко Світлану Володимирівну, 1941 року народження, проживає в м. Полтаві, пенсіонерку, члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включену до виборчого списку під № 102;

Кравчука Бориса Андрійовича, 1953 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в м. Хмельницькому, директора приватної фірми «Берил», члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включеного до виборчого списку під № 105;

Бабака Віктора Вікторовича, 1946 року народження, освіта вища, проживає в м. Черкасах, директора СПБ «Дніпроінвестпроект», члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включеного до виборчого списку під № 106;

Войтишина Федора Дмитровича, 1954 року народження, проживає в м. Рівному, директора ВАТ «Фірма «Ремпобуттехніка», члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включеного до виборчого списку під № 107;

Слюсара Віктора Тимофійовича, 1944 року народження, проживає в м. Запоріжжі, начальника відділу «Хартрон-Юком», члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включеного до виборчого списку під № 108;

Габера Михайла Івановича, 1957 року народження, проживає в с. Малинівка Іванківського району Одеської області, заступника керівника пожежно-сторожової охорони ДП «ОУР» м. Одеси, члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включеного до виборчого списку під № 110;

Дзядовича Володимира Миколайовича, 1950 року народження, проживає в с. Баращі Ємільчинського району Житомирської області, директора міжшкільного навчально-виробничого комбінату, члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включеного до виборчого списку під № 111;

Мадяра Михайла Михайловича, 1951 року народження, проживає в смт Воловець Закарпатської області, заступника директора ЛОК «Плай», члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включеного до виборчого списку під № 112;

Шульгу Валентину Олександрівну, 1953 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, тимчасово не працює, члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включену до виборчого списку під № 113;

Герасименка Миколу Миколайовича, 1942 року народження, проживає в м. Хмельницькому, пенсіонера, члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включеного до виборчого списку під № 115;

Кутукову Марію Володимирівну, 1956 року народження, проживає в м. Полтаві, завідуючу магазином КП «Спортеп», члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включену до виборчого списку під № 116;

Мараховського Юрія Петровича, 1966 року народження, освіта вища, проживає в м. Харкові, директора ПФ «Зодіак», члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включеного до виборчого списку під № 117;

Скіженка Івана Тарасовича, 1946 року народження, проживає в м. Євпаторія Автономної Республіки Крим, керівника адміністративно-господарського відділу ЗАТ «Волна», члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включеного до виборчого списку під № 118;

Стецишина Анатолія Прокоповича, 1956 року народження, проживає в м. Хмельницькому, директора ПМП «Трембіта», члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включеного до виборчого списку під № 119;

Тригуб Тетяну Федорівну, 1956 року народження, освіта вища, проживає в м. Городище Черкаської області, тимчасово не працює, члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включену до виборчого списку під № 120;

Опанасюка Петра Степановича, 1952 року народження, проживає в с. Ходосі Рівненського району Рівненської області, керівника СП «Едмонтон», члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включеного до виборчого списку під № 121;

Янковського Рудольфа Річардовича, 1942 року народження, проживає в м. Запоріжжі, пенсіонера, члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включеного до виборчого списку під № 122;

Чорненьку Наталію Іванівну, 1959 року народження, проживає в м. Сміла Черкаської області, вчителя математики ЗОШ № 7, члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включену до виборчого списку під № 124;

Когут Людмилу Володимирівну, 1968 року народження, проживає в с. Кмитів Користишівського району Житомирської області, тимчасово не працює, члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включену до виборчого списку під № 125;

Кріволапову Зінаїду Володимирівну, 1946 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в м. Києві, пенсіонерку, члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включену до виборчого списку під № 126;

Бойкова Юрія Миколайовича, 1949 року народження, проживає в м. Харкові, начальника охорони АТ «Автромат», члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включеного до виборчого списку під № 130;

Юркова Івана Григоровича, 1942 року народження, проживає в с. Дубки Сімферопольського району Автономної Республіки Крим, головного спеціаліста Міністерства праці і соціального захисту Автономної Республіки Крим, члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включеного до виборчого списку під № 131;

Бортніка Олексія Володимировича, 1974 року народження, проживає в м. Чигирин Черкаської області, тимчасово не працює, члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включеного до виборчого списку під № 132;

Чуйкову Світлану Вікторівну, 1962 року народження, проживає в м. Кривий Ріг Дніпропетровської області, приватного підприємця, члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включену до виборчого списку під № 135;

Новосадову Тетяну Петрівну, 1959 року народження, проживає в м. Вознесенськ Миколаївської області, завідуючу відділенням Вознесенської центральної районної лікарні, члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включену до виборчого списку під № 137;

Іваненка Володимира Олександровича, 1944 року народження, проживає в м. Хмельницькому, кореспондента газети «Подільський кур'єр», члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включеного до виборчого списку під № 141;

Чистякова Віктора Михайловича, 1961 року народження, проживає в м. Алушта Автономної Республіки Крим, генерального директора СП «Альфа-Крим», члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включеного до виборчого списку під № 148;

Воронкову Ірину Олександрівну, 1962 року народження, проживає в м. Дніпропетровську, приватного підприємця, члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включену до виборчого списку під № 149;

Врублєвського-Ткаченка Андрія Аркадійовича, 1965 року народження, проживає в м. Вінниці, тимчасово не працює, члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включеного до виборчого списку під № 150;

Яворського Олексія Григоровича, 1949 року народження, проживає в м. Харкові, заступника директора ВАТ «ПМК-4», члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включеного до виборчого списку під № 157;

Шлапака Ярослава Дмитровича, 1957 року народження, проживає в м. Києві, головного спеціаліста Державного комітету інформаційної політики, телебачення та радіомовлення, члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включеного до виборчого списку під № 162;

Дергунова Василя Васильовича, 1950 року народження, проживає в м. Харкові, режисера Молодіжного центру Орджонікідзевського району м. Харкова, члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включеного до виборчого списку під № 163;

Васильєву Тетяну Миколаївну, 1950 року народження, проживає в м. Сімферополі, адміністратора ЗАТ «Фотон», члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включену до виборчого списку під № 166;

Спіцина Валерія Володимировича, 1967 року народження, проживає в м. Чорноморськ Автономної Республіки Крим, приватного підприємця, члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включеного до виборчого списку під № 170;

Кузнецову Наталію Миколаївну, 1969 року народження, проживає в м. Києві, спеціаліста секретаріату Київської міської ради, члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включену до виборчого списку під № 171;

Олексенко Лілію Львівну, 1951 року народження, проживає в м. Здолбунів Рівненської області, психолога-консультанта благодійної телефонної служби «Лінія довіри», члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включену до виборчого списку під № 172;

Катренко Світлану Борисівну, 1965 року народження, проживає в м. Черкасах, бухгалтера МП «Черемшина», члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включену до виборчого списку під № 173;

Кирилова Андрія Миколайовича, 1962 року народження, проживає в м. Очаків Миколаївської області, голову правління кооперативу «Ольвія», члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включеного до виборчого списку під № 175;

Бондар Ірину Віталіївну, 1961 року народження, проживає в м. Вінниці, електромонтера військової частини, члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включену до виборчого списку під № 176;

Поважука Володимира Павловича, 1952 року народження, проживає в м. Вінниці, заступника директора фірми «Вінницязовніштранс», члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включеного до виборчого списку під № 177;

Андрухову Оксану Федорівну, 1947 року народження, проживає в м. Вінниці, завідуючу відділенням міської дитячої інфекційно-клінічної лікарні, члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включену до виборчого списку під № 178;

Красюкова Дмитра Вікторовича, 1977 року народження, проживає в м. Макіївка Донецької області, юрисконсульта інформаційно-правової фірми «Рутаконсалтинг», члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включеного до виборчого списку під № 180;

Томіна Валерія Тимофійовича, 1955 року народження, проживає в м. Вінниці, начальника відділу поштової безпеки дирекції УДППЗ «Укрпошта», члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включеного до виборчого списку під № 182;

Сорочана Віктора Григоровича, 1953 року народження, проживає в м. Вінниці, тимчасово не працює, члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включеного до виборчого списку під № 183;

Сьоту Адольфа Петровича, 1938 року народження, освіта вища, проживає в м. Донецьку, пенсіонера, члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включеного до виборчого списку під № 185;

Лисенка Віктора Івановича, 1948 року народження, освіта вища, проживає в м. Донецьку, тимчасово не працює, члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включеного до виборчого списку під № 188;

Кивенка Євгена Івановича, 1949 року народження, освіта вища, проживає в м. Красноармійськ Донецької області, тимчасово не працює, члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включеного до виборчого списку під № 190;

Ягольницького Василя Петровича, 1952 року народження, освіта вища, проживає в м. Харцизськ Донецької області, тимчасово не працює, члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включеного до виборчого списку під № 191;

Ковальова Юрія Миколайовича, 1953 року народження, проживає в м. Донецьку, директора центру нетрадиційної медицини «Логос», члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включеного до виборчого списку під № 192;

Мироненка Валерія Володимировича, 1940 року народження, проживає в м. Дніпропетровську, пенсіонера, члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включеного до виборчого списку під № 194;

Ніколаєнка Ігоря Анатолійовича, 1955 року народження, освіта вища, проживає в м. Красноармійськ Донецької області, тимчасово не працює, члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включеного до виборчого списку під № 196;

Кононенка Анатолія Олександровича, 1945 року народження, освіта вища, проживає в м. Родинське Красноармійського району Донецької області, тимчасово не працює, члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включеного до виборчого списку під № 197;

Цимбалюка Вадима Миколайовича, 1978 року народження, проживає в м. Києві, тимчасово не працює, члена Партії реабілітації тяжкохворих України, включеного до виборчого списку під № 198.

2. Видати представнику виборчого блоку Партії реабілітації тяжкохворих України в Центральній виборчій комісії копію цієї постанови разом із посвідченнями кандидатів у народні депутати України, зазначених у пункті 1 постанови.

3. Цю постанову оприлюднити в газетах «Голос України» та «Урядовий кур'єр».

Голова Центральної виборчої комісії М. РЯБЕЦЬ.

м. Київ,
5 лютого 2002 року.
№ 231.

Оголошення

Постанова Центральної виборчої комісії

Про реєстрацію кандидатів у народні депутати України в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі, включених до виборчого списку кандидатів у народні депутати України від політичної партії «Жінки України» по виборах народних депутатів України 31 березня 2002 року

Розглянувши заяву політичної партії «Жінки України» про реєстрацію кандидатів у народні депутати України в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі, висунутих 23 січня 2002 року на VII позачерговому з'їзді цієї партії та включених до виборчого списку кандидатів у народні депутати України від політичної партії «Жінки України», а також додані до неї необхідні для реєстрації документи, відповідно до частин перших статей 41, 43, 44, частин першої, сьомої, дев'ятої статті 45 Закону України «Про вибори народних депутатів України» та керуючись статтею 11 Закону України «Про Центральну виборчу комісію», Центральна виборча комісія **п о с т а н о в л я є**:

1. Зареєструвати таких кандидатів у народні депутати України в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі із включених до виборчого списку кандидатів у народні депутати України від політичної партії «Жінки України» по виборах народних депутатів України 31 березня 2002 року:

Комарову Аліну Іванівну, 1938 року народження, освіта вища, проживає в м. Тернополі, директора Науково-дослідного інституту «Проблеми людини», члена політичної партії «Жінки України», включену до виборчого списку під № 1;

Кормич Людмилу Іванівну, 1952 року народження, освіта вища, проживає в м. Одесі, директора інституту адвокатури і муніципального управління Одеської національної юридичної академії, члена політичної партії «Жінки України», включену до виборчого списку під № 2;

Кичак Валентину Андріївну, 1952 року народження, освіта вища, проживає в м. Вінниці, заступника начальника відділу в справах релігій Вінницької обласної державної адміністрації, члена політичної партії «Жінки України», включену до виборчого списку під № 3;

Рак Руслану Володимирівну, 1977 року народження, освіта незакінчена вища, проживає в м. Львові, помічника юриста ТОВ «Краківський ринок», члена політичної партії «Жінки України», включену до виборчого списку під № 5;

Білько Тетяну Анатоліївну, 1968 року народження, освіта вища, проживає в м. Березань Київської області, заступника директора Науково-дослідного центру «Проблеми людини», члена політичної партії «Жінки України», включену до виборчого списку під № 6;

Холомєєву Ольгу Анатоліївну, 1963 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, заступника директора ТОВ «Альянс-груп», члена політичної партії «Жінки України», включену до виборчого списку під № 7;

Ніколаєву Олену Віталіївну, 1968 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, помічника-консультанта народного депутата України, члена політичної партії «Жінки України», включену до виборчого списку під № 8;

Гончарук Надію Олександрівну, 1970 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в с. Червонознам'янка Іванівського району Одеської області, тимчасово не працює, члена політичної партії «Жінки України», включену до виборчого списку під № 9;

Комарову Галину Степанівну, 1964 року народження, освіта вища, проживає в м. Одесі, директора Тернопільської філії Науково-дослідного центру «Проблеми людини», члена політичної партії «Жінки України», включену до виборчого списку під № 10;

Халімовську Наталію Анатоліївну, 1968 року народження, освіта вища, проживає в м. Сумах, прес-секретаря Української державної інноваційної компанії, члена політичної партії «Жінки України», включену до виборчого списку під № 11;

Хавича Олега Михайловича, 1968 року народження, освіта вища, проживає в м. Чернівцях, приватного підприємця, безпартійного, включеного до виборчого списку під № 12;

Плієву Юлію Борисівну, 1977 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, генерального директора ТОВ «Епл Консалтінг», безпартійну, включену до виборчого списку під № 13;

Савченко Людмилу Володимирівну, 1960 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, генерального секретаря Федерації більярдного спорту України, члена політичної партії «Жінки України», включену до виборчого списку під № 14;

Голованя Володимира Івановича, 1965 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в м. Києві, автомеханіка ТОВ «Конверсія», безпартійного, включеного до виборчого списку під № 16;

Шевчука Михайла Миколайовича, 1951 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в м. Києві, інженера Міністерства оборони України, члена політичної партії «Жінки України», включеного до виборчого списку під № 19;

Нищик Галину Іванівну, 1946 року народження, освіта вища, проживає в м. Вінниці, заступника голови Вінницької обласної федерації профспілок, безпартійну, включену до виборчого списку під № 21;

Васильєву Людмилу Йосипівну, 1955 року народження, освіта вища, проживає в м. Одесі, директора культурно-ділового центру, члена політичної партії «Жінки України», включену до виборчого списку під № 24;

Шаповал Людмилу Давидівну, 1950 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, заступника начальника управління—начальника відділу цінового моніторингу Міністерства аграрної політики України, члена політичної партії «Жінки України», включену до виборчого списку під № 26;

Третьякову Елеонору Григорівну, 1951 року народження, освіта вища, проживає в м. Вінниці, начальника відділу у справах сім'ї та молоді Вінницької районної державної адміністрації, члена політичної партії «Жінки України», включену до виборчого списку під № 28;

Олешко Світлану Михайлівну, 1946 року народження, освіта вища, проживає в м. Одесі, голову Одеської обласної організації Червоного Хреста, члена політичної партії «Жінки України», включену до виборчого списку під № 29;

Зінченко Ольгу Дмитрівну, 1957 року народження, освіта вища, проживає в м. Донецьку, директора аудиторської фірми «Агентство сприяння підприємництву», члена політичної партії «Жінки України», включену до виборчого списку під № 33;

Аносову Тетяну Олексіївну, 1957 року народження, освіта вища, проживає в м. Вінниці, директора Щітецької загальноосвітньої середньої школи Вінницького району Вінницької області, члена політичної партії «Жінки України», включену до виборчого списку під № 34;

Какауліну Ольгу Вікторівну, 1979 року народження, освіта вища, проживає в м. Донецьку, перекладача Донецького інституту ринку і соціальної політики, члена політичної партії «Жінки України», включену до виборчого списку під № 36;

Волошину Лідію Василівну, 1950 року народження, освіта вища, проживає в м. Одесі, заступника голови Асоціації платників податків України в Одеській області, члена політичної партії «Жінки України», включену до виборчого списку під № 39;

Приболовець Тетяну Володимирівну, 1972 року народження, освіта вища, проживає в м. Одесі, старшого лаборанта Одеського державного медичного університету, члена політичної партії «Жінки України», включену до виборчого списку під № 42;

Казімірову Ганну Степанівну, 1956 року народження, освіта вища, проживає в м. Чорний Острів Хмельницького району Хмельницької області, завідуючу Чорноострівським дошкільним закладом «Ромашка», члена політичної партії «Жінки України», включену до виборчого списку під № 43;

Снігур Тетяну Леонідівну, 1968 року народження, освіта незакінчена вища, проживає в м. Хмельницькому, головного спеціаліста відділу організаційно-кадрової та юридичної роботи Хмельницького регіонального відділення Фонду державного майна України, члена політичної партії «Жінки України», включену до виборчого списку під № 44;

Вознy Світлану Іванівну, 1953 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в м. Хмельницькому, акушерку Хмельницького пологового будинку, члена політичної партії «Жінки України», включену до виборчого списку під № 45;

Кучерук Валентину Григорівну, 1961 року народження, освіта вища, проживає в м. Могилів-Подільський Вінницької області, заступника начальника управління освіти Могилів-Подільської міської ради, члена політичної партії «Жінки України», включену до виборчого списку під № 46;

Данчак Ольгу Василівну, 1954 року народження, освіта вища, проживає в м. Волочиськ Хмельницької області, приватного підприємця, члена політичної партії «Жінки України», включену до виборчого списку під № 47;

Соколенко Наталію Анатоліївну, 1964 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в м. Нетішин Хмельницької області, головного бухгалтера ТОВ «Мережеві технології», члена політичної партії «Жінки України», включену до виборчого списку під № 48;

Кушнір Галину Василівну, 1953 року народження, освіта незакінчена вища, проживає в смт Тиврів Вінницької області, начальника Тиврівського районного відділу Пенсійного фонду України, члена політичної партії «Жінки України», включену до виборчого списку під № 50;

Ковальську Вероніку Юріївну, 1979 року народження, освіта вища, проживає в м. Львові, помічника юриста ТОВ «Краківський ринок», члена політичної партії «Жінки України», включену до виборчого списку під № 51;

Мишакіну Лесю Євстахіївну, 1963 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в м. Львові, головного бухгалтера МДКП «Єкоплід», члена політичної партії «Жінки України», включену до виборчого списку під № 53;

Бойко Нілу Михайлівну, 1941 року народження, освіта вища, проживає в смт Літин Вінницької області, директора загальноосвітньої середньої школи № 1 м. Літин, члена політичної партії «Жінки України», включену до виборчого списку під № 55;

Ковальчук Галину Іванівну, 1960 року народження, освіта вища, проживає в м. Львові, контролера ТОВ «Краківський ринок», члена політичної партії «Жінки України», включену до виборчого списку під № 61;

Гончарову Людмилу Андріївну, 1955 року народження, освіта вища, проживає в м. Добропілля Донецької області, секретаря Добропільської міської ради, члена політичної партії «Жінки України», включену до виборчого списку під № 63;

Логвінову Віту Станіславівну, 1964 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в м. Дніпродзержинськ Дніпропетровської області, тимчасово не працює, члена політичної партії «Жінки України», включену до виборчого списку під № 64;

Родіонову Тетяну Миколаївну, 1958 року народження, освіта вища, проживає в м. Хмельницькому, приватного підприємця, члена політичної партії «Жінки України», включену до виборчого списку під № 65;

Скарбовійчук Тетяну Вікторівну, 1960 року народження, освіта вища, проживає в м. Погребище Вінницької області, спеціаліста служби у справах неповнолітніх Погребищенської районної державної адміністрації, члена політичної партії «Жінки України», включену до виборчого списку під № 69;

Скічка Максима Юрійовича, 1973 року народження, освіта вища, проживає в м. Дніпропетровську, заступника директора ТОВ «Гросском», безпартійного, включеного до виборчого списку під № 71;

Бабаніну Тетяну Іванівну, 1955 року народження, освіта вища, проживає в м. Дніпропетровську, головного бухгалтера фірми «Локос», члена політичної партії «Жінки України», включену до виборчого списку під № 72;

Батіг Вікторію Миколаївну, 1979 року народження, освіта вища, проживає в м. Донецьку, вчителя загальноосвітньої середньої школи № 69 м. Донецька, члена політичної партії «Жінки України», включену до виборчого списку під № 73;

Калушку Вікторію Несторівну, 1965 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в м. Львові, контролера ТОВ «Краківський ринок», члена політичної партії «Жінки України», включену до виборчого списку під № 75;

Ясниську Оксану Степанівну, 1965 року народження, освіта вища, проживає в м. Львові, контролера ТОВ «Краківський ринок», члена політичної партії «Жінки України», включену до виборчого списку під № 77;

Трішину Галину Григорівну, 1951 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в м. Дніпропетровську, інспектора з кадрів ЗАТ «Автомир», члена політичної партії «Жінки України», включену до виборчого списку під № 78;

Фомічову Наталію Вікторівну, 1961 року народження, освіта вища, проживає в Дніпропетровську, головного бухгалтера ЗАТ «Автомир», члена політичної партії «Жінки України», включену до виборчого списку під № 79;

Сердечну Віру Валентинівну, 1958 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в м. Дніпропетровську, заступника головного бухгалтера ЗАТ «Автомир», члена політичної партії «Жінки України», включену до виборчого списку під № 81;

Коваленко Тетяну Юріївну, 1958 року народження, освіта вища, проживає в м. Дніпропетровську, директора ТОВ «Грос-ком», члена політичної партії «Жінки України», включену до виборчого списку під № 84;

Каневську Наталію Леонідівну, 1966 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, голову правління регіонального центру сприяння програмам соціально-економічної та державної розбудови «Стратегія нації», члена політичної партії «Жінки України», включену до виборчого списку під № 86;

Куцу Людмилу Миколаївну, 1977 року народження, освіта незакінчена вища, проживає в м. Києві, студентку Полтавської стоматологічної академії, члена політичної партії «Жінки України», включену до виборчого списку під № 87;

Бойко Галину Юріївну, 1947 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в м. Рівному, економіста Рівненського обласного дочірнього підприємства Державної акціонерної компанії «Хліб України», члена політичної партії «Жінки України», включену до виборчого списку під № 88;

Радкевич Людмилу Григорівну, 1963 року народження, освіта вища, проживає в м. Рівному, приватного підприємця, члена політичної партії «Жінки України», включену до виборчого списку під № 89;

Кравець Тетяну Ігорівну, 1965 року народження, освіта вища, проживає в м. Тернополі, тренера-викладача Тернопільської обласної комунальної школи вищої спортивної майстерності, члена політичної партії «Жінки України», включену до виборчого списку під № 90;

Шаповалову Ольгу Іванівну, 1957 року народження, освіта вища, проживає в м. Тернополі, приватного підприємця, члена політичної партії «Жінки України», включену до виборчого списку під № 91;

Мурашко Наталію Костянтинівну, 1970 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, асистента кафедри рефлексотерапії Київської медичної академії післядипломної освіти ім. П. Л. Шупика, члена політичної партії «Жінки України», включену до виборчого списку під № 93;

Юрій Наталію Миколаївну, 1976 року народження, освіта вища, проживає в м. Одесі, співробітника кафедри соціальних теорій Одеської національної юридичної академії, члена політичної партії «Жінки України», включену до виборчого списку під № 96;

Слесаренко Лідію Миколаївну, 1960 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в м. Дніпродзержинськ Дніпропетровської області, приватного підприємця, члена політичної партії «Жінки України», включену до виборчого списку під № 97;

Сесь Валентину Гаврилівну, 1951 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в м. Одесі, голову Товариства «Червоного Хреста» Іллічівського району м. Одеси, члена політичної партії «Жінки України», включену до виборчого списку під № 98;

Максакову Людмилу Миколаївну, 1948 року народження, освіта вища, проживає в м. Одесі, голову Товариства «Червоного Хреста» Жовтневого району міста Одеси, члена політичної партії «Жінки України», включену до виборчого списку під № 99;

Лабенок Світлану Анатоліївну, 1965 року народження, освіта вища, проживає в м. Донецьку, вчителя загальноосвітньої середньої школи № 98 м. Донецька, члена політичної партії «Жінки України», включену до виборчого списку під № 102;

Бобрякову Світлану Григорівну, 1970 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в м. Львові, бухгалтера ТОВ «Краківський ринок», члена політичної партії «Жінки України», включену до виборчого списку під № 103;

Запорожець Олену Андріївну, 1953 року народження, освіта вища, проживає в м. Донецьку, директора приватного підприємства «Комерсант 1», члена політичної партії «Жінки України», включену до виборчого списку під № 106;

Климову Тетяну Володимирівну, 1962 року народження, освіта вища, проживає в м. Дніпропетровську, тимчасово не працює, члена політичної партії «Жінки України», включену до виборчого списку під № 108;

Колюшко Тетяну Григорівну, 1961 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, головного бухгалтера ТОВ «Еко-прес», члена політичної партії «Жінки України», включену до виборчого списку під № 109;

Стоцьку Галину Іванівну, 1947 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, вчителя загальноосвітньої середньої школи № 283 м. Києва, члена політичної партії «Жінки України», включену до виборчого списку під № 110;

Чебаненко Світлану Володимирівну, 1962 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в м. Донецьку, тимчасово не працює, члена політичної партії «Жінки України», включену до виборчого списку під № 111;

Дзюбу Анну Федорівну, 1959 року народження, освіта середня, проживає в м. Львові, адміністратора ТОВ «Краківський ринок», члена політичної партії «Жінки України», включену до виборчого списку під № 161;

Магу Вікторію Іванівну, 1949 року народження, освіта вища, проживає в м. Одесі, головного державного інспектора сектору правового забезпечення Державної податкової інспекції у Центральному районі м. Одеси, члена політичної партії «Жінки України», включену до виборчого списку під № 169;

Рушковську Катерину Йосипівну, 1975 року народження, освіта вища, проживає в м. Одесі, тимчасово не працює, члена політичної партії «Жінки України», включену до виборчого списку під № 172;

Меліхову Ірину Олексіївну, 1940 року народження, освіта вища, проживає в м. Одесі, доцента Південноукраїнського державного педагогічного університету, члена політичної партії «Жінки України», включену до виборчого списку під № 174.

2. Видати представнику політичної партії «Жінки України» у Центральній виборчій комісії копію цієї постанови разом із посвідченнями кандидатів у народні депутати України, зазначених у пункті 1 постанови.

3. Цю постанову оприлюднити в газетах «Голос України» та «Урядовий кур'єр».

Голова
Центральної виборчої комісії
М. РЯБЕЦЬ.

м. Київ,
від 5 лютого 2002 року.
№ 235.

У різних власників — спільна справа

Є вирішення!

Часом керівники великих державних комплексів віднаходять більш передові вирішення, ніж стандартні підходи. В результаті на тлі загального занепаду постають підприємства, які не тільки відповідають найсуворішим вимогам XXI століття, а й надають робітникам соціальні умови, про які за часів «розвиненого соціалізму» могли лише мріяти...

Одеський морський торговий порт (ОМТП) — підприємство, яке не лише вистояло за умов перебудовчої руйнації, а й планомірно піднімає нині найближчу до себе (і територіально, і соціально) частину міської інфраструктури. Міркуйте самі: вантажообіг і технічна оснащеність тут весь час зростають, потік інвестицій не зменшується, прибутки і кількість робочих місць зростають... Про витоки такої успішної роботи наша розмова з начальником ОМТП Миколою ПАВЛЮКОМ.

— Миколо Пантелеймоновичу, що собою являє порт у класичному сенсі? Держпідприємство? Так усі причали віддано «приватникам», а в штаті порту жодного докера, самі лише управлінці. Приватизований комплекс? Також ні, бо саме тим приватникам причали й склади ніби й не належать, та й приватизації самий порт, як стратегічний об'єкт, також не підлягає. Структура, яку дотують із бюджету? Але ж порт щороку сам його «підгодовує»...

— Пригадайте, в системі Радянського Союзу ОМТП спеціалізувався переважно на експорті зерна. З розпадом Союзу через різке зростання нестабільності ми практично водночас залишилися без більшості звичних замовників. А через кілька років Україна взагалі перестала експортувати зерно і навіть перейшла на його імпорт. З другого боку, вже за кілька років розпочали нарощувати експорт металів, обсяги транзитних і контейнерних вантажів. А обладнання для обслуговування цих обсягів у нас просто не було.

На зарубіжні інвестиції надто не розраховували: інвестори йдуть, коли бачать стабільність і загалом — готову базу. Держбюджет був суцільно дефіцитний: не до портів. Акціонуватися за стандартною схемою — інакше кажучи, роздати порт по шматках різним фірмам з незрозумілою репутацією — не було сенсу. Адже внаслідок такої «приватизації» об'єкт чи то перепродують, чи то по-хижацькому експлуатують до розвалу, а прибутки спливають до зарубіжжя. Отже, треба було знайти нетрадиційний шлях, який враховував би ситуацію. Фактично вирішували, як поєднати бізнес-підходи капіталістичних за формою структур з умовами роботи та функціями держпідприємства. І ми цього досягли.

— Щось принципово нове?

— Для нашої економіки — так. Ідеться про механізм підприємств спільної діяльності. Усе просто: державне підприємство, порт, домовляється з приватною компанією, наприклад, зі стивідором (перевантажником) про те, що той може працювати на такому-то причалі. Компанії гарантовано ресурс порту (причал, частина інфраструктури) на конкретних умовах, однак у власність до неї цей ресурс не переходить. Зі свого боку, компанія вкладає кошти в модернізацію, придбання нової техніки. Вантажі до одеських причалів приватна компанія приводить разом з нами. А прибуток ділиться відповідно до внеску кожної сторони. Причому ми стежимо за тим, щоб внесок порту був не менш як 51 відсоток, а зазвичай, — і понад те, в середньому 70—80 відсотків.

— Як це узгоджується з чинним законодавством?

— Законодавство наше дуже погано пристосоване до реального життя. Однак за формою держава у нас демократична, а отже, головний правовий принцип: усе, що не заборонено, те дозволено. З цього й виходили. Звичайно, нервів і часу витрачено чимало, оскільки питання існування підприємств спільної діяльності практично не відрегульовано. На те, щоб довести, що обрана для порту стратегія законна і вигідна державі, потрібно було десять років. Усе пройшли: й суди, і виснажливі перевірки, і переляк чиновників... Але, зрештою, підтвердилося, що все правильно, законно. І система запрацювала. В результаті й бізнес успішний: і порт залишається в державласності, й економічний клімат міста поліпшується. Ця схема дала змогу не лише здолати проблеми, а й кардинально переорієнтувати порт на актуальні для Чорноморського регіону типи вантажів, вивести підприємство на одне з провідних місць у галузі за технічною оснащеністю.

— Тобто підприємство здійснює керівництво бізнес-структурами? Чи бачили таке?

— Скоріше, роботу в режимі тісного узгодження. За умов первісного накопичення, як і за умов виходу на ринок олігархічного капіталу, бізнес діє особливо жорстко, бо конкуренція, зовнішні обставини, нестабільність ринку придушують. З другого боку, іншої альтернативи командній, тоталітарній економічній системі, крім бізнес-структур, — немає. Отже, вихід єдиний: використовувати їх як основний робочий механізм, контролюючи їхню діяльність на державному рівні чи (як у нашому випадку) — в межах держпідприємства. Тут спрацьовує такий собі договір: ми даємо тобі площі, гарантуємо стабільність, «прикриваємо» від надмірної нестабільності ззовні; ти — долучаєш сучасну культуру виробництва, планування, технічне оснащення, забезпечуєш цілу низку соціальних параметрів... Виходить своєрідний «симбіоз». Система, в якій різні господарські структури отримують можливість вижити, використовуючи сильні сторони одна одної. Така схема й спільної діяльності — мабуть, найефективнішого підходу, за якого тип, структура й форма власності підприємств-початківців спільної діяльності підприємств не мають істотного значення. А коли так, то знімається й більша частина суперечностей між ними.

— І що у нашому конкретному випадку стримує «капіталістів» від хижацького управління? Що гарантує робітникам стабільні умови?

— У типовій угоді прописано 20 функцій державного контролю над діяльністю підприємців: правильне використання виробничих фондів, забезпечення безпеки, постійне поліпшення умов праці, екологічна чистота, зростання вантажопотоків... Таким чином, народжується «капіталізм з людським обличчям». І головне, що така схема вигідна для всіх сторін. Компанія отримує свій прибуток і здобуває впевненість у завтрашньому дні; бюджет отримує величезні збори (наше підприємство — найбільший платник податків у регіоні), порт — істотну частину прибутку від бізнес-операцій; робітники — добру зарплату. Годі сказати, що зарплата докера в комерційній структурі — від двох тисяч гривень. Порівняйте з середньою по країні в 240 гривень (це для промисловості, без урахування сільських районів, де реальні доходи набагато нижчі!) — і висновок можете зробити самі...

— А ви не боїтеся, що за такого «піднесення» майновий перекіс буде надто відчутний? Що, образно кажучи, порт «відірветься» від міста, стане йому чужим у соціальному плані?

— По-перше, ніхто не заважає іншим великим державним підприємствам, особливо тим, які нині перебувають, м'яко кажучи, в проблемному становищі, наслідувати наш приклад. А по-друге, ми маємо свій погляд на цю проблему. Наша перспективна політика саме й спрямована не на «зрівнялівку», а на підвищення загального рівня. Ми в міську інфраструктуру вкладаємо і працю, і кошти. І не лише в тому сенсі, що будуємо лікарню, базу відпочинку, постачаємо дитячі заклади, які служать і портовикам, і всім одеситам. І не лише в тому розумінні, що кардинально реконструюємо прилеглу до порту зону — вулиці, будівлі, дороги, прокладаємо шляхопроводи, які звільняють центр міста від транспортних потоків, надаючи Одесі можливість бути туристичним і культурним центром. А й у тому сенсі, що порт як підприємство розширюється екстенсивно та інтенсивно. Розпочинаючи нові спільні проекти, які допомагають розв'язувати проблеми працевлаштування в найпроблемнішому районі — Пересипу. Залучаючи на територію порту підприємства, які мають нові технології й методики, що також потребують кваліфікованих кадрів.

Інтерв'ю взяв Гліб СОРОКІН.

Зв'язок модернізується

Тенденції

Цього року на Кіровоградщину очікує революція в інформаційній сфері. Так охарактеризував голова ОДА Василь Моцний перспективи підписаного протоколу намірів про взаємодію між Кіровоградською облдержадміністрацією і Державним комітетом зв'язку та інформатизації України.

Голова комітету Станіслав Довгий зазначив, що через об'єктивні обставини (у спадок від радянських часів області дісталося найстаріше обладнання) Кіровоградщина дещо поступається іншим регіонам держави у запровадженні сучасних технологій зв'язку. Але відтепер ситуація має докорінно змінитися. Той факт, що протягом минулого року всі підприємства галузі спрацювали зі значним прибутком, дає змогу значно збільшити обсяги фінансування та інвестицій. Зокрема, планово виділити понад мільйон гривень на завершення ліквідації наслідків торішньої стихії, через яку значна частина населених пунктів у західних районах області досі залишається без телефачення і радіомовлення.

Довгостроковою програмою передбачено перехід на сучасний цифровий зв'язок, що впродовж трьох-чотирьох років дасть можливість ліквідувати чергу на встановлення телефону, яка сьогодні налічує більш як сорок тисяч осіб.

Олег БОНДАР.

Кіровоград.

Особистості

Два ювілеї Галини Осташевської

Багато хто з акторів одеських театрів по-доброму заздрить їй: подумати лиш — 60 літ на сцені, а й досі мало яка вистава без неї обходиться! І все життя — в одному театрі, юного глядача, хоч не раз кликали до театрів «дорослих». Та у Галини Трохимівни Осташевської є кредо: «У кожнім театрі вистава — це урок добра, а в ТЮГу — урок добра подвійний. Отож і вдоволення подвійне. Навіщо від цього відмовлятися?».

...Якщо не лічити домашніх та дворових вистав юної артистки Галинки Будзи, то на професійну сцену вона вийшла вперше 15-річною. Щоправда, артисткою балету, після школи хореографії. Танцювала не тільки заради задоволення — заробляла на хліб. Бо, залишившися сиротою, притулилася до сім'ї материної сестри, тітки Франі, яка не розкошувала. А власної, дружної й веселої, сім'ї за якихось рік-два не стало. Батько помер перед війною. Її з мамою і братом накрила авіабомба в оточеній ворогами Одесі. Пошматував всіх трьох. У госпіталі, серед солдатів, лікарі рятували їм життя. Її і брата Германа — врятували, а посічену осколками маму — ні. Хотіли сиріт евакуювати з Одеси, та тітка Франя зі Слобідки сказала: «Гайда до нас, якось гуртом виживемо. Куди вам у далеку дорогу? Ще десь згинете!».

Мов у воду дивилася: пароплав «Ленін», на який їх прилаштовували, згодом пішов на дно...

Герман в Одесі не затримався — подався у Савранські ліси, до партизанів. А вона залишилася в окупованому місті. Театр з його казковим репертуаром так-сяк працював, щось там платили — і це теж було спасіння. Чи варто казати, як зраділа, коли 10 квітня 44-го Одесу звільнили! Про всі знегоди, здавалося, забула, коли через кілька днів її зарахували до Театру юного глядача у поруйнованій Одесі. Але танцювалося недовго — балетну групу скоротили. Запропонували танцювати у військовому ансамблі, в опереті. Однак в її долю втрутився головний режисер ТЮГу Микола Зайцев: «Нікуди я тебе, Галинко, не пущу. Ти й танцюєш добре, і акторський талант маєш. От побачиш, які ще ролі гратимеш!».

Микола Васильович став її опікуном-навчителем, саме завдяки йому Галина скоро відчула впевненість у собі, залюбки бралася за дівчачі і хлопчачі ролі. Раділа, коли діти в залі жваво реагували на всі її витівки, заохочували вигуками. Значить, знаходить вона стежину до їхніх сердець! Оце відчуття зали добре слугує їй і понині: будеш із глядачем щиро — буде й успіх.

Театр поволі міцнів, розширював репертуар. Окрім звичних казок, почали ставити серйозні вистави, класику. Для Галини розширення творчого амплуа було настільки природним, що в театрі, здається, ніхто не сумнівався: вона не просто впорається з будь-якою роллю, а обов'язково увіллє туди свіжий струмінь.

Вже понад півсторіччя, як Галина Трохимівна взяла прізвище чоловіка — Генріха Осташевського. Свого колеги по театру і зразкового партнера в багатьох виставах (з ТЮГу він невдовзі перейшов до театру імені Василька, та це лише розширило подружній творчий діапазон: спільно обговорювали вистави обох театрів, застерігаючи й наставляючи одне одного).

У театрі напередодні двох ювілеїв заслуженої артистки України Галини Осташевської — 75 літ з дня народження та 60 літ творчої діяльності — вирішили підрахувати, скільки ж ролей вона зіграла. Вийшло за півтори сотні. Та колеги сумнівалися, чи все враховано. Бо про ролі піввікової, скажімо, давності, тепер уже лише від самої Галини Трохимівни, а вона до такої статистики байдужа. Живе не вчорашніми, а сьогоднішніми ролями.

Згадала оце, правда, як з роками в одній і тій само виставі — в «Одруженні» Гоголя — грала спочатку Агафію, пізніше — Дуняшу, а тепер — уже сваху Феклу Іванівну. А ще ж були Галя («Назар Стодоля»), Барба («Вій, вітерець!»), тітонька Поллі («Пригоди Тома Сойєра»), Бабариха («Казка про царя Салтана»), Липочка («Свої люди — порахуємось»), мадам Бонасьє («Три мушкетери»), провідні ролі у «Міщанині-шляхтичі», «Бані», «Інтервенції», «Кайдашевій сім'ї». Інсценізація повісті Нечуя-Левицького, що йде в ТЮГу вже десять літ, і не мислилася без баби Палажки — Осташевської. Для неї й писалося. Хтось із глядачів сказав: «З яким смаком грає Палажку Осташевська!». Воно, може, й не мистецтвознавчий вислів, проте дуже влучно мовлено.

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса.

На знімках: *Галина Осташевська у «Королівстві кривих дзеркал» (1952) та в «Одруженні» (у наші дні).*

Саркофаг реактору не потрібен?

Світ про Україну

«Вашингтон таймс» переймається темою українських виборів: «Більшість погоджується, що Україною керують троє впливових чоловіків, кожен з яких представляє інтереси свого регіону, які часто прямо протилежні один одному. Ці олігархи контролюють більшу частину того, що відбувається у країні. По мірі того, як Україна наближається до парламентських виборів, інтереси цих груп набирають дедалі більшої ваги. Об'єднання, яке набере найбільшу кількість місць у парламенті, отримає кращі шанси для перемоги на президентських виборах 2004 року, коли закінчиться термін Кучми. Це дасть можливість змінити курс країни на ціле десятиріччя».

У російській пресі досить широко коментували поїздку Леоніда Кучми до Західного Сибіру. «Зустрічей та переговорів український Президент провів багато, — **пишуть «Известия»,** — однак про будь-які серйозні домовленості говорити не випадає — питання поставок і транзиту газу розв'язують зовсім на іншому рівні, а добування як таке не входить до сфери українських інтересів». Офіційною метою поїздки був рік України у Росії, однак «Известия» переконані: «Давні зв'язки, що склалися між російськими та українськими підприємствами за часів СРСР, коментує депутат Держдуми Володимир Рижков, дуже зруйновано, але не до кінця. Така подія, як перший візит українського президента до Сибіру, може посприяти відновленню контактів між давніми партнерами».

«У Німеччині дискусія про ЧАЕС поновилася після демонстрації документального фільму, в якому російський вчений заперечує необхідність будівництва нового саркофага над четвертим реактором, — **повідомляє німецький радіожурнал «Фокус»**. — Документальну стрічку під назвою «Чорнобиль: домовина для мільйонів» німці могли подивитися вже двічі. У центрі фільму — теорія російського вченого Костянтина Чечерова. Він стверджує, що у зруйнованому четвертому реакторі немає ядерного палива, а отже, заплановане будівництво нового саркофага буде зайве. Росіянина Чечерова підтримав німецький фізик, президент Товариства захисту від опромінення Себастіан Пфлюгбайль. За його словами, зруйнований реактор не становить загрози ані для України, ані для Західної Європи».

Підготувала Тетяна ПАСОВА.

Фотофакт

*Розпочинається пора хаджу — паломництва мусульман до святих місць. Тисячі афганців зібралися біля мечеті Ейдгах у Кабулі **(фото АП)**, очікуючи паспортів і квитків для подорожі до Мекки. Але потім сталося жахливе. Афганські віруючі вбили міністра транспорту Абдула Рахмана, котрий, як подейкують, віддав розпорядження затримати один із літаків, призначених для відправлення прочан до Мекки. Пристрасті розпалилися неабияк.*

Тим часом завтра 110 мусульман для здійснення хаджу вирушать із Сімферополя до Саудівської Аравії . Більшість прочан — кримські татари, що мешкають на півострові. Кримських мусульман здійснити паломництво цього року запросив король Саудівської Аравії. До речі, торік вони не змогли зробити це через організаційні проблеми.

У Чорнобиль. Подивитися

Цього тижня в Мінську було презентовано доповідь ООН з гуманітарних наслідків чорнобильської катастрофи. Експерти Організації Об'єднаних Націй вважають, що постраждалі території мають економічно розвиватися.

ООН закликала міжнародне співтовариство дослідити разом з Україною, Росією та Білоруссю «можливості забезпечення спеціалізованого екологічного туризму з метою збільшення внеску, який ці території можуть зробити для збереження міжнародного біорізноманіття». ООН констатує, що останнім часом інтерес міжнародної спільноти до чорнобильських проблем значно зменшився. На думку цієї міжнародної організації, настав час перестати дивитися на Чорнобильську зону як на кризову. ООН пропонує приділити особливу увагу економічному розвиткові постраждалих територій. У доповіді сказано, що безробіття стало серйозною проблемою для мешканців заражених територій і для переселенців із зони. На думку адміністратора Програми розвитку ООН Марка Маллоча Брауна, передає агентство Рейтер, ставлення до Чорнобильської зони як до зони лиха вичерпає можливості фінансування. За даними ООН, пов'язану з чорнобильською катастрофою допомогу в тій чи тій формі отримують майже 7 мільйонів осіб.

У доповіді зазначено, що на великій частині постраждалих територій рівні радіації залишаються небезпечно високими. Водночас експерти ООН стверджують, що деяка частина забруднених у 1986 році територій сьогодні вже безпечна.

На думку представника Програми розвитку ООН Калмана Мізсеї, забруднені зони за останні 16 років «стали унікальними екологічними можливостями. Там відновилося природне середовище. Цей величезний простір дуже натуральний, з різноманіттям дикого життя та унікальними видами тварин», повідомляє Рейтер.

Ганна ПЕТРОВСЬКА.

Мінськ.

P. S. Цими днями така акція відбулася і в Києві. Про неї читайте в одному з наступних номерів.

Несподіваний обвал

Узи Гіменея дедалі менше приваблюють швейцарців. Як випливає з опублікованих днями статистичних даних, кількість шлюбів, що їх укладають, повільно знижувалася у Швейцарії упродовж усього минулого десятиріччя. Але в 2001 році настав справжній «обвал»: весіль справили на 12 відсотків менше, ніж 2000-го. Такого різкого падіння кількості шлюбних союзів в альпійській республіці не було з передвоєнного 1913 року.

Цей феномен поки що не знайшов однозначного пояснення в демографів. Спеціаліст Федерального управління статистики Вальтер Зіннг у розмові з журналістами назвав його «несподіваним і непрогнозованим». Учені губляться в здогадках, висуваючи різні припущення.

Космічне око побачило злодія

Естонія на пострадянському просторі — неначе біла ворона. То радянські гроші перша скасує, то мито зведе нанівець, то «електронний уряд» вигадає. То перша до Європейського союзу надумає податися, а то колишнього секретаря ЦК Компартії обере президентом держави. Але те, **повідомляє наш кореспондент у країнах Балтії Володимир Строй**, що сталося у лютому в Таллінні і мало продовження у сільській глушині, взагалі несила осягнути розумом.

Уявіть собі: директор фірми Олег Шиленок, вийшовши з ресторану, побачив, що в нього зникли ключі від автомобіля. «Тойоти ландкрузер» вартістю понад півмільйона крон також не було. О. Шиленок негайно повідомив про крадіжку куди належить, і за десять хвилин йому зателефонували й повідомили, де машина.

Фантастика! Надто коли врахувати, що у країнах Балтії діє розгалужена система викрадення автомобілів «на замовлення». А доставити нову «Ауді» (її крадуть найчастіше) або «Мерс» до Росії чи України — справа техніки, котра передбачає і продажність митників. Є, щоправда, менш «складний» варіант, коли власникові пропонують викупити машину за третину ціни.

Та в цьому випадку — жодних екстрасенсів чи фантастики. Спеціальна охоронна система ESS вмикає мобільний телефон і Всесвітню систему визначення місцеперебування, котра базується на супутнику.

Сигнал про викрадення надійшов до центру управління о 18.20. Черговий негайно надіслав запит і о 18.27 отримав повідомлення, що авто перебуває у селі Похла. Охоронна фірма повідомила поліції. Викрадач перший помітив патрульну машину і намагався втекти. На екрані комп'ютера було добре видно маршрут оголошеного у розшук автомобіля. Невдовзі система показала, що автомобіль зупинився, і о 19.06 його знайшли на сільському подвір'ї. Протягом пошуку черговий лише 13 разів зв'язувався з системою. Через 45 хвилин після викрадення «Тойоту» було повернуто господареві.

Щоправда, суперсистема поки що не має істотного поширення з простої причини: вартість охоронного пакета — майже 13 тисяч крон (близько 4000 гривень).

Дружина президента США Джорджа Буша не зважилася дарувати чоловікові його улюблені кренделі на День святого Валентина. Недавній випадок, коли американський президент вдавився кренделиком, геть переплутав усі карти в Білому домі. Традиційний дарунок чоловікові Лорі Буш довелося замінити на шоколадні цукерки і печиво. А президент подарував дружині букет тюльпанів.

Сливенки проти Латвії

Європейський суд з прав людини у Страсбурзі розглянув і прийняв до провадження звернення колишніх мешканців Латвії Миколи Сливенка, його дружини і дочки проти Латвії. Родина, що мешкає нині в Росії, вважає, що стосовно неї порушено 11 статей Європейської конвенції основних прав і свобод людини.

М. Сливенка, вже у статусі військового пенсіонера, було виселено з Латвії на підставі латвійсько-російського договору про виведення армії. Потім було виселено також дружину Тетяну, котра мешкала в Латвії ще до заміжжя, і неповнолітню дочку Каріну, котра народилася в Ризі. Причому її було заарештовано і кинуто в табір для нелегальних іммігрантів. Ані батьків, ані адвоката не було вчасно повідомлено про це. Дівчинці не дали закінчити школу.

У столиці Латвії живуть тяжкохворі батьки Тетяни. Мати майже осліпла, батько невиліковно хворий. Дочку не впускають до Риги на тривалий час для догляду за батьками. Влада пропонує забрати батьків до Росії.

Представник латвійського уряду Кристине Малиновська повідомила, що Європейський суд відхилив скаргу М. Сливенка щодо виселення з Латвії. Водночас прийнято до розгляду по суті заяву Тетяни і Каріни з трьох пунктів. Належить з'ясувати, чи було порушенням прав людини їх затримання і подальше виселення. Треба також розібратися, чи не є дискримінацією стосовно військовослужбовців те, що члени їхніх сімей мали залишити Латвію, а цивільні особи — ні.

Адвокат Сливенка, Віталій Портнов, оцінив рішення суду позитивно: «Ми дуже задоволені, що суд прийняв до розгляду по суті скаргу Тетяни і Каріни Сливенко з основних пунктів — дискримінація, незаконне затримання і порушення особистого й родинного життя. ... Тепер очікуємо пояснювальних листа Європейського суду, після якого готові розглянути пропозиції Латвії щодо примирення в цій справі».

За деякими даними, дружнє врегулювання зі Сливенками може коштувати Латвійській Республіці 400 000 євро з умовою вільно приїздити в Ригу до батьків.

Та й це не найважче. До Європейського суду подано близько 20 аналогічних скарг. У разі їх задоволення приклад перших можуть наслідувати ще близько 20 000 сімей, які залишили Латвію. Відомо, що серед них є й українці, призвані з України, але змушені їхати до Росії, бо в Україні їм не надавали житла.

Як приклад можна назвати сім'ю Кошка. Дружина-українка працювала бухгалтером у системі Академії наук. Чоловік також був цивільним робітником і активістом товариства «Дніпро». Провина його полягала в тому, що перед тим він служив у Радянській армії... музикантом.

Володимир СТРОЙ.

Рига.

Інформація про продаж на аукціоні майна Акціонерного агропромислового банку «Україна»

1. Назва об'єкту: однокімнатна квартира з меблями та обладнанням.
Адреса об'єкту: м. Київ, вул. Ярославів Вал, 21-А, кв. 1.
Загальна площа 38,6 м².
Початкова ціна продажу об'єкту: 92920 грн. (без урахування ПДВ).
2. Назва об'єкту 2-х кімнатна квартира.
Адреса об'єкту: м. Київ, вул. Тимошенко, 13-А, кв.212.
Загальна площа 68 м².
Початкова ціна продажу об'єкту: 97000 грн. (без урахування ПДВ).
Додаткову інформацію про об'єкти можна отримати за тел. 244-15-35
3. Назва об'єкту: 2-х кімнатна квартира з меблями та обладнанням.
Адреса об'єкту: м. Ялта, вул. Леніна-Морська, 23/2, кв. 19.
Загальна площа 50, 2 м².
Початкова ціна продажу об'єкту: 109681 грн. (без урахування ПДВ).
4. Назва об'єкту: профілакторій «Южний».
Адреса об'єкту: АР Крим, Сімферопольський р-н, смт. Миколаївка
ЦМК на 300 місць, укомплектований всім необхідним обладнанням, інвентарем та меблями.
Загальна площа 12620 м².
Площа земельної ділянки 4,1 га.
Початкова ціна продажу об'єкту: 3888592 грн. (без урахування ПДВ).
5. Назва об'єкту: будинок відпочинку.
Адреса об'єкту: АР Крим, м. Феодосія, вул. Федько, 54.
ЦМК, укомплектований всім необхідним обладнанням, інвентарем та меблями.
Загальна площа 3146 м².
Площа земельної ділянки 0,26 га.
Початкова ціна продажу об'єкту: 2913423 грн. (без урахування ПДВ).
Додаткову інформацію про об'єкти можна отримати за тел. (0652) 52-10-07, 52-09-08.
6. Назва об'єкту: незавершене будівництво будівлі адміністративного корпусу.
Адреса об'єкту: м. Рівне, вул. Яворницького, 53.
Ступінь будівельної готовності 70 %.
Площа забудови 233 м².
Площа земельної ділянки: 0,05 га.
Початкова ціна продажу об'єкту: 210449 грн. (без урахування ПДВ)
Додаткову інформацію про об'єкт можна отримати за тел. (0362) 22-41-72, 26-29-57.
7. Назва об'єкту: незавершене будівництво гаража.
Адреса об'єкту: м. Львів, вул. Хлібна, 1.
Ступінь будівельної готовності 89 %.
Площа земельної ділянки — 0,56 га.
Початкова ціна продажу об'єкту: 1421567 грн. (без урахування ПДВ).
Додаткову інформацію про об'єкт можна отримати за тел. (0322) 74-10-40, 72-50-72.
8. Назва об'єкту: гаражі зі складом.
Адреса об'єкту: м. Миколаїв, вул. Кіровоградська, 68.
Площа земельної ділянки 0,5 га.
Загальна площа приміщень 900 м².
Початкова ціна продажу об'єкту: 273088 грн. (без урахування ПДВ).
Додаткову інформацію про об'єкт можна отримати за тел. (0512) 39-79-14.
9. Назва об'єкту: 3-х поверховий корпус оздоровчого табору «Вогник».
Адреса об'єкту: м. Суми, урочище Барановка.
Загальна площа 1108 м².
Початкова ціна продажу об'єкту: 273680 грн. (без урахування ПДВ).
Додаткову інформацію про об'єкт можна отримати за тел. (0542) 25-60-51, 22-27-80.
10. Назва об'єкту: незавершене будівництво будівлі автобази.
Адреса об'єкту: м. Чернігів, пр. Миру, 241.
Ступінь будівельної готовності 42 %.
Загальна площа будівлі 1684 м².
Площа земельної ділянки 0,6 га.
Початкова ціна продажу об'єкту: 144761 грн. (без урахування ПДВ).
Додаткову інформацію про об'єкт можна отримати за тел. (0462) 10-19-57

Плата за реєстрацію заяви у розмірі 17 грн. вноситься на рахунок № 26009301260745, завдаток у розмірі 10 % від початкової ціни продажу об'єкту вноситься на рахунок № 26008302260745 в Подільському відділенні ПІБ м. Києва, МФО 322197, код ЄДРПОУ 22894896, одержувач — філія «Київський аукціонний центр» ДАК «Національна мережа аукціонних центрів».
Умови продажу: проведення розрахунків за придбані об'єкти протягом 30 календарних днів з дати проведення торгів, оформлення прав власності на придбане майно здійснюється за рахунок покупця, питання переоформлення документів на право користування земельною ділянкою вирішується покупцем самостійно. Засоби платежу: грошові кошти.
Заяви на участь в аукціоні приймаються — філією «Київський аукціонний центр» ДАК «НМАЦ» за адресою: 02094, м. Київ, вул. Червоноткацька, 42.

Кінцевий термін прийняття заяв — за три робочі дні до дати проведення аукціону.
Аукціон буде проведено 26 березня 2002 р. об 11.00 в приміщенні філії «Київський аукціонний центр» ДАК «НМАЦ» за адресою: м. Київ, вул. Червоноткацька, 42.
Ознайомитись з об'єктами можна в робочі дні за вказаними адресами.
Служби з організації та проведення аукціону:
Агентство з питань банкрутства — Ліквідатор Банку «Україна», м. Київ, пров. Рильський, 10, тел. (044)244-15-16;
Філія «Київський аукціонний центр» ДАК «НМАЦ» за адресою: м. Київ, вул. Червоноткацька, 42, тел. (044) 552-72-55.

Повідомлення

Філія «Київська ресурсна палата» Товарної біржі «Західно-Українська Біржа Нерухомості» у відповідності до укладених угод проводить торги з продажу на конкурсних засадах майна слідуючих підприємств:
1. Управління «Укрліспапір» — Автомобіль ВАЗ-21099 вартістю 8992 грн., що знаходиться за адресою: м. Київ, вул. Колекторна, 4.
Продавець — Управління «Укрліспапір».
Час проведення торгів — щовівторка о 14.00.
2. Радгосп «Вишеньківський» — Будівля вагової 33,5 кв. м вартістю 647 грн.; будівля забійно-санітарного пункту 168,7 кв. м — 3778 грн.; будівля складу 240,2 кв. м — 2275 грн., що знаходиться в с. Гнідин, Бориспільського району, Київської обл.
Продавець — Ліквідаційна комісія радгоспу «Вишеньківський».
Час проведення торгів — щочетверга о 14.00.
Ціни вказані без ПДВ, являються початковими.
Гарантійний внесок — 5%.
Місце проведення торгів: м. Київ, Музейний провулок, 10. Тел.: (044) 293-82-68; 293-13-25.

Господарським судом Кіровоградської області (25000, м. Кіровоград, вул. Луначарського,29) порушено справу № 10/16 від 25.01.2002 р. за позовом Державного підприємства «ТВЕЛ» про визнання банкрутом Сільськогосподарського виробничого кооперативу «Лан» (Кіровоградська обл., Петрівський р-н, с. Новий Стародуб, вул. Степняка Кравчинського, р/р 260061802740001 в Петровському ТВБВ АК АПБ «Україна» смт. Петрове, Кіровоградської області, МФО 323011, код 03758387).
Арбітражний керуючий — Христенко Вадим Васильович, ліцензія АА № 249793 м. Кіровоград, вул. Героїв Сталінграду,4, кв.9.
Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення за адресою: м. Кіровоград, вул. Героїв Сталінграду,4, кв.9.

Хозяйственным судом Днепропетровской области (49600, г. Днепропетровск, ул. Куйбышева,1а, тел.47-88-63) вынесено решение о признании банкротом и открыта ликвидационная процедура по ООО ТКФ «Амрита», г. Днепропетровск, ул. Рабочая,166, ОКПО 19434847, дело № Б 15/13/01, ликвидатором назначен арбитражный управляющий Котенко Александр Сергеевич, лицензия АА № 249697.
Претензии кредиторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления по адресу: 49098, г. Днепропетровск, а/я 4950,
тел.(0562) 34-20-14; 34-20-15.

Міністерство екології та природних ресурсів України

***оголошує** конкурс на заміщення вакантних посад у підрозділах центрального апарату Міністерства та територіальних органах*
Управління міжнародних зв'язків (головний спеціаліст, провідний спеціаліст), заступників начальників Державних управлінь екології та природних ресурсів в областях: Донецькій, Кіровоградській, Харківській, Херсонській та м. Севастополі.
З умовами конкурсу та вимогами до конкурсантів можна ознайомитися під час подання документів. Документи на конкурс приймаються протягом місяця з дати опублікування оголошення за адресою: 01601, Київ-1, вул. Хрещатик,5.
Контактні телефони: 228-17-96, 228-65-21, 228-07-86, кімнати 616, 620.

Виробниче підприємство «Побутрембудматеріали», код ЗКПО 23585115, що знаходиться за адресою: с. Таценки Обухівського району Київської області, повідомляє про свою перереєстрацію у зв'язку з перейменуванням у Товариство з обмеженою відповідальністю «БРСМ—Нафта».

Дирекція Закритого акціонерного товариства «Євромарт-Харків», адреса: м. Харків, пр. Тракторобудівників, 57 (надалі — «Товариство»), у відповідності із Статтею 43 Закону України «Про господарські товариства» повідомляє про проведення позачергових зборів товариства (надалі — «Збори»), які відбудуться 05.04.2002 р., починаючи з 14.00 за адресою: м. Київ, вул. Оранжерейна, 3. Реєстрація акціонерів та їх представників відбудеться 05.04.2002 р. з 13.30. Акціонер повинен мати при собі документ, що посвідчує його особу, а представник акціонера повинен мати при собі документ, що посвідчує його повноваження, оформлене, відповідно до діючого законодавства і документ, що посвідчує його особу. Довідки за тел. (0572) 131-829.
Реєстрація акціонерів (їх представників), які прибули для участі у Зборах, здійснюватиметься згідно з реєстром акціонерів у день проведення Зборів виконавчим органом акціонерного товариства. Акціонери (їх представники) можуть ознайомитися з документами щодо Зборів у Товариства за його юридичною адресою. Будь-який з акціонерів має право внести до виконавчого органу Товариства свої пропозиції щодо порядку денного Зборів не пізніш як за 30 днів до дня їх проведення.
Порядок денний:
1. Прийняття рішення щодо внесення змін (доповнень) до установчих документів Товариства шляхом викладення установчих документів у новій редакції та затвердження відповідних змін (доповнень).
2. Визначення особи, уповноваженої здійснити реєстрацію змін (доповнень) до установчих документів Товариства.
3. Обрання членів Спостережної ради Товариства.

Дирекція ЗАТ «Євромарт-Харків»

ЗАТ «Компанія «Нафтогазінвест» повідомляє про проведення загальних зборів акціонерів, які відбудуться 6 квітня 2002 р. о 10.00 за адресою: м. Львів, вул. І. Рубчака, 3, початок реєстрації о 9.00, **з наступним порядком денним:**
1. Звіт правління про результати фінансово-господарської діяльності за 2001 рік.
2. Звіт ревізійної комісії за 2001 рік.
3. Звіт спостережної ради за 2001 рік.
4. Визначення порядку розподілу прибутку, нарахування та виплати дивідендів за 2001 рік.
5. Затвердження річного звіту, балансу товариства за 2001 рік.
6. Збільшення розміру статутного фонду товариства.
7. Внесення змін та доповнень до установчих документів товариства.
8. Затвердження основних напрямів діяльності товариства на 2002 рік.
Інформація про збільшення статутного фонду:
а) мотив збільшення статутного фонду: поповнення власних обігових коштів;
б) спосіб збільшення статутного фонду: додатковий випуск акцій;
в) при додатковому випуску акцій номінальна вартість акцій не змінюється;
г) акціонери товариства користуються першочерговим правом на придбання додатково випущених акцій;
д) збитків для власників акцій товариства, пов'язаних із збільшенням статутного фонду не передбачається.
Для реєстрації при собі мати документ, що посвідчує особу; для представників акціонерів — відповідну довіреність.
Контактний телефон: (8-322) 63-51-59.

Інформація про прийняття рішення про викуп власних акцій

Дата прийняття рішення	Мета викупу акцій	Кількість акцій, що викупаються (штук)	Дата реєстрації емісії акцій, що викупаються	Номер свідоцтва про реєстрацію емісії акцій, що викупаються	Найменування органу, що зареєстрував емісію акцій, що викупаються	Доля у статутному капіталі (%)
11/01/2001	Розповсюдження викуплених акцій серед акціонерів	32428	05/07/1999	261/1/99	Державна комісія по цінним паперам та фондовому ринку	0,45
	00481198		385039269			

Согласно плану санации, утвержденного Днепропетровским хозяйственным судом, на открытых торгах 25.03.2002 г. в 10.00 по адресу: г. Кривой Рог, ул. Электрозаводская,36, продается Автотранспортное предприятие 14136 как целостный имущественный комплекс.
Предприятие введено в эксплуатацию в 1981 году, площадь, территории 7,9 га, рассчитано на эксплуатацию 350 автомобилей.
На территории предприятия расположены: 4-этажный административно-бытовой корпус, здание авторемонтных мастерских, мойка для автомобилей на 2 линии, очистные сооружение, здания водоподогревов, открытая стоянка для автомобилей.
Электро-, водо- и теплоснабжение централизованы.
Начальная цена комплекса 1200 тыс. грн.
Срок подачи заявок и внесения задатка в размере 1200 грн. до 10.03.02.
Форма оплаты — безналичная.
Результаты торгов оформляются договором купли-продажи через независимую организацию.
О порядке ознакомления с объектом обращаться по телефонам: (0564) 53-59-35, 53-59-39, 53-59-53.

ВАТ «Южэнергобуд» повідомляє:

23.03.2002 р. о 8.00 в БК «Енергетик» м. Южноукраїнську Миколаївської області відбудуться збори акціонерів.
Порядок денний:
1. Звіт Правління про результати діяльності товариства за 2001 рік.
2. Звіт ревізійної комісії та ради ВАТ.
3. Про передачу майна в комунальну власність.
4. Затвердження плану розвитку ВАТ на 2002 рік.

Повідомлення про скликання чергових загальних зборів акціонерів ВАТ «Потенціал»

Загальні збори акціонерів відбудуться 5 квітня 2002 року за адресою: смт. Макарів Київської обл., Будинок Культури, початок о 14.00.
Порядок денний:
1. Звіт виконавчого органу про фінансово-господарську діяльність ВАТ «Потенціал» за 2001 рік.
2. Звіт ревізійної комісії та інформація Спостережної Ради.
3. Затвердження річного звіту та балансу товариства за 2001 рік.
4. Розподіл прибутку товариства.
5. Затвердження бюджету товариства на 2002 рік.
6. Різне.
Акціонерам при собі мати документи, які посвідчують особу. Для представників акціонерів — відповідне доручення.
Довідки за телефонами: (04478) 5-26-75; 5-20-42.

Виконавчий орган ВАТ «Потенціал».

Незбагненна, як рідкісна квітка

Бенефіси

Сольний концерт Валентини Степової. Київ. Національний палац «Україна».

Розкішний сольник подарував усвідомлення, що настав час зовсім інших шоу (навіть коли йдеться про серйозну музику). А саме — легких, життєствердних, багатожанрових, синтетичних. І, ясна річ, професіональних.

Валентині Степовій, народній артистці України, солістці Національної опери, пощастило з командою. Велика рідкість — бачити людей, які майстерно організовують таку солідну справу, як концерт на найбільшій сцені в країні. (І, що теж істотно, вміють працювати з пресою у цю золоту еру суцільного продюсерського нехлюйства).

Естетське рішення сцени органічно узгоджувалося з образом елегантної, чарівної, незбагненної, як екзотичний метелик, Валентини: зірки на оксамитовій чорноті, червоне серце з екраном усередині... Національний ансамбль солістів «Київська камерата» та запальний диригент «на шарнірах» Володимир Сіренко постійно були на сцені як учасники дійства, рівноцінні бенефіціанти.

Перше відділення Валентина була сам на сам з оркестрантами. Ансамбль солістів мав і самостійні номери: приміром, канкан, що обійшовся без кордебалету (хоча в інших виходах Валентину підтримував столичний театр бального танцю).

Переповнений зал загіпнотизовано аплодував ніжним, веселим та хитрим героїням оперет Штрауса, Кальмана, Мілютіна... Уже першою появою (Адель із «Летючої миші» з шваброю увірвалася в партер) співачка нібито запрограмувала публіку на подальші свої перевтілення. У дуетах з моцартівського «Дон Жуана» з Петром Приймаком та «Севільського цирульника» Дж. Россіні з Володимиром Опеньком солістка переключилася на оперну грань своєї творчості і навіть зовні стала інша... Весь вечір — ототожнення співачки в переддень святого Валентина із власне коханням.

Про складний розмаїтий репертуар і те, як бездоганно впоралася з ним виконавиця, можна було б написати чимало. Так само можна чимало говорити про її наступні перевтілення. У другій половині концерту Валентина Степова раптом перетворилася на жінку-вамп. Кольори її романтично-фантастичних суконь (білий шовк Одети з «Баядери», Карамболіна у «Фіалці Монмартра» у жовто-чорно-білому...) поступилися таємничому чорному.

Друге відділення відвоювали Глюк, Капдев'єлле, Родріго, Альбіноні, Лей, Іглесіас... Різноспрямованість творів — зворотний бік спраги нового. До сопрано головної героїні вечора приєднався рок-гурт «Галактика» з відомими вокалістом В'ячеславом Сінчуком та гітаристом Всеволодом Татаренком. Рок-музиканти акомпанували добре відомим класичним творам. Із В'ячеславом Сінчуком Валентина заспівала кілька дуетів, довівши, що різні тембри і манери часом дуже навіть поєднанні.

І саме тепер час зробити деяке відкриття для читача. Річ у тім, що Валентина Степова, яка випустила не так давно альбом класичних композицій у сучасних обробках, марила такими експериментами дуже давно. Ще задовго до деяких західних знаменитостей. Просто наших музикантів поставлено в такі джунглеві умови, що їм свої плани в життя втілювати набагато важче. Звичайно, співачку тепер можна порівнювати з ким завгодно. Проте ми знаємо, що вона у своїх пошуках не вторинна.

Проголошуючи неземне кохання, проектор показував земні пестощі равликів і динаміку дорослішання квітів. Це були ті нечисленні хвилини, коли екран не знижував пафос концерту до домашнього кінотеатру. На якомусь етапі Валентина поклала подаровану нарядну квітку перед око камери, що відповідала за екран. І це не був придуманий режисером хід. Це був крок до завтрашнього експерименту.

Ольга КЛЕЙМЕНОВА.
Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Народний календар

Ще рано лютому до березня у свати ходити

17 лютого — Миколи. У році є два Миколи: лютневий і другий, котрий припадає на 19 грудня. Лютневий Миколай і голодний, і холодний.

20 лютого — Парфенія. В давнину цього дня вшановували працюрів, готували кутю, яку називали «четвертою страшною».

Прикмети лютого

- Якщо в хаті без причини відчутно знижується температура — потепліє невдовзі.
- Вранці сорока стрибає з гілки на гілку — на відлигу.
- Притихли кімнатні птахи — на мороз.
- Якщо розсолу в діжці з квашеною капустою стає менше — на мороз, додається — на відлигу.
- Хмари йдуть низько — буде холодно, а коли пливуть проти вітру — на сніг.

Астрологічний прогноз на 18 — 24 лютого

Тиждень сприятливий для серйозних реформ і змін у будь-якій сфері життя. Ви зможете розв'язати питання, яке довго залишалося нерозв'язаним.

ОВЕН. Використайте цей тиждень для активних дій, сміливіше втілюйте в життя свої ідеї і задуми. Найбільш успішними будуть ваші спільні дії. Несподіваною та істотною може бути допомога друзів, однодумців або заступників.

ТЕЛЕЦЬ. Чиясь прихована підтримка або ваші таємні дії несподівано допоможуть досягти поставленої мети. Нарешті давня пропозиція начальства або впливових людей стане можливою, вони зможуть запропонувати вам тривалу співпрацю, що приноситиме невеликий, але постійний прибуток.

БЛИЗНЯТА. Ваші друзі або заступники організують цікаву поїздку, і, ймовірно, вони запропонують у ній взяти участь. Новини, які ви отримаєте здалеку, поставлять перед необхідністю взяти на себе додаткові обов'язки. Можливо, на вас чекає відповідальна і тривала поїздка.

РАК. Ви можете зосередити свою активність на питаннях, пов'язаних безпосередньо з бізнесом, вашим престижем або політичною діяльністю. Несподівана фінансова допомога дасть можливість значно просунутися в розв'язанні цих питань.

ЛЕВ. Якщо ви вирушите у службову поїздку або в подорож, то неодмінно познайомитеся з незвичайними людьми. Цілком ймовірно, що це знайомство переросте згодом у міцну дружбу. У будь-якому разі намагайтеся в цей період зміцнити свої зв'язки і контакти з іншими людьми.

ДІВА. Активне бажання розв'язати фінансові питання несподівано створить вам багато турбот і проблем. Ваше завдання — за можливості все спланувати, обговорити з начальством і заручитися його підтримкою. Друзі можуть вас запросити на презентацію або світський захід.

ТЕРЕЗИ. Будьте готові до несподіванок, пов'язаних з дітьми. Довірте розв'язання їхніх проблем своїй подружній половині. Вам краще зайнятися виховним моментом або пограти з ними в їхні улюблені ігри, або вирушити на екскурсію.

СКОРПІОН. Вам треба буде активно включитися в несподівані домашні проблеми. Можливо, треба полагодити електропроводку або купити і встановити сучасну побутову техніку. Цього тижня у вас буде нове хобі, розширте свої можливості.

СТРІЛЕЦЬ. Ви захопитеся новими незвичайними знайомими або у вас з'явиться несподівана можливість куди-небудь поїхати розважитися. Імовірно, хтось із вас вирішить вивчати китайську мову або щось незвичайне. Цей тиждень дуже сприятливий для того, щоб обговорити з партнерами поточні плани.

КОЗЕРІГ. Ви отримаєте неочікувану суму грошей або від батьків, або від продажу інструментів для домашнього господарства. Можете відремонтувати домашню побутову техніку — щось зробити самі, щось віднести до майстерні.

ВОДОЛІЙ. Ваша нестандартна поведінка викличе підвищений інтерес в оточуючих. Багато хто прагнутиме з вами познайомитися. Використайте активно нові контакти. Можете захопитися людиною старшою від вас за віком, і ці стосунки будуть стабільними і тривалими.

РИБИ. Ваша активність буде спрямована на заробляння грошей. Цьому сприятимуть несподівані події, про які не відразу дізнаєтеся. Вам варто проаналізувати сумніви і передчуття, які виникли. Щоб укріпитися у власному рішенні, можете порадитися з батьками.

Готуємося до весни

Дайте кисню!

Для підвищення схожості рослин та урожайності городніх культур застосовують різноманітні способи підготовки насіння до висівання в грунт. Ось один із них. Наконечник акваріумного шланга закріпіть на дні банки чи іншої посудини, залийте водою кімнатної температури. Засипавши насіння, пропустіть повітря. Тривалість такої обробки при кімнатній температурі повітря для насіння гороху — 6—10 годин, редиски і салату — 12—18, цибулі, шпинату, моркви — 18—24, кавунів, перцю — 30—36 годин. Стимулювальний ефект від такої аерації зберігається кілька місяців. Якщо немає змоги відразу висіяти його в грунт, просушіть на папері в добре провітрюваному приміщенні. У перезволожений грунт таке насіння висівати не можна.

«Ходи» для коріння

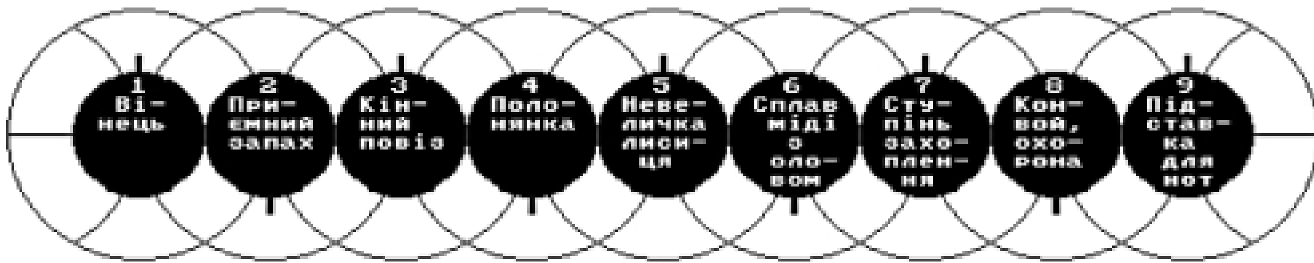
Дерева ростимуть краще, що більшою буде яма для посадки, а корені спрямовуються туди, де легший грунт і більше поживи. Тож не лінуйтеся перед садінням дерева викопати кілька відвідних рівчаків і вкинути в них відходи деревини, обрізані гілки. Корисно здобрити ці відходи аміачною селітрою, суперфосфатом чи калійною сіллю. Настояні з добу в такому розчині відходи трішки просушують і щільно вкладають у рівчаки. З часом деревина стає крихкою, а для коренів утворюються рівчаки для росту. Відповідно до коріння формується і гілля дерева.

Андрій ШПУЛЬКА.

Переяслав-Хмельницький
Київської області.

Кросворд

Слова потрібно вписувати за годинниковою стрілкою, починаючи з позначеного сектора.

Відповіді на кросворд від 9 лютого

ПО ГОРИЗОНТАЛІ: 1. Картина. 4. Баритон. 10. Паста. 11. Весна. 12. Центнер. 13. Каскад. 15. Барліг. 17. Діана. 19. Апогей. 20. Куплет. 23. Архар. 25. Собака. 26. Бранка. 30. Контора. 32. Копал. 33. Штора. 34. Планета. 35. Балатон.

ПО ВЕРТИКАЛІ: 2. Рута. 3. Намет. 5. Ангел. 6. Трек. 7. Аптекар. 8. Натура. 9. Манагуа. 14. Коронка. 16. Рослина. 17. Дойна. 18. Анкер. 21. Косинка. 22. Плантаж. 24. Хартія. 27. Коліт. 28. Груба. 29. Фата. 31. Штат.

Редактор номера Світлана ПИСАРЕНКО.
Редколегія: Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Людмила КОХАНЕЦЬ, Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДЯ.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Передплатні індекси: для індивідуальних передплатників — 40224, для підприємств і організацій — 60955. Загальний тираж 159000.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України». Зам. 0311032. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Засновник і видавець – Верховна Рада України

Голос України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-84-92; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 449-72-53, 441-89-34, 441-89-44; телефакс — 449-85-62.
E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій
Internet: http://uamedia.visti.net/golos